

Bayram Ali Bayram

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

23.11.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bayram Ali Bayram

1948 Yılında Gümüşhane İlinin,Torul İlçesinin Gündoğdu köyünde doğdu.İlk öğrenimini Eski adıyla Harıdı Kebir, yeni adıyla Demirciler Köyünde tamamladı.Orta Okulu Kürtün Bucagında bitirdikten sonra Trabzon-Besikdüzü İlköğretmen okuluna girdi.1965-1966 Öğretim yılında mezun oldu,1966 Temmuzunda ilkokul öğretmenliğine başladı.Daha sonra Anadolu Üniversitesi Eğitim Önlisans programını tamalayayarak eğitim yüksek okulu diploması aldı.

Yurdun çeşitli yerlerinde öğretmenlik yaptıktan sonra 1998 Yılında emekli olmuştur.

Şakarya Yazarlar ve Şairler Derneğinin kurucu üyelerindedir.Halen aynı derneğin saymanlık görevini sürdürmektedir.

Sakarya'da, dernek adına çıkarılan Çağdaş Ekin Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisinin şair ve yazarlarındandır.

Şiirleri,öğrencilik yıllarında çeşitli dergi ve yerel gazetelerde yayınlanmıştır.Sakarya'da 1996 yılında öğretmenler Günü nedeniyle düzenlenen bir yarışmada 'Işığa Doğru"adlı şiiriyle üçüncülük ödülü kazanmıştır.

Öğretmenlik yaptığı yörelerin ve yaşanan olayların yansımalarını şiirlerinde görmek mümkündür.

Sakarya'da düzenlenen şiir dinletisi etkinliklerinde zaman zaman görev almaktadır.Ayrıca yerel televizyon kanallarında düzenlenen edebiyat,şiir ve kültürel programlara katılmaktadır

Bayram Ali Bayram evli ve üç çocuk babasıdır.

19 Mayıs

Tarih,
16 Mayıs 1919
Kayserili kaptan İsmail Hakkı Bey,
Umuda doğru döndürmeye başlar,
Bandırma Vapuru'nun yorgun çarklarını.
Ve güvertede Türk'ün son başbuğu
Mustafa Kemal...

Demir alır
Galata rıhtımından,
Rotası kurtuluş olan
Umut vapuru...
Boğazda savrulan
Siyah dumanlarını,
İstanbul üzerinde bırakarak
Karadeniz'e açılır...
Türk'ün son başbuğunu selamlar,
Karadeniz'in
Göklere yükselen hırçın dalgaları...

Bandırma vapurunun yükü daha bir ağırdır
Karadeniz'in mor sularında...
Artık bir tarihtir Bandırma vapuru!
Ve bir tarihin tanığı olan
Karadeniz;
Çağların en büyük komutanını ağırlamaktadır
Düşmanlarına geçit vermeyen
Hırçın dalgalarının arasında...

Yol alırken
Kurtuluşa doğru giden vapur,
Kara görünür
Uzaklardan, sislerin altında;
Güneşin doğuşu bir başka olur,
19 Mayıs sabahı
Samsun ufuklarından...

Sonsuz bir koşu başlar,
Samsun'dan
Anadolu'nun tozlu yollarında,
Bir bir aşılır
Karlı dağlar, kel tepeler,
Diner gözyaşları vatanın,
Ulusça yaşanılan bir destanı yazar tarih...

Bugün 19 Mayıs 2008
Yeniden doğuyor güneş,
Samsun ufuklarından...
Sürüyor
Başkumandanın çizdiği rotada,
16 Mayıs 1919 tarihinde,
Galata rıhtımından demir alan

Bandırma vapurunun!
Sonsuzluğun ufuklarındaki yolculuğu,
Tarihin inişli çıkışlı akışında...

Bayram Ali Bayram

Adapazarı'nda Osmanlı Çınarları

Adapazarı'nda
Çark boyunda,
Yaşayan Osmanlıdır
İhtiyar çınar ağaçları...
Akşam olunca uykuya dalar,
Geçmişin anılarını yaşar
Şehrin ışıltılı gecelerinde...

Destanlarını dinlemiştir
Tuna boylarının.
Nice yağız atlı,
Yalın kılıç kahramanların
Geçişini izlemiştir;
Zamandaki yolculuğunda!
Canlı tanığı olmuştur tarihin...

Ninnisi olmuştur
Rumeli türküleri...
Balkan ve Kafkasya göçmenlerinin,
Kağnılarıyla yaptıkları
Yorgun ve hüzünlü göçe tanıklık etmiştir.
Derdini paylaşmıştır
Gölgesinde oturanların!
Sırrını saklamıştır nice aşıkların...

Yasa bürünmüştür,
İngilizler istasyona çadır kurduklarında...
Derinden duymuştur,
Yunan işgalinin,
Ermeni ve Rum mezaliminin,
Unutamadığı acısını!
Ve ihanetini görmüştür
İşbirlikçi hainlerin...

Şehre girişini izlemiştir
Kuvay-ı milliye kahramanlarının.
Mustafa Kemal'i tanımanın gururuyla
Dimdik tutmuştur başını...
Halit Molla, İpsiz Recep
Ve Kazım Kaptan'ı selamlamıştır
Şehrin özgürlüğe kavuştuğu günde!
Büyük zaferin müjdesini almıştır
Uçan kuşlardan...
Coşkusunu yaşamıştır o şanlı günün...

Nice depremlerin sarsıntılarıyla
Adapazarı'nın yıkılışını görmüş...
Yeniden ayağa kalkışını da!
Yüreğine gömmüştür
Paylaştığı unutulmaz acıları...

Adapazarı'nda,

Çark boyunda Osmanlı çınarları;
Akşam olurken uykuya dalar!
Geçmişin anılarını yaşar,
Şehrin ışıltılı gecelerinde...
Tarihi anlatır
Yaşanılan çağa!
Kılavuzluk eder geleceğe...
Çark boyunda Osmanlı çınarları!

Bayram Ali Bayram

Ağıt

Şafak bekçileri, karlı dağlarda;
Bir bayram üzeri toprağa düştü!
Baykuşlar öterken, bizim bağlarda;
Gözyaşı sararan yaprağa düştü...

Düşmanla sarılmış, dört bir yanımız,
Her acı haberle, yanar canımız.
Yiğitlerden akan soylu kanımız,
Göklerde çırpınan bayrağa düştü...

Fırsatçılar her gün toplar parayı,
Düşünürler döviz, faiz, borsayı;
Bir gün bitecektir, bil ki balayı;
Uygarlık, insanlık ayağa düştü...

Vatan sevgisiyle coşar bu millet,
Ata'nın izinden koşar bu millet,
Aşılmaz dağları, aşar bu millet,
Sanma ki yolumuz batağa düştü.

Bayram Ali, hepimizin bu vatan!
Ecdattır kanını toprağa katan;
İncinmesin yerde "kefensiz yatan"
Zamansız yağın kar, ilk dağa düştü..

Bayram Ali Bayram

Akşam Güneşi

Akşam güneşi,
Gündüz ile gecenin kavuştuğu
Ufkun hüznünde tutkunlaşır;
Yorgun saatlerin donuk akışında...

Bitkin günün akşamında,
El sallar bana uzaklardan,
Sevdalı bulutların arkasından.
Veda edişi ılık bir tutku gibi içime akar...

Gün biterken,
Akşam Güneşi'ne doğru uçar,
Geceden korkan kuşlar...
Gider ardı sıra,
Yorgun kanatlarını çırparak.
Tutsak düşer,
Yolunu kesen zifiri karanlığın koynuna...

Bakarken Akşam Güneşi'nin batışına,
Ellerinin ellerimden yavaşca uçar gibi akışını,
İri dolgun gözlerinin,
Gözlerimden;
Veda etmeden kaçışını anımsarım....

Gitmek istemem Akşam Güneşi'nin ardından,
Sabah Güneşi'ni görmek de var.
Yeşeren günün tazeliğinde.
Serin,ılık,cana yakın....

Yeni bir aşk,
Yeni bir yaşam,
Ve yaşanmış zamanın sonu;
Akşam Güneşi...

Bayram Ali Bayram

Akşam Olunca

Akşam olunca şehrin varoşlarında,
Uyanır karanlığın kuytusundaki hayaletler.
Geçmişe duyduğu özleminin düşlerini yansıtır
Gecelerin görünmeyen yüzüne....

Akşam olunca şehrin varoşlarında,
İzin vermez tatlı bir rüyaya gece.
Uzaklara kaçır ay ışığı,
Umutsuz bir aşkın
Karamsar şarkısını mırıldanarak...

Akşam olunca şehrin varoşlarında,
İçimdeki güneşin aydınlığı kovalar,
Kinci bir düşman kesilen yalnızlığımı...
Gecenin koynunda tutsak kalır,
Bir ömrün yaşanmayan zamanı...

Akşam olunca şehrin varoşlarında,
Ölüm sessizliği ile çöker karanlık,
Bağırarak gelir içimden,
Belki bir ses veren olur sesime diye,
Ama duyamaz kimse...

Bayram Ali Bayram

Akşam Rüzgarları

Soğuk eser rüzgar,
Kasvetli akşamların kan rengi ufuklarından.
Sulara düşerken
Can çekişen ay ışığının hüznü parıltısı,
Anlamsızlaşır
Yorgun yüreklerdeki karmaşık duygularda...

Kıraç toprakları kucaklayan tüm zamanların
Unutulmuş ezgileri yükselir
Geride harabeler bırakan fırtınaların uğultusundan
Ve öyküleri anlatılır
İssiz mezarlığındaki
Zaman girdabında tutsak anıt taşlarda...

Akşamların buz tutan ufuklarından
Sert esen soğuk rüzgarlar,
Bir kabus gibi çöken
Korkunun gölgesini sürükler zamanın dışına...
Geleceği yaşamayı anlatır;
Hemen gün batımın ardından,
Evrenin derinliklerinden ışılan bir yıldız!
Umudunu vaat eder
Yeni bir tan vaktinin...

Bayram Ali Bayram

Anadolu

Uygarlıklar yeşeren, çağların ötesinden;
Yüreklerle kazınmış, türkülerin izi var.
Geleceğe yol çizmiş, bağlamanın sesinden;
Bam telinde inleyen çözülecek gizi var...

Tarih asırlar boyu üzerinden yol almış,
Destanların koynunda, zaman uykuya dalmış;
Sona ermemiş yaşam, anılarda yer almış;
Çağlayan her pınarda, aşıkların gizi var...

Anadolu el ele halaylarla tutuşmuş,
Horonlarla, barlarla kutlu günlerde coşmuş.
Güven dolu duyguyla, ebede doğru koşmuş;
İçi kan ağlasa da her an gülen yüzü var...

Türkülerle ağıtlar, destanlar bir boy atar,
Bu diyarın bağrında, türkünün kalbi atar.
İçlenmiş yüreklerde, nice ezgiler yatar;
Efsanelerde bile yiğitliğin özü var...

Yiğitlik, mertlik gizli davul zurna sesinde;
Duygular yaşam bulmuş, yanık kaval sesinde.
Yaşananlar kalmamış, asırlar gerisinde;
Yaşadığımız çağa, söyleyecek sözü var...

Bayram Ali Bayram

Anadolu'da Bir Ova

Yürüdüm ağır adımlarla,
Anadolu'nun ortasında bir ovada.
Bozkırda,rüzgar erozyonuna kapılmış.
Bakır renkli kıraç toprağın üzerinde,
Adımlarımı atamıyorum bir türlü...
Toprak,ayaklarımı yakıyor...
Ayaklarım,ağır mı ağır....

Ovada toprak ölmüş.
Toprak anayla birlikte,
Tüm canlılar ölmüş...
Yangından çatlayan toprak,
Bir damlacık suya hasret....

Zaman durmuş,
Sabahın sisiyle inen güneşin,
Kavurucu sıcakıyla birlikte...
Yalnızca yeşil kertenkeleler dolaşıyor,
Can çekişirmiş gibi bezgin kıpırdanışlarla...

Ovayı çevreleyen
Bakır rengindeki dağlardaki kayaların,
Kızıltıları parlıyor.
Ta uzaklardan
Bir tutam alev....

Vadinin tabanında,
Kurumuş bir eski dere yatağında
Beş-on kerpiç duvarlı,toprak damlı evler;
Yaşam belirtilerini anlatıyor
Bozkırdaki ovaya...

Dağların serin nefesi
Yıllarca önce alıp gitmiş başını.
Dallarında bin bir türlü kuşların ötüştüğü
Ağaçlarla birlikte....

Yalnızca yangından artakalan
Küllenmiş ateşin sıcaklığı vuruyor
Ovaya...
Yakıyor ovayı,
Yakıyor yüreğimi.
Cehennem ateşinden de öte...

Ve Anadolu'da bir ova;
Çöle dönmüş...
Toprak ana ölmüş...!
Toprak anayla birlikte
Tüm yaşam ölmüş...
Ve biz insanlar,öylece bakıyoruz;
Yangından kavrulmuş bu diyarı,
Yeniden yeniden yakıyoruz....

T

1996

Bayram Ali Bayram

Anılardaki Sen

Hatırlıyor musun birtanem...
Seninle el ele tutuşarak yürüydük,
Karadeniz'in yeşile tutkun sahillerinde.
Saf ve loş deniz kokusu sinerdi
Güneşin batışıyla sönen
Gözlerinin parıltısına...

Ay ışığının dans edişini izlerdik seninle,
Denizin, mora çalan mavi sularının çırpınışında.
Gözlerin,
Hep enginlere doğru akardı
Nemli bir bulut gibi...
Oysa ben,
Nakış nakış seni işlerdim;
Ruhumun derinliklerine...

Gülümseyişlerin uçuşup gitti
Bir akşam rüzgarı gibi.
Bakışların,
Gün batımındaki ufukların kızılığında
Dalgın...
Yanaklarının,
Bir ilkbaharın tazeliği kadar olan pembeliği;
Bağ bozumundaki yapraklar kadar solgun...
Sonradan anladım
'Yaprak dökümü"nü yaşadığını...

Yosun tutmuş kayaların üzerinden,
Enginlere bakıyorum.
Bir an gülümseyişin beliriyor gözlerimin önünde.
Sonra,
Dalgaların çırpınarak kıyıya vuruşunu izliyorum;
Aşkımızın, ay ışığının sulardaki parıltısında
Yaşadığını fısıldıyor bana...

Lodosta ak düşen saçlarım dalgalanıyor;
Düşlerim gibi darmadağınık.
Ve kuzey rüzgarlarının soğuşunda,
Yaşama tutunmaya çalışan
Çılgınca uçuşan aç martıların;
Dinmeyen çığlıklarında
Şarkılarımızı dinliyorum...

Bayram Ali Bayram

Annesinden Çocuğuna Masal

Çocukluğumda,
Dev,cin ve peri masalları anlatıdığında
Uykularım kaçardı.
Rüyalarımaya giren yedi başlı ejderhalar,
Saplardı yüreğime kanlı dişlerini...

Korkuturdu beni
Bir dudağı yerde,bir dudağı gökte
'Dile benden ne dilersin'diyen cinler...
Bu yüzden korkardım gecelerin karanlığından
Ve düşlerimden...

Sana masal anlatmayacağım çocuğum.
Sen zaten yaşıyorsun çağın masalını.
Köyleri basan eşkıyaların,
Bebekleri uykularında öldürerek
Evlerini de yakıp yıkarak kaçtıklarını
Görmüşüm.
Şimdi de tuzaklar kuruyorlar
Çocukların oyun oynadıkları parklara...

Televizyonlardan izledin
Bir haftalık bebekleri
Fosfor bombalarının
Acımasızaca öldürdüğünü...
Çocukların,
Oyuncak zannettikleri
Misket bombalarının
Düşlerini ve umutlarını nasıl söndürdüğünü.
Havada asılı kalan sahipsiz uçurtmaların,
Savaşın fırtınasında sürüklenerek
Nasıl kaybolduğunu gördün....
Umursamadan seyreden amcaların
Duyarsızlıkları şaşırtmasın seni yavrum...

Sana,
Pamuk Prenses,
Külkedisi ve Keloğlan
Masalları anlatacağım....
Yıkacak korkuluk gibi duran krallıkları,
Çocukları yok etmeye çalışın
Yedi başlı canavarları yok ederek
Çekip alacak ellerinden
Keloğlan...
Yerle bir edemiyecek o küçücük dünyalarını
Çağın masalında...

Yeniden kurulacak dünya.
Geriye sarılacak
Yaşanan kabusları konu alan korku filmi...!
Yeniden başlayacak yaşam
Saatlerin işleyen her saniyesinde...

Sana,
Yaşama sevinci verecek,
Ve umut vaad edecek
Yeniden yazılan masallar....

Yeni masalların içinde;
B 52 ağır bombardıman uçakları,
Yarasaya benzeyen hayalet uçaklar
Ve Okyanusları sinsice aşan
Nötron ve atom bombaları taşıyan
Füzeler olmayacak...
Alıp götürmeyecek
Umutları,düşleri
Sahipsiz bırakmayacak uçuşmaları.

Mutluluk üzerine kurulacak yeni yaşam
Yeni dünyada.
Başka bir dünyada kalmayacak
Uyuyan güzel,
Pamuk Prenses ve Keloğlan masalları...
Ve sahipsiz kalmayacak
Gökyüzünde özgürce süzülen uçurtmalar
Güneşe doğru yükselen düşler....

Bayram Ali Bayram

Arayış

Süreceğim atımı dağlara doğru,
Katacağım önüme hırçın rüzgarları,
Kovalayacağım...
Bulutlarla yarışacağım,
Düşlerimi, umutlarımı,
Susan ozanların tutsak türkülerinde arayacağım...
Zamanın kalles girdabında kaybolan
Sevgiyi bulacağım.

Yine ayazlı gecelerde
Pencerelerinden sızan ince ve cılız ışıkların göz kırptığı
Dağların yamaçlarında kurulan,
Kartal yuvasını anımsatan köylere gideceğim,
Yeniden öğretmenliğe başlayacağım;
Yüreklere dokumak için sevgiyi, hoşgörüyü, kardeşliği.
Ve oralarda bizi bulacağım...
Bizi bulacağım....

Bayram Ali Bayram

Arkadaşım Dursun'a

Efkarını bırak karlı dağlara,
Rüzgarın önüne kat gitsin Dursun.
Daha dönemezsin geçmiş çağlara,
Bırak anasını sat gitsin Dursun...

Çıkınca Sarıç'ın tepelerine,
Üzülme zamanın gerçeklerine,
Altmışlı kuşağın türkülerine,
Sevdanı bir daha kat gitsin Dursun.

Karşıda Zigana ardında Deniz,
Ararsan bulursun bizden de bir iz...
Orda yankılanır ezgilerimiz,
Yaşamak güzel şey tat gitsin Dursun...

Duman eksik olmaz yamaçlarından,
Yaban gülü topla ormanlarından,
Çıkarma Hasan'ı anılarından,
Ümut rüyasına yat gitsin Dursun....

Zaman hızlı geçti,yıllara küsme,
Aşılan tuzaklı yollara küsme,
Karakışta açan güllere küsme,
Gerçekler zehirse yut gitsin Dursun...

Bilirim Hüseyin mert bir arkadaş,
Umutsuz yolcuya olmuştur yoldaş,
Her zaman ağırdır yerindeki taş,
Umuda bir dilek tut gitsin Dursun,

Bayram Ali der ki ruhum oralı,
İçimde çağlayan Harşit oralı,
Çocukluğum ve gençliğim oralı,
Beni de hesaba kat gitsin Dursun...

BAYRAM ALİ BAYRAM

Bayram Ali Bayram

Aşık Olmak

Altmışından sonra aşık olmak,
Kırkından sonra
Saz çalmaya başlamakla benzeşir mi?
Bilemem...

Nasıl aşık olmaz insan?
Mevsim ilkbaharsa,
Duyguların allak bullak olmuşsa!
Satın alınmışsa düşlerin,
Demokrasi,
Her sokağın başında türeyen
Yandaş holdinglerin güdümüne girmişse,
Uyutulmaktaysa yeni nesil...
Uyuşturulmuşsa beyinler,
Nasıl aşık olmaz insan?

Sev kardeşim,
Aşık ol...
Boş ver aldırma.
Umursama yeryüzünde olup bitenleri...
Üç-beş milyon dolara el konulan
Milli varlıklarımız karşısında
Duyarsız ol...
Sözde aydınlar gibi!
Sanma ki maskarası olur
Kocayan aslan,
Kendine uygarlık adını veren
"Tek dişi kalmış canavar"ın.

Şimdi sevme zamanı,
Henüz ölmeye vakit varken,
Sev, aşık ol...
Yeter bir dakikalık sevişmek bile...
Basma kuyruğuna yılanın!
Bin yaşasın sana dokunmuyorsa...

Sev kardeşim...
Aşık olursan;
Borsa yükselir,
Enflasyon düşer.
Ekonomi güç kazanır!
Bir çırpıda vurur parsayı
Sıcak paralarla gelen düzenbazlar
Biliyorlar yağmalayacakları yeri...
Belki karanlıkta yürümek gibidir
Altmışından sonra aşık olmak,
Kestiremezsin önüne çıkabilecek uçurumları.
Uçurumda sonlanabileceğini bile bile
Yine de sev.
Aşık olmayı beceremiyorsan benim gibi,
Vatanını ve ulusunu sev,
Uğrunda can verenler gibi!

Ben, ezelden aşık olmuşum
Ülkemin toprağına, taşına...
Rehberim olmuş Atatürk,
Yürümüşüm izinde tüm engelleri aşarak...
Paylaşamam sevgimi
Vatanımın, ay yıldızlı bayrağımın sevgisi vardır
Küllenmeyen tutkumda!
Damarlarımda dolaşan kanda...

Bayram Ali Bayram

Atatürk'ü Anarken

Ülkemizin ve ulusumuzun kurtarıcısı, Cumhuriyetimizin ve devletimizin kurucusu Ulu Önderimiz Atatürk'ü; aramızdan ayrılışının yetmiş yedinci yılında bir kez daha en derin saygılarımızla ve giderek artan büyük bir özlemle anıyoruz.

Yedi bin yıl önce Orta Asya bozkırlarında tarih sahnesine çıkarak büyük devletler kuran, ta Orhun'dan Tuna'ya asırlarca at koşturan, tarihin akışına yön veren ve tarih sayfalarını şanlı zaferlerle onurlandıran Türk Ulusu; Birinci Dünya Savaşının öncesinde ve sonrasında, tarih girdabında yok edilme tehlikesiyle karşı karşıya bırakılmıştır.

Yıllarca süren savaşlar.Yorgun,bitkin ve yoksul düşmüş bir ulus..Düşmanlar tarafından dört bir yandan işgal altına girmiş bir ülke.Yer yer, işgalcilerle işbirliği yaparak, yüz yıllarca birlikte yaşadığı ulusun insanlarına ihanet eden ve katliam uygulayan Ermeni ve Rum azınlıklarının ayaklanmaları..

İşte bu koşullar içerisinde, Türk Ulusuna güvenerek yola çıkan, tüm ulusu etrafında toplayarak, ulusça kurtuluş savaşı dediğimiz efsanevi bir destanı yaşayarak Türk'ün en büyük zaferini tarihe yazdıran, Türk'ün son başbuğu ulu önderimiz Atatürk, Büyük Cihan İmparatorluğunun külleri üzerinde yepyeni bir devletin kurulmasını sağlamıştır.

Kurduğu cumhuriyeti sayısız inkılaplarla, sağlam temellere oturtmuştur. O'nun bu büyük başarıları elde etmesinde en önemli etken, Türk Ulusunun özelliklerini ilk kez ortaya koyan, geniş tarih bilgisine ve sağlam bir Türk kültürüne ve çok yönlü kişiliğe sahip bir deha olmasıdır.

Türk inkılabı, düşünce ve ideal yönüyle Atatürkçülük olarak ifade edilir. Türk Ulusunun, bugün ve gelecekte tam bağımsızlığa, huzur ve refaha sahip olması,devletin millet egemenliği ilkesi üzerine dayandırılması, aklın ve bilimin öncülüğünde Türk kültürünün çağdaş uygarlık düzeyinin üzerine çıkarılması amacıyla temel esasları, Atatürk tarafından belirtilen, devlet yaşamına, düşünce yaşamına, ekonomik yaşama ve toplumun temel kurumlarına ilişkin gerçekçi düşünceler ve ilkeler,Atatürkçülük kavramını oluşturur.

Atatürkçülük, Türk ulusunun kültürüne ve uygarlığına dayanan, birbirini destekleyen ilkeler ve düşünceler topluluğudur.

Tarihte eşine rastlanmamış, büyük komutan ve devlet adamı Mustafa Kemal Atatürk'ün temel ilkeleri; Cumhuriyetçilik, milliyetçilik, halkçılık, devletçilik, inkılapçılık laiklik, Türkiye cumhuriyetinin üzerine oturtulduğu en önemli temel taşlarıdır.

Kurduğu Türkiye Cumhuriyeti, dünya durdukça sonsuza dek yaşayacaktır. Atatürk adı, sonsuzluğa akıp giden asırlarda daha da büyüyerek çağların ötesine aşacaktır. Türk Ulusu, dün olduğu gibi bu gün de, O'nun düşünceleri etrafında el ele bir araya gelerek her türlü olumsuzluklar karşısında tüm zorlukları aşmasını bilecektir.

Ne mutlu, O'nun kutsal emanetlerine sahip çıkanlara! Bu topraklar üzerinde özgürce yaşayarak Türküm diyebilenlere.

Bayram Ali Bayram

.....
Rahmetli dedem Ali Bayram'ın şu sözünü hiç unutmam."Rusyada 1914-1922 yılları arasında esir kaldım.(Aralık 1914 -Ağustos 1922) Bir müddet sonra Gazi Kemal Paşa bizi aldı"Bu sözü; Atatürk olmasaydı,ben Bayram Ali bayram olarak olmazdım.Kısacası,"olmasaydı olmazdık" sözünü her kim söylemişse çok doğru söylemiş.

Bayram Ali Bayram

Ateş Sağıyor Karanlıktan Cehennem

Mantar bulutları tutmuş gökyüzünü...
Güneş, söndü sönecek.
Tarihten çağlara, çağlayan nehir;
Sessizce kayboluyor,
Kızgın çölün kumullarında....

Ateşin etrafında dans ediyor
Cehennem katipleri...
Tamtam sesleri geliyor,
Çölün karanlığında.
Duyuyorum!
Cehennem,
Ateş sağıyor karanlıktan alev alev...
Görüyorum...

Kızıldeniz'in kıyısında,
Kızgın çöl kumlarının altında
Uyuyan firavun,
Uyandırılmak üzere
Üç bin yıllık uykusundan.
Bu yüzdendir,
Güneşin önünü tutması
Mantar bulutlarının...
Karanlıktan ateş sağması cehennemini,
Ve ateşin etrafında dans etmesi
Cehennem katiplerinin....

Bayram Ali Bayram

Aydınlık Geleceğe

Anlıyorum sabahın yakın olduğunu.
Zifiri karanlığın bir kabus gibi çöküşünden...
Ve biraz sonra Güneş doğacak,
Gözleri kamaştıran parlak ışığı
Aydınlatacak yeryüzünü...

Yeniden kavuşacak gece gündüze,
Umutsuzluktan umutlar yeşerecek....
Geleceğe uzanan yeni bir yaşam köprüsü oluşturacak,
Sabahın ufkundan doğan Güneş...

Yeniden can bulacak
Yaşlanan evrede dünya...
Bir daha geri gelmeyecek,
Gecelerin kahredici zifiri karanlığı..
Zaman karanlıkta uykuya yatmayacak,
Ve yaşam donmayacak
Duran yorgun zamanın aralığında...
Düşler gerçeğe dönüşecek,
Zamanın hızlı akışında.
Zamanın olmayacak,
Zaman aralığından dönüp geriye bakmaya...

Zifiri karanlık ölüm uykusuna dalacak,
Kendi girdabının sonsuzluğunda...
Açık olacak yolun,
Ufkun açık.
Boş çıkmayacak sana bağlanan umutlar.
Yürüyeceksin koşarcasına,
Bugünde yarına,
Yarından ileriye...
Yarından ileriye...

Bayram Ali Bayram

Aynı Dili Konuşuruz Biz

Biz birbirimizi anlarız yedi bin yıldır,
Aynı dili konuşuruz,
Aynı inancı paylaşıyoruz,
Acıları,sevinçleri bölüşürüz,
Aynı toprağın ekmeğini yer,suyunu içeriz,
Bizi anlayamayan birisi varsa
Onu da anlatacaktır tarih...

Tarihimizle aynı dili konuşuruz biz!
O iyi bilir,
Yüreğimizin ateşiyle
Demirden dağları nasıl erittiğimizi,
Çeliğe,kartal kanıyla nasıl su verdiğimizi...

Asya bozkırlarında at koşturan yağız atlılarla,
Malazgirt'ten Mohaç'a
Ok gibi fırlayarak,
Nice yüz yıllarda izler bırakan şanlı ecdatla,
Aynı dili konuşuruz!
Bizi anlayamayan birisi varsa,
O da sahte kardeşlik türküleri düzenlerdir....

Çanakkale destanını yazan kahraman şehitlerimizle,
19 Mayıs'ta Samsun'a çıkan
Türk'ün kararlı iradesiyle,
Yedi düvele karşı
Yokluk ve yoksulluk içinde,
Efsanevi var oluş destanını yazan,
Tüm çağların şanlı zaferlerini,
29 Ekim'de
Cumhuriyetle taçlandıran
Tarihle aynı dili konuşuruz...
Çünkü birlikte aynı yoldan yürüyerek geldik bugüne,
Nice çağları aşarak...

Bayram Ali Bayram

Bahar

Koçyiğitler destanlarda uykuda,
Yatar bozkırların hafızasında.
Belirsiz yarınlar korkunç uçurum,
Karanlık gecenin ufuklarında...

Sisli sabahlara açılan yollar,
Sevdalıdır siyah beyaz bahara.
Geri döner,terk edipte sevenler,
Bozkır havasında,günün başında...

Gölmek bir eylemdir,türkü bir umut;
Kine ve nefrete zulüme karşı.
Kurşuni bulutlar yüzerken gökte,
Umutun gölgesi düşer sulara...

Seş ver uzaklara bir duyan olur,
Dağlar,uçurumlar geride kalır.
Can bulur ovada cılız ağaçlar,
Selam durur siyah beyaz bahara...

Bayram Ali Bayram

Bahar Bulutları

Umut yüklü bahar bulutları,
Özgürlük türkülerinin,
Ezgilerini taşıyacak
Şafak vaktinin sisli sabahlarına...
Kuşlar kanatlarını çırpacak,
Engin denizlerin mavi göklerinde,
Baharı müjdeleyen yağmura doğru uçacak...

Deli fırtınalar dağıtacak,
Kuşkunun tutsak aldığı şafak vaktinin sislerini!
Özgürlük ağacı yeşerecek sahrada,
Büyüyecek,
Büyüyecek,
Büyüyecek...!
Şarkısını söyleyecek evrenin!

Huzur bulacak dağların dorukları,
Umut yüklü bulutları karşılarken...
Dinecek,
İsyankar fırtınaları kıyametin,
Sabahı olmayan geceler bittiğinde...
Hoşça kal diyecek kara günlere,
Evrenin şarkısı olacak,
Özgürlük türküleri...
Dilden dile dolaşacak,
Anadolu'da boy atan
Geçmişin ölümsüz destanları gibi...

Bayram Ali Bayram

Bahara Doğru Koşarken Zaman

Bahara doğru koşarken zaman
Ak saçlı dağları yalıyor
Son fırtınanın kara bulutları.
Yalnızca sesi duyuluyor
Alaca karanlıkta yorgun rüzgarların...

Cehennemi anımsatıyor,
Gecelerin ayazında kayan yıldızların
Kan renginde ateşten şelalesi!
Kaybolup gidiyor
Uykuya dalan karanlık evrenin
Kabuslarla dolu rüyasında
Dolu dizgin koşarken kıyamete...

İrkiliyor yedi bin yıllık çınar,
Tarihin hafızasının silindiğini gördükçe...
Gecenin en karanlık vaktindeyken,
Zamanı sabaha aralayan şafağın,
Güneşin doğuşunu müjdelemesini bekliyor;
Yeniden yaşama başlamak için
Yağmurlu bir bahar sabahında
Uyanarak...

Bayram Ali Bayram

Bana

İnişli çıkışlı geçerken ömrüm,
Çektiklerin yetmez, az dedi bana...
Abıhayat suyun, içerken ömrüm,
Yaşayıp gördüğün, yaz dedi bana...

Karanlığa gömme, umutlarını,
Bugünü yaşarken, düşün yarını,
Aşarken hayatın ufuklarını,
Dinle, sivrisinek saz dedi bana!

Zehir iç, namerdin suyunu içme,
Sele düş, kurduğu köprüden geçme,
Mevkisine göre, insanı seçme,
Ördeğin büyüğü, kaz dedi bana...

Hayale kapılıp, yüksekte uçma,
Cesur ol, gölgenden korkup da kaçma!
Sen sen ol, sırrını yad ele açma,
Sonra olacağı, sez dedi bana...

Sürü olma, çoban tepeden bakar,
Ateş topun tutma, elini yakar.
Unutma nehirler, denize akar;
Suya düştüğünde, yüz dedi bana...

Kargayı kendine, kılavuz etme,
Sakin ha, güvenip peşinden gitme!
Asrın hırsızları, hep yeni yetme!
Her gün dinlettiği, caz dedi bana...

Bak her sakallıyı, zannetme baban,
Şaşıрма öz baban, olursa yaban!
Bir gün uyanırsa, uyuyan taban,
O zaman olanı, yaz dedi bana...

Bayram Ali Bayram

Be Çocuk

Türkülerin bulutların üstünde,
Umutların yüreğinde be çocuk...
Bir rüzgarın esmesini beklersin
Ta Evren'in ötesinden be çocuk...

Yüzünden okunur kurduğun düşler,
Bakışın insanın içine işler,
Mavi gözlerinden akmasın yaşlar,
Güneş doğsun sevgisinden be çocuk.

Yaşadığın zaman acımasızdır,
Mazlumun sesine hep duyarsızdır,
Özgürlüğün karanlıkta tutsaktır,
Yer yarılr öfkesinden be çocuk...

Evren ötesinden bir rüzgar esse,
Tüm kötülükleri önüne katsa,
Bütün zalimleri yerle bir etse,
Evrende bir yeni Dünya kurulsa,
Sevgi,barış dostluk bahçesi olsa,
Güller açar her mevsimde be çocuk.

Bayram Ali BAYRAM

Bayram Ali Bayram

Belli Değil

Bozuldu zamanın düzgün akışı,
Oğlan belli değil,kız belli değil.
Karıştırır olduk,güz ile kışı;
Bahar belli değil,yaz belli değil...

Örnek aldık Avrupa'yı her işte.
Onları da geçtik biz bu gidişte.
Yoktur üstümüze nane yeyişte;
Ördek belli değil,kaz belli değil...

Arabeskle hüzünlenir ağlarız,
Pop müziği ile coşar oynarız.
Acıkırız kola,burger alırız,
Biber belli değil,tuz belli değil...

Türküyü bıraktık,pop cazı tuttuk;
Yıllar yılı yeni nesli uyuttuk,
Öz çalgımız bağlamayı unuttuk,
Müzik belli değil söz belli değil...

1996

Bayram Ali Bayram

Ben Bayram Ali

1946 Senesinin
Ağustos'unda
Harşit Vadisinin yamacındaki bir köyde doğmuşum.
Şanlı zaferin yirmi dördüncü yılına bir gün kala
Bir bayram sabahında...
Bu nedenle Bayram Ali koymuşlar adımlı..

Yaylalardan yeni dönmüş göçler,
Harman zamanı;
Bizim oralarda güz başlarında yapılırdı harman..
Gece ile gündüz birbirine karışırdı,
Nefes aldırılmazdı vadiye çöken 'Sarı sıcak'
Ağustos böceklerinden dinledim
Ninni seslerinden önce ilk ezgileri...
Annemin vakti olmamıştı hiç
Baş ucumda ninni söylemeye...

Kore Harbi çıktığında
İlkokula yeni başlamıştım,
Birkaç köy için yapılan
Uzaklardaki bir okulda...
İlkin Atatürk'ü tanıdım,
Yüceliğinin unutulmazlığında...
İlk üzüldüğüm ölüm haberi
Dayım Yanık Hasan'ın
Kore'de şehit düştüğüne dair haberdi.

Dedemden,
Rusya'da yedi yıl yaşadığı tutsaklık anılarını dinledim
Yıllarca...
"Kafkasya Dağlarında çiçekler açar,
Altın güneş orda sırmalar saçar
Kader böyle imiş ey garip ana,
Canım feda olsun şanlı vatana..."

.....
Ninem rahmetliden,
Seferberlik yıllarını, Rus işgalini,
Yokluğu, yoksulluğu,
Nice kahramanlıkları,
Ve yaşanan ihanetleri
Acıları, hüznüleri dinleyerek büyüdüm.

Kuvay-ı Milliye kahramanlarını tanıdım
Bir dağ gibi dimdik ve onurluydular...
Kurtuluş Savaşının kahraman gazilerinin
Destanlarını dinlerken
Geçmişini onlarla yaşadığımı hissettim...

Ozan oldum çocukluk yıllarımda,
Hep destanlarını yazdım şanlı ecdadın
Sonra ihaneti anlattım şiirlerimde.
Kazasız belasız atlattım

On iki Martı,
Yaşamda kalmayı da başardım
Derken,
On iki Eylülü yaşadık,
Kanlı bir oyunun ardından...
Tüm şiirlerimi yaktım!
Ve Uyutulduk yıllarca
Üzerimize serpilen ölü toprağının altında...

Tekrar ozanlığa başladım
Kırkıma merdiven dayarken...
Deli eder divane eder insanı
Bu diyarın taşı toprağı...
Şiirler yazdım sevgi,dostluk ve kardeşlik üzerine.
Hiçbir zaman,
"Eli kalemlı, ağzı gemli"aydın olmadım..
Ozan, ulusunun sesi olmalı...
Yalaka,korkak, ve çıkarıcı olmamalı
Cesurca dile getirmeli
Gördüklerini!
Anlatmalı...!
Anlatmalı...!
Anlatmalı...!
Milli kurtuluşa çağırmalı
Tek vücut, tek yürek tüm ulusu...!

Bayram Ali Bayram

Ben miydim?

Bu şehir miydi?
Işıkları gece yarısı ansızın sönen...
Özlemlerimi,
Umutlarımı,
Vakitsizce karanlığa gömen...

Bu yollar mıydı?
Henüz tekerlek icat edilmeden önce
Nasırlı ayaklarımla teptiğim!
Düşlerime ulaşamadan
Yorulup çaresiz kaldığım...

Bu yürek miydi acaba?
Karşılık beklemeden,
Şevgiyi kutsal sayarak
Ölesiye seven...
Son teselliyi
Kopuk kopuk yaşanan zamanda bulan!
Bu yürek miydi?

Bu baş mıydı?
Dağların dayanamadığı
Zorun karşısında dimdik duran...
Sana sorarım,
Yaşanılanların tanıdığı zaman...
Bu baş mıydı?

Aldırma,
Şimdi nemliyse gözlerim!
Kine dönüşmüşse yüreğimdeki sevgi,
Tutsak kalmışsa düşlerim,
Işıkları gece yarısı ansızın sönen
Gecenin karanlığında!
Ben, ben değilim...
Ben, ben değilsem eğer;
Suçlusu ben değilim...

Bayram Ali Bayram

Benim Değil

Karlar yağdı güvendiğim dağlara,
Artık o dağlar benim değil...
Bir mr boyu,
Tepmişim, taşlı yollarını;
Nasırlı ayaklarımla!
Türküler söylemişim,
Kayalıklarında uçuşan,
Dağ kartallarının kanatlarında yankılanan,
Artık o ses benim değil...

Sularından iğmişim,
Yamaçlarından çağlayan
Buz gibi berrak pınarlarının,
Yüreğimdeki,
Sndremediğim hasret benim değil...

Omuzlarımda bir devrin yükünü taşırken,
Gözlerimin nnde,
Geleceğin düşleri yeşerirdi!
Bütün sevaplarımı,
Günahlarımı,
İz bırakmadan alıp götüren yıllar,
Benim değil...

Gökte,
Deniz feneri gibi yanıp sönen yıldızlar,
Yol gösterirdi, umut yolculuğunda...
Yüreğimde taşırken ağır yükünü sevdanın,
Zifiri karanlıkta,
Güneşin ıslak saçlarını okşayan,
Titreyen eller benim değil...

Çkerken zerine özgürlük türkülerinin,
Karanlık duvarlar!
Acı öyküsünü anlatırdı,
Buz gibi bir şafak vaktinin!
Paylaştığı sırlar benim değil...

Bayram Ali Bayram

Bir Dağbaşı Masalı

Bir kucak dolusu odun,
Bir tutam çoban ateşi avuçlarımda....
Ve insan boyunda kar;
Kardan daha soğuk gönlüme düşen efkar....

Bir dağbaşı masalı yaşanır,
Yaşayanların yoksul yaşamında...
Tutuşur gökte
Kanayan yara gibi yıldızlar
Karakış gecelerinin ayazında....

Ve
Bir dağbaşı masalındayım,
Tutuyor dağları
Dinmek bilmeyen kar fırtınası.
Bir ağıt gibi rüzgarın uğultusu....
Habire öğütüyor yüreğimi
Değirmen taşı gibi....

Ve
Dağbaşı masalında,
Ne cin,ne dev,ne peri
Ne de bilmem nere padişahının;
Günlerce süren eğlencelerinden biri var...
Yalnızca ben varım.
Bir sen,
Bir de kar fırtınası.
Ve
Uyku ile uyanıklık arasında,
Usulca gelen ölüm...

1971 Elmalı Köyü

Bayram Ali Bayram

Bir Daha

Ay Ocak,
Yıl 1974
Kar yağıyor dağ köylerinin birinde Anadolu'nun
Buz tutmuş yürekler,
Evlerin damında kara bulut...

Dev adımlarıyla,
On yılı,elli yılı birden adımlıyor tarih...

Bir kadın kıvranıyor yatakta,
Çığlıklar içinde...
Bir çocuk doğuyor,
Açıyor gözlerini umutla ışığa....

Evlerin damında kara bulut,
Buz tutmuş yürekler,
Ve çocuklar,
Kurşuna dizilen tutsaklar gibi
Birer birer kıvrılarak ölüyor...

Kara sevda,
Kara bıçak gibi saplanmış bir kez yüreğimize...
Ne ağıt yakmak gelir içimizden
Ölenlerin ardından,
Ne de beklemek fırtınalı günlerin geçişini...

Dev adımlarıyla
On yılı,elli yılı birden adımlıyor tarih,
Her gün bir çocuk ölüyor.
Bir daha...
Bir daha...

Bayram Ali Bayram

Bir Damlacık Yaş Olsam Gözlerinde

Bir damlacık yaş olsam gözlerinde,
Islatarak uzun kirpiklerini,
Yorgun yıllarımı bıraksam,
Hüzünlü bakışlarının ardında!
Süzülerek akşam,
Sonbahar yağmurlarına hasret toprağa...

Bir deli rüzgâr olsam,
Kanat çırsam dağların doruklarında.
Bir top bulut getirsem sana Toroslar'dan!
Kekik kokulu,
Akdeniz kokulu...

Karadeniz'in serinliğini getirsem sana,
Kaçkarlardan,
Ziganalardan...
Söndürsem yüreğinin yangınını
Soğuk sularıyla yaylaların...

Bir demet hüzün çiçeği getirsem sana,
Sarıkamış'tan,
Allahuekber'den!
Karakışta açmış, baharı beklemeden...
Ciğerlerine çeksen kokusunu
Yine soğuk bir kış günü...

Sen ta yüreğinde duyunca hüznünü,
Ve ben,
Bir damlacık yaş olurum gözlerinde.
Islatarak uzun kirpiklerini,
Süzülerek akarım,
Sonbahar yağmurlarına hasret toprağa...
Sonra yeniden doğarım,
Yanık ağıtlarıyla Anadolu'nun...

Bayram Ali Bayram

Bir Demet Ay Işığı

Ay ışığı vuruyor ağaçların arasından
Dün geceden kalma!
Yollar karanlık.
Geceyi adımlıyorum böğrüne basa basa!
Farkında değilim
Kurulan çakal tuzağının;
Yollar karmaşık!

Gece acımasız,
Ağaçlar ürkek!
Fısıltı gibi,
Tedirgin esen rüzgarın ıslığı...

Ormanda ağaçlar kesiyor
Yıldızların ışığını.
Ay ışığı paramparça...
Yalnızlığımı unutturan,
Yüreğimden süzölen bir sevda türküsü;
Belki de son hüznünü taşıyor
Yaşanmış zamanın...

Dalların arasından sızan
Ay ışığını topluyorum,
Yarınlara dair düşlerimin
Aydınlıkta büyümesi için...
Ve sana bırakıyorum
Bir demet ay ışığı ile düşlerimi,
Umutlarıma hoşça kal demeden...

Bayram Ali Bayram

Bir Demet Bulut

Bir demet bulut kümesi geçti buralardan.
Bakır renkli...
Darmadağınıktı yorgun saçları,
Zincire vurulan düşlerim gibi.

Asya bozkırlarının toprağı kokuyordu
Yorgun saçlarının her telinde...
Beni tanıyıp tanımadığını sordum,
Belleğinden silinmediğini söyledi
Orhun yazıtlarının...

Koşuyordu ardı sıra yağız atlıların,
Yağız atlılar Güneş'i kovalıyordu
Zamanın sınırsızlığında.
Güneş, zamanı aşmaya çalışıyordu;
Karanlığı yakalamak için.

Türküsunü dinlemiş ihtiyar dağların,
Vahşi ırmakların çağılısında...
Kanat açmış nice serüvenlere,
Geride bırakmış çığlıklarını
Sessizce uyuyan yarasaların...
Gözyaşlarını taşımış
Karanlık mağaralardan...

Ve yorgun bulut
Kayboldu kızaran ufuklardan!
Al yeleli Bozkurt'un
Destanını taşıyordu
O diyarlardan...
Bir başka zamana...

Bayram Ali Bayram

Bir Gün Daha Bitti

Bir gün daha bitti sensiz
Bir ömrün akışında...
Alıp götürdü sevdalarımızı
Yorgun akşamların ufuklarına.
Sensizliğin hüznü
Çıglık çıglık büyürken içimde...

Sen uzakların ötesindesin şimdi,
Zamanın yolculuğu acımasız...
Oysa ben
Yalnızlığımın girdabında tutsak,
Seni yaşıyorum
Bitmekte olan günün akşamında
Yorgunum...

Ve gün batarken
Yorgun akşamların ufkundan,
Kasvetli bir pembelik kaplar gökyüzünü;
Yıldızlar uyanır gecelerin koynunda.
Yol gösterir
Sevdalarımızın sonsuzluğa doğru yolculuğunda...

Duygular söner,
Düşler son bulur
Yitirilen umutların ardından...
Batan günün hüznüyle
Kararır kasvetli pembeliği ufkun;
Anılar silinir birer birer
Kaybolur yaşanılan yıllarla birlikte...

Bayram Ali Bayram

Bir Karamsar Şiir

Yıldızlar sönük gökyüzünde bu gece,
Fırtınalar kopuyor
Gecenin ürperten sessizliğinde,
Düşlerimi sürükleyip götürüyor
Girdapta savrulan yaşamın izleriyle birlikte...

Ellerimi uzatıyorum,
Gecenin rengi
Siyaha boyuyor ellerimi!
Gözlerim şafağı kovalıyor
Ufkun belirsizliğinde yorgun...
Karanlık,
Daha da karanlıklaşıyor
Gecenin ürperten sessizliğinde...

Gece duyarsız,
Fırtına ve ölüm girdabı acımasız,
Düşler ve yaşamın izleri,
Çaresiz!
Şafağı kovalayan gözlerim yorgun,
Şafak,
Zehirli örümceğin ağında tutsak,
Sabah,
Belki çok uzaklarda,
Belki de çok yakın...

Gecenin en karanlık anı,
Sabaha en yakın olan zamanıdır...
Güneş,
Ha doğdu ha doğacak!
Kendi girdabında
Fırtına ile boğuşurken gece...
Geri dönecek
Düşlerim,
Yaşamın izleri...
Ve yaşanmayan zaman...

Bayram Ali Bayram

Bir Karamsar Şiir 2

Ateş renginde toprak,
Gökyüzünde tunçtan kale,
Ağır bulut katmanları!
Kiyameti işaret ediyor
Akşama yakın bir zaman kesitinde...

Kumsalda çıplak bir çocuk,
Denizin öfkelerini izliyor kayıtsızca!
Kanat çırpıda
Fırtınaya tutulan son göçmen kuşlar
Umutsuzca...

Çatlamak üzere
Zamana karşı direnme gücünü yitiren
Yaşlı ve yosun kokulu kayalar...
Ve tunçtan kale
Gökyüzünü örten kurşuni bulutlar
Ve ateş renginde toprak...

Ezgiler yükseliyor
Neolitik çağdan kalma.
Henüz güftesi yazılmamış...
Bir akşamüzeri,
Güneşin resmi düşüyor suya!
Yorgun tepelerin gölgeleriyle birlikte...

Gün bitmek üzeredir artık,
Gün batımındaki kayalıkların
Kuytusunda gizlenmekte akşam...
Uyandı uyanacak!

Hüzünlü suların yakamozunda
Can çekişirken yaşam,
Yalnızca kayalara yontulmuş
Bir resimdir geriye kalan,
Yaşanmış çağlardan...

Belki de aralanan bir kapıdır,
Gecelerden sabaha!
Henüz umutlar bitmeden...
Yaşanmış çağlardan geriye kalan
Yosunlu kayalara yontulmuş resim...

Bayram Ali Bayram

Bir Kış Rüyası

Derinden bir mey sesi,
Yüreğime işliyor...
Yanık bir Erzurum türküsünün ezgisi,
"Huma kuşu yükseklerden seslenir."
Bayburtlu Binali Selman olduğunu anlıyorum
Ezgiyi seslendirenin...

Sonra
Bildik bir dağın doruğunu aşan,
İnce bir yolda buluyorum kendimi...
Zaman geriye işlemiş,
Birinci dünya savaşı sonu!
İnsanlar cephelerde ölmüş,
Dağları hüzün bulutu tutmuş,
Güneş solgun vuruyor yeryüzüne...

Hemen iki kız çocuğu beliriyor yanımda,
İkisi de kızıl uzun saçlı,
Saçları arkadan örülmüş,
Biri daha küçük,
Diğeri,
On bir on iki yaşında...
Kimsesiz kaldıkları için
Dağlara sığınmışlar...

Yürüyoruz dağ yolunda,
Nereli olduklarını soruyorum,
Türkmen lehçesiyle,
"İranlı olduklarını" söylüyorlar...

Yaşadığımız güne dönüyorum yeniden...
İki küçük kızı anımsıyorum hüzünle!
Kurtuluş savaşının bittiğini düşünürken,
Yeniden iki küçük kız geliyor
Gözlerimin önüne!
Uzun kızıl saçlı,
Kimsesiz...

İki küçük kızın soyundan,
Kimlerin gelip geçtiğini,
Vatanları uğruna ölmüş olabileceklerini
Hayal ediyorum...
Soyundan olan kişilerin,
Nerede yaşadıklarını düşünürken,
Hüzünleniyorum...

Uyandığımda,
Yüreğimde derin bir sızı,
Kulaklarımda,
Mey sesinden "Huma kuşu" türküsünün ezgisi...
Gözlerimin önünde,
İki kız çocuğu,

Kızıl saçları örgülü...

Gözlerimden damla damla süzülen yaşlar,
Uzun bir sürecin
Hüznünü yazıyordu,
Yüzümdeki çizgilere...
Yaşanılanların,
Asırlık öyküsüydü,
Kısacık bir uykudaki düşte,
Sabaha karşı gördüklerim...

Bayram Ali Bayram

Bir Ömrün Masalı

Umutlar filizlenir
Üşüyen yüreklerde,
Denizin acı rüzgarı
Karaya vurmadan önce...

Bulutlar uçuşur gökte,
Ölümsüz düşleri tutar avuçlarında.
Alır götürür yitik gurbete,
Cehenneme dönüşür hasret.

Kara sevdadır gözlerdeki hüznün,
Bir ömrün çekemediği yük...
Sulara yazılan öyküdür
Vuslatın sevinci...

Yaşamak;
Yıldızları birer birer
Özgürlüğe salmak gökte
Güneşin her doğuşunda!
Farkına varmak
Zamandaki ayak izlerinin,
Ve ölümü örmek
Alevden saçlarına ömrün...
Sinesinde uykuya dalmak!

Bayram Ali Bayram

Bir Ses Var İçimde Bizim Oralardan

Bir ses var içimde bizim oralardan,
Geçmiş zamandan kalma.
Eski zamanları anlatır bana...
Dingin denizlerde
Yıllarca süren azgın fırtınaların sesi!
Dağları vuran karakışta,
Yollarımı kesen tipinin sesi...

Bir ses var içimde...
Her baharda,
Karlı köy yamaçlarından çağılayan,
Coşkun ırmakların sesi...
Şairliğimi anımsatıyor bana,
Yaşama dair,
Sevgiye dair,
Kardeşliğe dair,
Şiirler yazdığımı geçmiş yıllarda...

Bir ses var içimde...
Dağlara söylediğim türküler yankılanıyor
Yalçın kayalıklarında
Yukarı Harşit vadisinin...

Bir ses var ki içimde...
Ses değil,
Tam kırk yıldır kulaklarımda yankılanan
Bitmeyen bir çığlık...
Bir kış günü veya bahara yakın bir zamanda,
Sabaha karşı,
Eşkiyanın kalles kurşunuyla,
Irmak boyuna düşen
On iki yaşındaki Yusuf'un sesi...

Bir ses var içimde
Bizim oralardan kalma...
Sen nereden bileceksin ki,
O sesin neler anlattığını?
Yaşanmış zamanı anlatıyor bana!
Dinliyorum...

Bayram Ali Bayram

Biten Çocukluğumuz

Bizim çocukluğumuzda,
Akşamları yoktu sabaha doğan güneşin....
Avuçlarımıza alırdık,
Dağların doruklarında kümelenen bulutları,
Savrulmazdı umutlarımız,
Rüzgarların önünde...

Unutulmazdı geçmişte yaşananlar,
Uzun kış gecelerinin tek eğlencesi olurdu,
Yaşlıların anlattıkları kahramanlık öyküleri,
Düşlerimize sığdırırdık,
Tarihin adımladığı nice asırları...

Yönünü şaşırılmazdı zaman,
Yol alırdı kendi akışında geleceğe doğru,
Kaybolduğunu anlatırdı
Nice şaşkın yolcuların,
Karanlık yolculuktaki serüvenlerinde...

Belki geçit vermezdi dağlar,
Hemen yolun başında.
Son umudun güneşini yakaladığımızda
Akşamın kızılıtlı ufkunda,
Yitip gitmezdi gecelerin zifiri karanlığında.
Hep aydınlığı yaşardık,
Ninelerimizin geceleri aydınlatan ak saçlarında...

Birer şelaleydi baharı müjdeleyen pınarlar,
Bir masal dünyasından harlardı
Demirden dağları delerek,
Zapt edilemeyen azgın nehir olurdu,
Bir tarihi taşıyan...

Ve güneş battı ansızın,
Kayboldu karanlığa açılan kararan ufuklarda.
Çocukluğumuz bitti artık.
Ne dağların doruklarından
Avuçlarımıza aldığımız top top ak bulutlar kaldı,
Ne de düşlerimize sığdırdığımız,
Tarihin dev adımlarıyla adımladığı asırlar...
Birer şaşkın yolcu olduk,
Yönünü şaşırın zamanda....

Bayram Ali Bayram

Bizim Köy

Ural'dan, Altay'dan çağlar suyumuz;
Tanrıdağı Türkü, Oğuz soyumuz.
Gümüşhaneliyiz, Kürtün ilçemiz.
Gündoğdu Köyüdür, bizim köyümüz.

Karşıdan Zigana, Sarıç'a bakar,
Dereler yamaçtan, Harşit'e akar,
Ormanında yaban gülleri kokar,
Ömre ömür katan havası vardır.

Tanrıdağı kadar, Türk'tür insanı,
Hira dağı kadar, güçlü imanı,
Dağlar geçit verir, nevrüz zamanı,
Demirdağa benzer orası vardır.

Çocukluğum geçti yaylalarında,
Genliğimse kaldı dağ köylerinde,
Yaşıyorum şimdi, gurbet ellerde,
İçimde hasretlik yarası vardır.

Hüzünlü olsak da güler yüzümüz,
Mertlikle yoğrulmuş bizim özümüz,
Gün gelir tarihe geçer sözümüz,
Söylenmesi yakın, sırası vardır...

Bayram Ali Bayram

Bizim Memleket

Ne güzel memleket bizim memleket,
Avrasya'dır bir baştan bir başa.
Ayak izlerinden tanırsın geçmiş uygarlıkları,
İnsanlarını türkülerden...

Kendini bulursun,
Harlayan pınarların ezgilerinde,
Serin rüzgarların fısıltılarında...
Kerem ile Aslı'nın ayak izlerini bulursun
Öykü diyarına açılan kapıda,
Mertliğe açılan kapıda Köroğlu'nun
Toroslarda Karacaoğlu'nın....

Keloğlu'nı bulursun,
Hoca Nasrettin'i bulursun
Hoşgörüyeye açılan kapılarda...
Mevlana'yı, Yunus'u bulursun
Sevgiye, tutkuya aralanan kapılarda...

Kısacası insanlığı bulursun bu topraklarda...
Bu topraklar,
Bizim memleketimizdir bir baştan bir başa,
Ata yurdumuzdur,
Tarihimizdir,
Şanlı geçmişimizdir,
Güvenli geleceğimizdir,
Destanlar diyarı bu topraklar,
Bir Avrasya'dır bir baştan bir başa...

Bayram Ali Bayram

Bizim Oralı

Geceleri çocuklar girer düşlerime,
Bizim oralı...
Ama aç,
Ama tok,
Ama çıplak...!
Oyuncaklarıdır gökteki yıldızlar,
Örtüdür gecelerin karanlığı üzerlerine
Çektikleri çileler
Bizim oralı...

Yarınları çalınmış düşlerinden,
Tutsaktır başka ellerde!
Gönülleri dağlar kadar yüce,
Umutları,
Gökyüzünün maviliği kadar sınırsız...
Düşleri,
Gurbetin ötelinde,
Gözlerindeki hüznün
Bizim oralı...

Bulutlar geçer
Gökyüzünün maviliğini yalayarak,
Soğuk rüzgarlar koşar ardından...
Kar yağarken dağların doruklarına,
Yeniden alevlenen
İçimdeki küllenen ateş
Bizim oralı...

Kuşlar uçar
Gün batımından önce,
Güneş ışığını taşımak için
Yaşamın ufkundan ileriye,
Kanatlarında hasret türküleri,
Bizim oralı...

Ve çocuklar girer düşlerime
Ay ışığı vurur saçlarına,
Yıldızlar silinirken gökten birer birer
Yaşlar dökülür irileşen gözlerinden
Bizim oralı...

Bayram Ali Bayram

Bizim Sazımız

Bizim türkümüzü çalar sazımız,
Şakıyıp da öter tel nazlı nazlı.
Halaya durunca oğul, kızımız,
Gezer perdelerde el nazlı nazlı...

Yürekler bir olup, gönül coşunca,
El ele tutuşup dağlar aşınca,
Duygular gönülden dolup taşınca,
Eşlik eder saza, dil nazlı nazlı...

Tarih öncesinden anlatır bizi,
Perdesinde saklı, çağların gizi,
Geçmişten yansıyan gür sesimizi,
Anlatırken açar, gül nazlı nazlı...

Sevda pınarından suyumuz çağlar,
Bizimle gülerken, bizimle ağlar.
Sesini dinlerken, aşılmaz dağlar,
Açılır aşığa, yol nazlı nazlı...

Yurdu Orta Asya, kopuzdur özü,
Yanında yoldaştır, ozanın sözü.
Olunca aşığın, gönlünün gözü,
Sevdiğine söyler, gel nazlı nazlı...

Bayram Ali Bayram

Bizim Uşaklar

Bizim uşakların gözyaşlarıdır deniz...
Bizim uşaklar denize bakar!
Coşar Karadeniz'in çırpınışıyla,
Horon teper bizim uşaklar
Denizin azgın dalgalarının üzerinde...
El ele tutuşarak sefere çıkarlar
Göklere yükselir "Heyamola" sesleri,
Yelkenler açılırken
Mavi enginlerin sonsuzluğuna...

Denizde takalar
Takalarda bayraklar
Özgürlüğü selamlar
Her şafak vaktinde

Bir rüyadır Karadeniz,
Bizim uşaklar,
Uyandırılmak istemezler mavi rüyadan.
Yakamozda can bulur düşleri.
Geçmiş zamanların silüeti belirir
Mavi dalgalarda...
Recep Reis gelir geçer
Bir deli fırtına gibi eserek!
Korkusuz bakışlarında vatan sevgisi...
Ve Dursun Kaptan ve Kazım Kaptan
Ve daha niceleri...

Bir yandan zaman akarken,
Karadeniz'in mavi sularında;
Sonsuzluğun ötesindeki
Bir sarı yıldız gibi yanar söner
Uzaklarda Yoroş feneri!
Yol gösterir
Günün doğacağı yere doğru...

Ve bizim uşaklar,
Türkü yakar Karadeniz'e
Picoğlu Osman, Bahattin Çamur Ali,
Koruyanalı Hüseyin,
Maçkalı Hasan Tunç,
Görelili Katip Şadi
Ve Kuvayı milliye kahramanı,
Kemençeci Ali,
Kuvayı Milliye türküleri söyler
Geçmiş zamandan!
Karadeniz her coştuğunda....
"Dursun Kaptan Batum'dan,
Avare etti kalktı,
Şişurdi yelkenleri,
Cigarasini yaktı'

Deniz bizim uşakların gözyaşlarıdır,

Martı çığlıkları bozar ansızın,
Denizin sessizliğini
Uyanır mavi uykudan bizim uşaklar,
Kaybolur birer birer
Uzaklaşan deniz fenerleri,
Kaybolur takalar
Hüzünlü gurbet ufuklarında...
Güvertede
Bir kemeçe havasında
Coşar bizim uşaklar yeniden
Karadeniz'in deli dalgaları gibi
Ha uşak ha...
Ha uşak ha....

Bayram Ali Bayram

Boğaziçi'nde Martılar

Martılar uçar Rumeli Hisarı'nın üzerinden
Boğazın mavi sularına düşer
Gümüş kanatlarının ışıltısı;
Düşlerindeki İstanbul'u arar
Uyuyan zaman kesitinde...!

Gün doğusuna doğru uçar,
Gecenin ayazının bir azap gibi çekilmez yükü üzerinde...
Umutsuz çığlıklarında ölgün sevda türküleri
Bir şelale gibi şafak vakitlerine doğru akan gecede,
Geride ayazı bırakarak kaybolan bulutların
Gölgelerinde sevgiyi arar umarsızca...

Günün ağarmasıyla
İnsanlar belirir kıyılarda...
Kiminin dudağında
Eski Hollywood filmlerinden bir ısıklık,
Kimilerinin de çatlamış dudaklarında
Güne umut olan yanık bir ezginin mırıltısı
Anadolu'dan...

Şimitçilerin insanın içini ısıtan sesleri
İşe yetişmek için zamanla yarışan insanların telaşları
Ve gümüş kanatlı martıların çığlıkları
Kaybolur
Rüyadan uyandırdığı İstanbul'un sesine karışarak...

Bayram Ali Bayram

Bu Akşam

Bu akşam,
Anılara doğru aksın zaman biraz da...
Ay ışığı uyusun boğazın mavi sularında.
Ve sene bin dokuz yüz bilmem kaçın yaz gecelerinde...

Bir taş plak koy gramofona;
Önce fasıl geçsin Kürdilihicazkardan.
Sonra,
Hafız Burhan'dan bir gazel...

Geziye çıkalım bir İstanbul mehtabında;
Dostlarla beraber...
Çekelim kürekleri,
Moda'ya,Kanlıca'ya,Göksu'ya;
Ve Kalamış koyuna...
Münir Nurettin'i dinleyelim;
Suların donuk maviliğine akseden seslerde...

Sonra...
Şiirler dinleyelim,
Geçmiş nakşeden seslerde...
Yahya Kemal'den...

Şöyle bir rüzgar essin hafiften,
Deniz ve yosun kokusu sinmiş olsun anılarına.
Martılar uçarken başının üzerinden;
Orhan Veli'yi bulalım bir İstanbul kaldırımında....
Dostluk kuralım,garipliğinin yalnızlığında...
Sıcacık ve cana yakın...

Bir taş plak da Zeki Müren'den koy;
Elli yıl öncesinden;
Şöyle Maksim'e kurulalım ağırdan...
Okusun Hicaz'dan,Nihavend'den.
Neşelenelim hüznle karışık...

Hüzün,neşe ve keder;
Ve biraz da aşk
Tuzu ile biberidir yaşamın...

Tam sırası şimdi,
Durdur zamanı dostum...
Ve yaşasın duran zaman kesitinde;
Loş deniz kokusuyla İstanbul....

1996

Bayram Ali Bayram

Bu Bir Sevdaysa Eğer

Bu bir sevdaysa eğer,
Düşmeli taşlı yollarına Anadolu'nun.
Yaz kış demeden,
Aşmalı dağları taşları!
Altın renkli buğday başaklarının
Nazlı nazlı salındığı
Uçsuz bucaksız ovaları geçmeli
Sıcak çökmeden önce...

Mola vermeli,
Sihirli suyundan ceylanların içtiği,
Gecesini gündüzüne katarak çağlayan,
Pınarların başında!
Sonra,
Yol kıyısında yalnız kalmış ağaçların
Serin gölgesinde uyumalı.

Geceleri, ay ışığında
Siyah mandaların çektiği kağnıların,
Geçmiş zamanlardan yankılanan,
Tekerek gıcirtılarını dinlemeli,
Ezgilerin destanlaşan öykülerinde....

Yollarda Anadolu kadınları,
Çıplak ayaklı,
Bir devrin ağır yükünü sırtlanmış,
Onurlu başları dimdik!
Geceyi aydınlatan iri gözlerinde,
Ve ağladığını gizlemesini bilen
Gülen yüzlerinde,
Sevgiyi barışı kardeşliği görmeli...
Anadoluy'u görmeli...
Bu bir sevdaysa eğer,
İnan görmeğe değer....

Bayram Ali Bayram

Bu Dağlarda

Güneş,
Kızıl ışınlarıyla selamlar bu dağları...
Rüzgar,
Çiğliği anımsatan ısıklarıyla...
Kış mevsimi,
Uçarken donan kuşların düşmesiyle yere.
Yöksullük,
Her sabah her akşam...

Ölüm,
Harşit Çayının geçite kapanmasıyla
Ve kurşun sesleriyle alçakça...

Sonra,
Yaşanalar yanık bir türkü olur;
Pul pul,kavruk bakır renkli yüz üzerinde;
İzleşir.
Kalın ve çatlak dudaklar arasında,
Isılaşır....

1969

Bayram Ali Bayram

Bu İğne Kendime

Gayri güvenilirmez oldu kimseye,
Kimisi yalaka,kimi dalkavuk.
Ne bulursa indirirler keseye,
Kimisi jurnalcı,kimisi lavuk.

İnsan görünümlü şeytan azmanı,
Fırsat için kollar uygun zamanı.
Kuyunu hazırlar,beller ananı,
Çıkarsa karşına bir suyu "savuk".

Keseriyle yontar kendinden yana,
Bir kerecik demez,al bu da sana,
Pabucunu ters giydirir şeytana,
Sanırsın ambara girmiş aç tavuk.

Vahşi olur yeni uyanan ayı,
Hep bulanık suya sallar oltayı,
Köprüden geçerken herkese dayı,
Demeyi becerir,uyanık "mavuk"

Kötü söz kendime,iyisi sana;
Bizim keser yontar, herkesten yana.
Alırım, hissemden düşeni bana,
Eğer kafan yoksa,tutunmaz kavuk.

Bayram Ali Bayram

Bugün Bayram Çocuklar

Bugün bayram çocuklar.
"En büyük millet bayramı"
Sokaklarda taklar kurulmamış,
İlk kez açmamış,
Renk renk çiçekler.
Gökyüzünde oyuncak yelkenliler yüzüyor!
Gökleri ve denizleri görüyorum,
Gülümseyen yüzünüzde.

Bugünün bayram olduğunu,
Gözlerinize baktığımda fark ettim.
Bir anda geçmişi yaşadım,
Tarihin hafızasına kazınan anılarda...
Yüzlerinizde açan güllerde,
Umudu ve geleceği...

Bugün bayram çocuklar...
Bayraklarla süslenmiş,
Yelkenliler yüzüyor gökyüzünde.
Umuda doğru sürükleniyor,
Pupa yelken.
Dursun Kaptanın,
Batum'dan kalkan takası gibi!
Sesler yankılanıyor kulaklarımda,
Yaşanılan uğultulu zamanlardan...

Bugün bayram çocuklar...
Alevleniyor yeniden gözlerinizdeki parıltı,
Dağ başlarında yanan birer tutam ateş gibi...
Görüyorum
Yüzünüze her baktığımda,
Umudun,
Sonsuzluğa doğru akıp gittiğini...

Bayram Ali Bayram

Büyümelî Çocuklar

Yalçın kayalıkları vuruyor,
Okyanusun azgın dalgaları...
Dağları dövüyor soğuk rüzgarlar,
Kayboluyor çakan şimşekler,
Stratüs bulutlarının katmanlarında!
Gün ışığı tedirgin,
Vakit akşamüzeri...

Yorgun kanatlarını
Soğuk rüzgarlara bırakan boz kartallar,
Kayboluyorlar birer birer gözden!
Ölümü göze alıyorlar,
Tutsaklığa karşı koymak için...
Sadece bir kez ölüyorlar!

Acele etmeli!
Acele etmeli!
Hey duyabiliyor musun yerin sesini!
Kıyamet koptu kopacak!
Uçurtmaları özgürlüğe bırakmalı çocuklar,
Büyümelî, gün bitmeden önce!
Büyümelî...

Karanlık mağaralarında,
Geceyi bekliyor yarasalar!
Bu yüzden acele etmeli.
Gün bitmeden önce,
Uçurtmaları rüzgarlara bırakmalı çocuklar.
Büyümelî!
Büyümelî!

Bayram Ali Bayram

Cehalat Üstüne

Cehalet en büyük beladır başa,
Oku, öğren, Hakkın yolundan sapma.
Anlayınca başın vurursun taşa,
Sakin Firavuna aldanıp tapma...

Firavunla şeytan verir el ele,
Onlara uyarsan, gidersin sele.
Nefsine aldanıp kapılma yele,
Her zaman doğru ol hilelik yapma.

Cahil olan cahil her söze kanar,
Başkası yanarken kendi de yanar,
Onmaz, el vurduğu yaralar kanar,
İlaç diye acı zehiri kapma.

Zannetme Ozanca, yüksekten uçar,
Dil doğru söylerken yüzde gül açar,
Söz dinlemez olma, kalırsan naçar,
Sakin uzatılan zokayı yutma...

Bayram Ali Bayram

Çanakkale'de Şahlanan Gurur

Tarih 16 Kasım 1914
Uzak olmayan bir zaman.
Ateş çemberinin içinde vatan,
Ve tarih girdabında,
Yok edilmek istenen Türk Ulusu...

Durdu zaman,
Tarihin donan akışında.
'Soğuk,düşmandan daha soğuk.'
Nice yürekler dondu,
Allahuekber dağlarında;
Zemherinin ayazında...

Gidenler geri gelmedi,
Yemen ellerinden.
Nice yürekler kavruldu,
Yemen çöllerinin cehenneminde.
Nice umutlar bitti,
Geriye yalnızca özlemlerini bırakarak...

Onlar,
Yoksuldular;
Sefaleti yaşadılar....
Yaşamak istemediler tutsaklığı;
Çünkü,
Önurluydular...

Onlar,
Çocukluklarını yaşamadan büyüdüler,
Ve genç olmadan öldüler.
Yaşlılar da vardı aralarında,
Acıyı tatmışlar,ateşi sineye çekmişler....
Doksan üç Savaşı ve Balkan Savaşları gazileriydi.
Hiç yaşamadan yaşlanmışlardı...
Sonra,
Vatan toprağıyla bütünleşerek
Bayraklaştılar...

Önce insandılar...
İnsanlıklarını gösterdiler düşmanlarına,
Duran zaman aralığında...
Ve tabyalarda
Vahşetin tüm acımasızlıklarını yaşadılar
Kıyametten de öte...

İmanlarını siper ettiler vahşete karşı.
Ölmeleri emredildi,
Ölmeyi,
Allah'a kavuşmak olarak düşündüler.
Ölümü,
Gülerek karşıladılar.
Allah'a ulaştılar...

Tarihin şanlı sayfalarının arasında;
Çanakkale arslanları olarak
Yerlerini aldılar...

Bu efsanevi destanı yazan
Milli ruh,
İzmir'de ilk kurşun,
Vatan sathında Kuvay-ı Milliye,
Kurtuluş Savaşında
Mustafa Kemal oldu...

Son buldu
Türk'ün üç asırlık geriye çekilişi.
Var oluş Destanı
Kurtuluş Savaşıyla....

Mustafa Kemal'le başladı
Tarihin duran akışı yeniden.
Ve sona ererken yaşanmayan zaman...

Bayram Ali Bayram

Çarşambadır Çarşamba

"Çarşambadır Çarşamba",
Oysa bugün Perşembe...
Oturmuşum evin balkonuna
Karşıda,
Sıcaktan kavrularak bozkıra dönmüş
Küçücük tepeye bakıyorum...

Düşler kuruyorum
Elli yıl sonrasına dair,
Tıpkı elli yıl öncesinde olduğu gibi.

Bazen cinlerin hamamda söylediği
Şarkıyı düşünüyorum,
"Çarşambadır Çarşamba,
Çarşambadır Çarşamba",
Katılırsam,
Sırtımdaki kamburu alacaklar,
Bugün "Perşembedir Perşembe" desem,
Başkalarının kamburunu da bana yükleyecekler,
Biliyorum...

Sonra,
İstanbul'un sosyete gecelerini düşünüyorum...
Sözde genç iş adamları,
Mankenler vesaire...
Parayı ve eğlenceyi görüyor gözleri yalnızca
Bitimsiz zannettikleri bin bir gece masallarında!

Vatan ve millet sevgisi,
Uğruna canlarını verenler,
Her gün birkaç şehit haberi...
Bunların
Masal olmadığını anlamak istemiyorlar bir türlü
Biliyor musun?

Bir süre sonra
Sarı sıcak kendini hissettirmeye başlıyor iyice,
Kendi gerçeğime dönüyorum yeniden...
Çarş..çarş...Çarşamba değil bugün diyerek
Cinlerin şarkısı belleğimden gitmese de...

Bayram Ali Bayram

Çiçekler

Bülbül güle tutkundur,
Ömrünce şakıyıp durur gül için.
Hiç bir güç bitiremez
Onun güle olan tutkusunu...

Çiçekler,
kökleri toprakta olduğu sürece güzeldir.
Koparılnca,
Hüzünlenir,boynu bükülür;
Çaresizdir,solar...

Çiçekler,
Al,pembe,mor,kırmızı,renk renktir.
Doğanın gizi çözülmemiş güzellikleri
Çiçeklerdedir...
Yaşama coşkusu verir insana,
Renklerinin büyüü...

Aşıklar,
Sevgililerini güle benzetmek istemezler...
'Ben sana gül diyemem,
Gülün ömrü az olur'bir tanem...
Çiçekler solmamalı
Türkülerdeki gibi...!

Sevgili bir çiçektir,
Sevgi de bir çiçektir...
Yaşamın ilkbaharı
Çocuklar da birer çiçektir..

Çiçekleri,
Bana yaşama coşkusu verdiği için çok severim.
Onları dalından koparmaya kıyamam,
Bir kez sevdim mi...?
Delicesine severim,
Sevgiyi yaşarım...

Ya kırmızı karanfil...!
Kırmızı karanfili de çok severim.
Ama yine de hüznlendirir beni
Kırmızı karanfil...!

Mesela cezaevindesin,
Güneş ile aranda
Zamanın ördüğü,
Onbeş yıllık bir duvar var.
Yıldızlar kadar uzakta hissedersiniz kendinizi
Gün ışığından...
Ve sevgilin
Kırmızı karanfil getirir ziyaretlerde
Alır,efkarlanırsın.
Gözlerin dolar....

Lakin yine de yaşadığının farkında olursun....

Sevgili,kırmızı karanfil,cezaevi vesaire...
Bir gün bir demet kırmızı karanfil bırakıverirler,
Mezarının üzerindeki
Yeni kazılmış toprağın üzerine.
Sonra,
İki İhlas bir Fatiha ile veda ederler sana.

Ve çiçekler,
Ve sen
Ve tutkun,
Anılarda yaşarsınız.
Anılaşsınız,hatırlayan olursa eğer
İşte o zaman yaşanan ömre değer...

Bayram Ali Bayram

Çoban

Küçük çoban henüz on dört yaşında,
Karşığı yamaca sürüyü salar.
Üfler kavalına bir dağ başında,
Derdini dökerken, hülyaya dalar...

Göç yayla yolunda, oğlanlı kızlı,
Gökte göçmen kuşlar, ördekli kazlı,
Rüzgarda çiçekler salınır nazlı,
Kaval sesi dertlileri oyalar...

Kuşlukta yayılır, gizemli sesi,
Dağılır ovada, sabahın sisi,
Vurunca dağların serin nefesi,
Yükselir göklere sisten halkalar...

Güneşin alevi ufukta söner,
Çoban sürüsüyle köyüne döner.
Yanına hüznü yıldızlar iner,
Köpüklü köpüklü çağlarken sular...

Yorgun umutları, kalır yarına,
Yol alır sabahın ufuklarına,
Yeni bir yaşamın ilkbaharına,
Giderken gözyaşı döker yaylalar..

Gitme çoban seni, bırakmaz dağlar,
Kavalını özler, bahçeler bağlar,
Ateşi küllenen, kara sevdalar,
Uyanmamak üzre, uykuya dalar...

Bayram Ali Bayram

Çocuğum

Duracak saatler,
Donacak geceler sessizce.
Sen uyurken beşiğinde...

Yıldızlar küçölerek buzlaşacak,
Duran zamanla birlikte.
Yalnız senin gözlerin parlayacak,
Işıl ışıl...

Bir daha bahar gelmeyecek,
Ve kıpırdamayacak meltemle
Otlar,çiçekler,yapraklar...
Kumral saçların dalgalanacak
Duran zamanda bir kez...

Sen büyüyeceksin çocuğum,
Donan gecelerin sessizliğinde parlayan
Buz tutmuş yıldızların altında.
Ağlayacaksın...

Göz yaşların akmayacak,
Kanayan yüreğinle güleceksin,
Evrenin sonsuzluğuna doğru...

1973

Bayram Ali Bayram

Çocuğum 2

1973 Yılında yazdığım "Çocuğum" adlı şiirime naziredir.

Durmayacak saatler,
Geceler aydınlanacak
Gülen gözlerinin ışığında.
Büyüyeceksin
Renk renk parlayan yıldızların altında
Avuçların semaya açık...

Zaman,
Mutlu günlere doğru akacak,
Hafif meltemle kıpırdayacak
Otlar, çiçekler, yapraklar;
Dünden daha çok yaşama bağlı.
Uçacaksın mutluluktan,
Kumral saçların dalgalanacak
Ak bulutların üzerinde...
Mutluluğun şarkısını mırıldanacaksın
Rüzgarların kanadına.
Yankılanacak
Bir uçtan bir uca;
Mutlu olacağım dinledikçe...

Büyüyeceksin çocuğum;
Yeniden yaşam bulduğun
Aydınlık dünyanda.
Ve buz tutmayacak yıldızlar,
Annenin doğum günüyle
Başlayan bir ömrü,
Dolu dolu yaşayacaksın
Kimseciklere imrenmeden....

Hiç bir zaman
Gözyaşların akmayacak;
Yaşamın güzelliklerine atacak yüreğin.
Hep güleceksin,
Yarınlarda,
Yarınlardan sonraki zamanlarda....

24.02.2007

Bayram Ali Bayram

Çocuk

Savrulsun kumral saçların,
Memleketimin özgür rüzgarlarında...!
Bulutlar kabarsın,
Dolgun, mavi gözlerinin derinliklerinde,
Her sevincinde veya hüznünde,
Deniz olup taşsın mutluluğa akan her damlası
Sınırsız...

Uzat ellerini,
Okşa gökyüzünün maviliğini...!
Özgürlüğün resmini çiz güneşe,
Türküsenü duysun yüreğinde
Bu toprakların..!
Haykırısın her doğuşunda,
Sabahın ufkundan...

Yarınlara bırakma yaşamayı,
Doyasıya yaşa bugünden;
Yaşamın her anını.
Erteleme düşlerini,
Pişmanlık duyma,
Ansızın ürpererek uyandığında...
Pahalıdır ama,
Oyuncak değildir özgürlük...
Ve oyuncak kadar ucuz değildir
Memleket sevgisi...

Bayram Ali Bayram

Çocuk....

Gözlerin geleceğin ufuklarında,
Bakışlarında dört mevsim,
Düşen her damla yaşta ilkbahar var.
Hüzünlü bir nehir çağlıyor geçmişten,
Acımasız yılların yaşamına çizdiği izden...

Yolun karanlık çocuk,
Nice sabahsız geceler bekliyor seni,
İhanet sarmalının karmaşık ikliminde...

Gemisini yüzdürdüğünü sanıyor kaptan,
Farkında değil
Gözlerinden düşen her ilkbaharın,
Azgın dalgalarının,
Tüm karaları yutacak
Son Okyanus olacağını...

Sen umutsun çocuk!
Sabahı olmayan geceler,
Seninle kavuşacak aydınlığa,
Gün senin gözlerinde doğacak,
Bahar senin gözlerinden inecek dağlara,
Sonsuzluğa akıp giden dört mevsim,
Yaşam bulacak bakışlarında...

Bayram Ali Bayram

Çocuklar

Yarınlardan umutlarınızı kesmeyin çocuklar,
Yarınlara aydınlığa gebe.
Ekilen tohumlardan
Umut fidanları filizlenecek,
Yağmura ve güneşe hasret topraktan.

Dinecek gökyüzünün öfkesi,
Delicesine yağın yağmurun ardından...
Özlenen bereketi sunacak
Bozkırın ortasındaki çorak toprak,
Yeşeren yaşamın arifesinde...

Gökyüzü daha bir mavi olacak çocuklar!
Güneşin aydınlığı daha bir başka...
Uçurtmalar özgürce süzülecek,
Gökyüzünün uçuk maviliğinde...
Kimse tutsak alamayacak,
Gökyüzünün sınırlarını aşan düşlerinizi...

Bayram Ali Bayram

Çocuksu Düşler

Bir başkadır çocuksu düşler,
Büyüdükçe büyür
Evrenin sınırlarını aşarcasına...
Bir bakarsın küçülerek
Şehrin yoksul varoşlarını doldurur,
Çocukça...

Gün olur
Kara bulutlarda kaybolur
Boy atan umutların
Yarınları düşlerken
Kayan yıldızlarda yanar
Gözyaşlarının hüznü!
Sevinemezsin gök mavisince,
Ama hakkındır sevinmek...

Senin değildir artık
Çalınan düşler!
Zamanla yarışacaksın
Yeniden kavuşmak için çalınan düşlerine!
Ve tanığı olacaksın yaşanacakların,
Çocuksu düşlerinin
Karmaşık yolculuğunda...

Sihirbazlar çıkar yoluna,
Hileleriyle silmek isterler
Geleceğe dair düşlerini, umutlarını...
İşte o zaman
Yine sen bozacaksın
Onların hileli oyunlarını...
Alevden saçlarına tutunarak güneşin,
Yol alacaksın
Aydınlık zamanlara,
Çocuksu düşlerinle!
Çocuksu düşlerinle...

Bayram Ali Bayram

Çölde Ağlayan Çocuk

Çölde bir çocuk ağlarken
Kurşuni akşamların geceye açılan kapılarında,
Son intikamını almaya çalışır
Tropikal sabahların karadulları...
Kanayan bir yara gibi vurururken gün ışığı
Kumsaldaki vahaya...

Yağmur kokusu sinmeden önce kumullara,
Fırtınalarda atar kalbi deniz kuşlarının.
Karanlığın girdabında
Tutunmaya çalışırlarken zamana
Unutulmaz dehşet verici korkularını yaşarlar
Sabah öncesinin..!
Ve
Çölde ağlayan çocuk;
Ávuçlarında tutar gökyüzünü...

Ateş olur dünyayı yakar gözyaşları;
Anlamını yitirir melankolik şarkılar
Vahşi fırtınaların uğultusunda...!
Sadece iz bırakır kararan yüreklerde
Radyoaktif serpintiler gibi...

Bayram Ali BAYRAM

Bayram Ali Bayram

Dağlar

Karşıda sıralı dağlar,
Gökyüzünde asılı duran mor bulutların altında.
Doruğu karlı...
Geç karşılar baharı,
Yeni açan menekşeler,mor sümbüller,laleler....

Irmaklar çağlar yamaçlarından,
Suları serin...
Nağme nağme yükselişi duyulur
Çağiltısında,
Ve yanık kaval sesinde
Ezgilerin...

Köyler serpilmiş eteklerine
Düşlerdeki masal diyarı gibi.
Halka halka dumanlar yükselir bacalardan,
Geriye küllerini bırakarak.
Alır götürür uzaklara,
Umutları,tatlı düşleri
Yakarak....

Pınar başında
Su doldurur testisine köylü kızları.
Yüreğindeki sevgiyi dokumuştur
Başındaki yazmaya...
Sevinci,hüznü okunur gözlerinden,
Yavuklusunu bekler
Yollarına bakarak....

Çingirak sesleri duyulur uzaklardan
Şürülerin.
Dağlardan ovalara doğru,
Sessiz çığlığıyla eserken rüzgar
Serin serin,
Büyülenirsin sessizliğin gizemli sesiyle;
Bu diyarda aşınası olursun türkülerin...

Bayram Ali Bayram

Dağlar 2

Ürkütür gelecek zamanların karanlığı,
Bu yüzden uykuya dalmaz
Dorukları karlı dağlar!
Yıldızların ışıkları
Yol gösterirken sabahlara,
Şafağın sökmesini bekler
Gecededen...

Bir yandan
Kendini yenilerken karanlık,
Irmakların yorgun çağiltısını dinler...
Parıldayan gümüş renkli suları,
Gece gündüz demeden,
Kendi yatağınca akarken
Seyreder yüceden yüceden...

Bayram Ali Bayram

Dağlara Deyiş

Şu karlı dağlara derdimi desem,
Bilmem Kerem gibi duyar mı beni...?
Derdim paylaşmaya ortak istesem;
Eskiden dosttuk biz,anlar mı beni...?

Yol istesem üzerinden aşmaya,
Özlediğim ele doğru koşmaya;
Çağlayanım,karakışta coşmaya,
İlkbahar gelmeden koyar mı beni...?

Bilirim bu mevsim,laleler açmaz.
Karayele karşı,turnalar uçmaz.
Şu divane gönlüm,asla vazgeçmez.
Böyle bilir dağlar,salar mı beni...?

Şu dağlardan başka beni kim dinler...?
Bir tanısa beni,feryatla inler...
Ömür dedikleri,geçince günler;
Bilmem ki koynuna alır mı beni....?

Bayram Ali Bayram

Dağların Doruklarında.

Sabahın şavkıyla kızıla çalan,
Bulutlar dolanır Doruklarında.
Yaşanmış yıllardan geriye kalan,
Umuttur akşamın ufuklarında...

Kardelenler açar bahara karşı,
Yaşamı müjdeler sonsuz bozkıra,
Dağlardan süzülen köpüklü sular,
Sonsuzluğa taşır uçuk düşleri...

Gelincik tarlası, yamaçlarında...
Al ile yeşilden alır rengini.
Gizemli ezgisi gün batımının,
Yaşamın son hüznü ak saçlarında...

Bir yanında bahar bir yanında kış,
İşlenir bir ömre hep nakış nakış...
Yaşam sevincidir umutla bakış,
Bir demet buluttur doruklarında...

Bayram Ali Bayram

Dağların Efesi'ne

Korkunun kol gezdiği karlı dağların gecelerinde,
Sen, şafağı bekleyen korkusuz bir kahramandın.
Gözlerinden çıkan şimşegin parıltısı;
Güneş olurdu,
Bitmek bilmeyen gecelerin sabahlarına....

Hain düşmankurmuş tuzağını, sinsice, acımasız...
Açmadı mor sümbülleri dağların;
Ölüm sessizliğinin gölgesinde.
Kurudu nice aşıklara su veren pınarları;
Irmaklarının gümüş rengi suları;
Gayri çağlamadı, ne baharda ne de yazda;
Tutsak kaldığı ihanetin koynunda...

Sen dağlara hükmederken;
Bir destanı yaşadın yıldızların ışığında...
Bir yandan'ne güneşler battı'
Yüreklerinde vatan sevgisi,
Başkumandanlarından aldıkları ölüm emri...
Ve yaradanına kavuşma tutkusu...!

Her batan güneş yeniden doğdu;
Ordulaştı Dağların Efesi'nin ruhunda...
Ben Göktürk'üm,
Ben Oğuz'um
Ben Mustafa Kemal'im,
Diye haykırmak için bütün dünyaya.

Sen, Mor Dağların Efe'si;
Yalçın kayalıkların korku bilmez boz kartalı;
Mustafa Kemal'in Samsun'a çıkan kararlı iradesi.
Biz İzmir'de Hasan Tahsin,
Vatan sathında Kuvay-ı Milliye,
Tan vaktinde, Kocatepe'den şahlanan milli ruh;
Çiğiltepe'de yarbay Reşat;
Menemen'de kubilay'ız...
Adım adım yaklaşmakta olan karanlığın karşısında...!

Belki unutanlar vardır yaşanmış ihanetleri...
Ama unutmaz tarih.
Çanakkale ruhunun yazdırdığı;
Türk'ün Şanlı Kurtuluş Savaşı Destanını.
Başkaları unutmak istese de
Tarih unutmaz....

Bayram Ali Bayram

Dağların sesi. Şehit annelerine

Karakışta kar fırtınasının uğultusu,
İlkbaharda
Boz bulanık deli fişek akan derelerin çağıltısı,
Dağların sesidir.
Doruklarından esen soğuk rüzgarlar,
Ovalara yaşam veren serin nefesidir...

Yaşanmış zamanların hüzünlü öykülerini taşır,
Küme küme üzerlerinde dolanan kurşuni bulutlar.
Yağmur olur
Damla damla toprağa düşer
Sel olur tüm insanlığı önüne katarak sürükler,
Ağıtlar yakan annelerin gözyaşları gibi...

Dünden bugüne,
Bugünden yarınların sonrasına ulaşır,
Yarım kalan tutkuların
Katledilen düşlerin
Gökyüzünde beliren silüetleri...

Duymak istemez dağların sesini...
Ölüm makinelerini icat eden
Vahşi uygarlığın buz tutmuş yürekleri...
Sadece annelerin yürekleri duyar
Vatan toprağının bağrında atan cevherin sesini..!
İşte bu yüzden
Her anne bir vatandır..

Bayram Ali Bayram

Daha Bugünden Belli

Henüz başlangıcındayız zamanın,
Şafakla başlayacak yeniden,
Güneşe doğru koşanların yolculuğu...
Daha bugünden belli,
Güzel günleri müjdelediği
Yarınlara dair yakılan yanık türkülerin...

Farzet ki
Sene bindokuz yüz veya ikibin bilmem kaç...
Ne fark eder!
Kıyama durmuş,
Gökyüzünde sönmek üzere olan yıldızlar
Dağların doruklarını kızıla boyamakta!
Karanlığı delmeye hazırlanan,
Umutla yanmakta olan çoban ateşi gibi....

Duyar gibi oluyorum,
Demirden dağları eritmeye çalışan körüklerin nefesini,
Güm güm atan yüreklerin sesini....
Demir dövüyor kara kalpaklı bozkurt,
Kurşun eritiyor avuçlarında,
Güneşe doğru koşuya çağırıyor,
Deniz mavisi gözleriyle
Ufuktaki kızaran aydınlığa bakarak,

Güneşe doğru koşanların
Ayak sesleriyle başlayacak
Tarihin akışı.
Devam edecek kaldığı yerden
Zafere doğru atarak dev adımlarını,
On yılı,elli yılı birden adımlayarak,
Güneşin türküsünü söyleyecek
Gelecek günlerde...

Bayram Ali Bayram

Dedelerimiz Ninelerimiz Ve Biz

Ural,dañ, Altay'dañ çağlar suyumuz,
Tanrıdağı Türkü,Oğuz soyumuz,
Gümüşhaneliyiz,Torul ilçemiz;
Gündoğdu köyüdür bizim köyümüz.

Onlar,
Seferberliği yaşadılar.
İşgali ve ihaneti gördüler,
Yoksulluk ve yoklukla iç içe oldular.
Çoğu şehit düşmüş,
Kalanlar da
Tarihin yaşayan tanıklarıydılar...
Onlar,
Dedelerimizdi, ninelerimizdi.
Onlar bize,
İşgali anlattılar,
İhaneti anlattılar,
Yoklukla ve yoksullukla
Savaşlarını anlattılar...

Onlardan
Nice seferberlik öykülerini,
Yaşanan dramları,
Efsanevi kahramanlık destanlarını
Ve
Hüzünlü seferberlik türkülerini dinledik.
"Urusun gemileri,
Hem ileri hem geri.
Urus gözün kör olsun,
Dul kodun gelinleri"

Veli oğlu Ali,
Asker olur on dokuzunda.
Yürürler karlı dağları aşarak.
Ayaklarında çarıkları,
Üzerlerinde giysileri,
Belki vardı,belki yoktu...
Bir haftada Erzurum'a varırlar.
Askerliği öğrenirler birkaç günde;
Ardından yürüyüş başlar yeniden
Karakışın tufanında
Kimileri toprağa dökülür,
Toprağı vatanlaştırmak için;
Bu bitimsiz yolculukta.
Kalanlar,
Sarıkamış'a ve Allahuekber dağlarına ulaşırlar
Karlı dağlar,
Geçit vermez karakışta...
Ve doksan üç bin yigit,
Tek bir beden olarak,
Hakka ulaşırlar;
Düşmana bir tek kurşun bile

Atamamanın üzüntüsüyle...

Önce,
Zemherinin karı tutsak alır
Veli Oğlu Ali'yi.
Sonra düşman...
Gözler uykuyu, beden yorgunluğu,
Yürek özlemeyi unutmuş.
Aylarca dolaşır durur
Kafkaslardaki tutsak kamplarında..
Vatan karlı dağların ardında,
Düşler kadar yakın,
Umutlar kadar uzaklarda kalmıştır...

Savaş bitmeden,
Bolşevik cehenneminin içinde bulur kendini.
Ve hiç bitmeyecekmiş gibidir
Tutsaklık yılları.
Rus askerlerinin hüznü şarkılarını paylaşır
Mevzilerde.
"Uyuyorum, uyanıyorum,
Rüya göremiyorum.
Yarın yanına gideceğim,
Nerde olduğunu bilemiyorum."

Anadolu'da süren onurlu direnişin
Ünü tutar bütün dünyayı.
Yeni bir umut ışığı yanmaktadır
Düşlerin ötesindeki vatanda...
Gazi Mustafa Kemal Paşanın kolları
Uzanır ta Kafkasların ötelere.
Vatanına kavuşur Veli oğlu Ali.
Gerilerde kalmıştır
Yaşanmayan zaman;
Dile kolay, tam yedi yıl...
Sonra,
Büyük taaruzun gururunu yaşar
Bir ömre bedel...

Çocukluğumuz, gençliğimiz;
Anılarıyla yoğruldu ve pişti.
Destanı kaldı unutamadığımız
Bir de türkülerinden bazı dizeler..
"Siperin ardına uzandık yattık,
Alman beşlisiyle düşmana attık"

.....
Bayram Ali Bayram

Deyiş

İnsanlıktan hiçbir eser kalmamış,
Herkes ikiyüzlü, yalanlara bak.
Hoşgörüden nasiplenen olmamış,
Zamanın sonudur, olanlara bak...

Ne dürüstlük kalmış, ne de doğruluk,
Sanma ebediyiz, ömür bir soluk,
Karanlıkta ıslık çalar korkuluk,
Hayattan dersini, alanlara bak....

.....

Güvenilmez oldu, şeyhe, dervişe,
Dünya için ahiretin vermişe.
Şeytan bile şaşar oldu bu işe,
Yoksulun hakkını çalanlara bak...

Kitap doğru söyler, zamanın ahır,
Çekilmez oluyor, cahilin kahır,
Kendine uydurur, yaşanan asrı,
Sen insan olarak, kalanlara bak...

.....

Bayram Ali Bayram

Dönüştüz Gidiş

Gölgeler suya iner,
Güneşin batışıyla.
Diner gözyaşları,
Vuslatı bekleyenlerin.
Anılmaz artık geçmişte kalan günler....

Uykuya dalar Güneş,
Düşlerin ötesinde...
Yeniden başlar yolculuk
Yorgun adımlarla;
Üşüyen ay ışığında.
Artık kılavuz değildir Demirkazık yıldızı,
Donan sabahlara doğru akan
Dönüştüz gidişte....

Birbirini izlerken
Kayan yıldızlar gökte.
Yaşanılan ömrün,
Son kez buz tutmuş gözyaşlarıdır
Birer avuç....

Sabahlar beklenirken
Kar yağar mevsimsiz,
Güz yaşanmadan....
Düşler biter duygular donar,
Sabahyıldızı doğmaz bir türlü;
Oysa Kervankıran'dır bitiren
Ulaşılmaz sabahlara doğru giden yolculuğu....

Bayram Ali Bayram

Dut Ağacı

Daha on sekizini yeni doldurmuştu,
Töre gereği kana bulamıştı ellerini.
İdamına hükmedilmesinden sonra
Sinop mahpushanesine gönderilmişti...
1953'ün nisanında,
Dağlarda mor çiçekler baharı karşılarken....

Önce umutlarının bittiğini düşünüyordu.
Sonra cezası müebbetle çevrince,
Yaşama dair düşler kurmaya başladı
Aç ve susuz konulduğu hücrelerinde!
Geçmişin anıları yankılanıyordu
Zindan duvarlarında,
Asırlar gerisinden...

Kimler gelip geçmişti,
Zamanın geçmediği
Sinop mahpushanesinden!
Sandıkçı Şükrü,
Mustafa Suphi,
Büyük Türk Şairi Nazım Hikmet,
Sabahattin Ali,
Ruhi Su,
Ve daha niceleri...

Görmesine izin verilmediği
Hasta karısını kaybedince,
Ölmeyi düşünmeye başladı bir an,
Cesaret edemedi bir türlü.

Yıllar yılları kovaladı...
Hücrelerinde açlıktan ölmek üzereyken,
Bir gardiyanın gizlice verdiği
Yarım kiloluk kaşar peyniriyle,
Yaşama tutundu...

Anlamıştı yaşamının değerini,
Özgürlüğün anlamını tanımıştı.
Güzeldi yaşamak!
Güneş ışığında,
Mavi gökyüzünün altında,
Bir kerecik bile nefes almak doyasıya,
Bir ömre bedeldi...

Sonra
İçerdeki müebbet hükümlülerine
Umut ışığı olsun diye,
Bir dut ağacı dikti,
Hapishane bahçesinde,
Yatmakta olduğu
Koşuş penceresinin tam karşısına...

Her gün,
Dut ağacının büyümesini izledi,
Demir parmaklıkların arkasından,
Onu,
Çocuğu gibi sevdi hep uzaktan.
Artık büyüyordu,
İçindeki umut,
Sığmak bilmiyordu,
Dört duvar arasına...
Yıllar dışarıda su gibi akarken,
Zaman içeride durmuştu....

Sandıkçı Şükrü'yü hatırladı her gün,
Duvarlara kazınan yazılarda...
Sabahattin Ali'yi hatırladı,
Sinop kalesine vuran dalgaların hışırtısında!
Onu,
Bir, denizin dalgaları oyaladı,
Bir de dut ağacı...

Zaman geçip gitmişti,
Yıllar yılları kovalarken,
Sayılı günler tez bitmişti,
Şükretmişti yaratanına,
Gün ışığına yeniden kavuştuğu için...
Ve onca yılları boşuna geçirmemişti,
Hayatı öğretmişti ona Sinop mahpushanesi,
Özgürlüğün ne anlam taşıdığını öğretmişti...

Dut ağacı büyüdü.
Meyvesini yedi,
Sinop kalesinin üzerine yolu düşen kuşlar!
Nice hükümlülere umut oldu,
Ve onları yaşama bağladı
Dut ağacının öyküsü...

Hiçte kısacık değilmiş,
Şu ömür denilen,
Yaşanmaya değer zaman.
Sinop mahpushanesini ziyarete geldi,
Yaşı sekseni aşarken...

Suskundu,
Mahkumların kokusunun sindiği,
Hücre duvarları...
Hüzünlü anılar dile geliyordu,
Asırların ötesinden...
Sonra,
Yaşlanan dut ağacına sarıldı,
Yaşanılan zaman,
Film şeridi gibi geçti gözlerinin önünden!
Yaşlı gözleri,

Dalıp gidiyordu,
Karadeniz'in kıyıları yalayan dalgalarına...
Geçmiş zamanın türküleri yankılandı birden
Hücrelerin demir parmaklıklı pencerelerinden...
"Sene üç yüz kırk bir, nefsim uydum,
Sebepten oldu şeytan, bir cana kıydım"
"Başın öne eğilmesin,
Aldırma gönül aldırma"
Ağlıyordu,
Terk edilmiş zindan duvarları...

Titreyen elleriyle
Önce duvarları okşadı,
Yaşlı adam...
Sonra dut ağacına sarıldı,
Sinop kalesine son bir kez daha baktı
Yaşlı gözlerle.
Sonra birden kayboldu,
Güneşin batışıyla birlikte...
Adı...'ydı...

Bayram Ali Bayram

Duyuş

Evrenin sırları bedende saklı,
Onu ilmek ilmek dokuyan vardır.
Çözemez bu sırrı insanın aklı,
"Elif,lam,mim" diye okuyan vardır.

'Ol' emriyle 'Hu' der ilkin yürekler,
Şükrederek secde eder melekler.
Çarkıfelek gibi gökte alemler,
Döner 'Hu' diyerek,görenler vardır....

Alemlere rahmet O gönderildi,
"Rabbinin adıyla oku" denildi;
Sevgiyi kalplere doku denildi.
Bu sesi içinde duyanlar vardır.

Gelmiş geçmiş evliyalar erenler,
Hak yoluna nice postun serenenler;
Evrensel ışığa gönül verenler;
Sırrın ötesine erenler vardır.

Dünyayı yıksan da bir gönül yıkma,
Bir an olsun Hakkın yolundan çıkma.
Kabul olmaz diye, umutsuz bakma.
Tefekkürle dua edenler vardır.

Bayram Ali Bayram

Dün Gece Seni Düşündüm

Dün gece seni düşündüm yine...
Senin yokluğunda
Düşlerim darmadağınık,
Yüreğim isyankar.
Tutkun muyum,değil miyim?
Bilemiyorum.....
Sensizliği yaşıyorum
Ceviz kabuğunun içine
Hapsettiğim dünyamda....

Cama vuran ay ışığında
Silüetini görüyorum,
Paramparça.
Sonra,
Birden yok oluşunu....
Kim bilir,
Belki de sonsuzlukları geziyorsun
Kendi dünyanda;
Benim anlayamadığım...

Bir an için
Başımı alıp gitmek geldi içimden.
Anılarımda,
Senin izlerinin olmadığı
Bir başka diyara.
Denedim,olmadı...

Dün gece seni düşündüm yine....!
Aramaya çıktım kentin varoşlarında;
Adımladım zifiri karanlıkta
Daracık sokakları.
Kocaman kenti,
Avuçlarımın içine aldım
Ve kentin ışıkları,
Birer birer yok oldular
Avuçlarımın içinde;
Uçuşan yıldızlar gibi....

Çaresizlik içinde,
Buz gibi soğumuş yatağıma döndüm
Yeniden.
Sabah olmak üzereyken,
Kısacık bir yorgunluk uykusuna daldı gözlerim.
Beliriverdin düşümde....
Elinde bir demet kırmızı karanfil,
Gülümsüyordun alay edercesine.
Hey koca çılgın,
Benim için değer mi?
Diyordun....

Bayram Ali Bayram

Dünden Sonra

Gökyüzü mavi mi?
Mor mu?
Anlayamıyorum rengini!
Güvenemiyorum maviliğine,
Akşamın morluğuna,
Sabahın kızılığına...
Güneşin doğuşu bile yalancı...
Zamansız bahar gibi!

Dağlara güvenirdim Köroğlu gibi...
Sığınacak kale bildiğim,
Arkamda güç bildiğim,
Ak saçlı ihtiyar dağlar;
Şus pus olmuş,
İçine gömmüş hüznünü...

Geceler kalles,
Kini varmış geçen zamanlardan düne...
Yollarda adım başı tuzak!
Yıldızlar kayıyor birer birer gökyüzünde,
Yok oluyor, uzayın kozmik karanlığında...
Ve sabah olmadan,
Siyah bir tül perdelerken karanlığı,
Yalancı olduğunu anlıyorum,
Güneşin doğuşunun,
Dünden sonraki güne...

Nehirler çağlamıyor,
Suları buz tutmuş,
Taş kesilen yürekler gibi,
Durdurmuş akışını.
Sanki başlangıcındayız buzul çağının...

Unutulmuş ağıtlar,
Kaybolan bir boyutta!
Ağlayan toprakları,
Şehitler teselli ediyor
Özgürlüğe veda ederken insanlar...

"Aydın" sözcüğü,
Anlamını yitirdiği için,
Sözlükten silinmiş.
Yerini,
Anlamını bilmediğim,
"Yalakalık ve dalkavukluk" sözcükleri almış.

Ve dünden sonra,
Örümceğin ağında sevişirken
Akrep ile yılan!
Akrebin kiskacında,
Kin kusuyor yalan...

Bayram Ali Bayram

Düş

Güneşin gölgesi düşünce suya,
Ufkun ötesinde dalar uykuya.
Bir ömrü yaşamak tatlı bir rüya,
Ansızın uyanır ihtiyar çınar.

Dağın üzerinde bir yıldız yanar,
Mavi ışığında geçmişini anar.
Geçenin koynunda yüreği kanar,
Dağın yamacından çağlarken pınar.

Sabahın fecrinde öter bülbüller,
Bülbül sesi ile açılır güller,
Dermanın ararken dertli gönüller,
Gider bir dikenin dalına konar.

Okunur yüzlerden yılların izi,
Ağaran saçlarda yaşamın gizi,
Yalancı düşlerle oyalar bizi,
Her insan dünyanın sihrine kanar.

Bayram Ali Bayram

DüŖlere Aralanırken Zaman

DüŖlere aralanırken zaman,
Gece ile tan vaktinin araŖındaki pencereden...
Büyüyen kininin tutsaklığında çıldırır karanlık
Hafızalardan silmek ister yaşama dair ne varsa,
Geleceğe giden yolda yürüyenleri yutar...

Sağ kalmanın gizemini çözmesi zorlaŖır
Çöllerdeki kızgın kumların kızılıtlarında
Ŗıgınacak gölge arayan engereğin,
Akrebin kiskacında tutsakken yaşam....

Umutlar son bulurken gün ortasındaki serapta,
Gökyüzünde çılgın bulutlar kabarır birden.
Yeni bir yaşam yeŖermeye başlar
Kumulların ortasındaki vahada...
Ve gökyüzüyle birleŖir uyanan toprak,
Temelini atar yeni bir dünyanın.

Bayram Ali Bayram

Düşlerim

Uyanıyorum ansızın,
Kabus dolu gecenin bir yerinde...
Korkutuyor beni, gördüğüm düşler!
Hayra yoramıyorum bir türlü,
Urperiyorum...

Sonra,
Kendime soruyorum,
"Ben neresindeyim zamanın? "diye...
Yanıt bulamıyorum...

Yeniden uykuya dalmak üzereyken,
Karanlığın hükmettiği gecede
Alevden kanlı dişleri beliriyor,
Kural tanımaz düşlerimin...
Aldırmıyorum tehditlerine,
Gülüyorum...

Farklı birkaç zaman dilimini birden yaşıyorum,
Bitmek bilmeyen kısacık süreçte...
Zaman girdabında sürüklenen
Geleceği yakalıyorum,
Yakasına yapışarak!
Hesabını veriyorum,
Yaşanılan geçmişin...

Ve
Yeniden başlıyor düşlerim.
Hayra yoruyorum, uyandığımda...
Kabus dolu düşlerin ardından,
Sabahın kızaran ufkundan,
Doğarken Güneş;
Işığını içiyorum doyasıya,
Yaşadığımın farkına varıyorum,
Haykırıyorum!
Yaşıyorum...!
Yaşıyorum...!
"Düşünüyorum,
Öyleyse varım"
Yaşıyorum....

Bayram Ali Bayram

Düşlerime Dair

Bir türkü söylemek istiyorum
Özgürlüğe dair!
Söyleyemiyorum...
Ezgiler boğazımda düğümliyor.
Uyuyorum, uyanıyorum,
Hayra yoramıyorum
Gördüğüm düşleri,
Korkuyorum...

Eskiden güzel düşlerim olurdu
Geleceğe dair.
Çoban yıldızının ışığında,
Köye dönerdim sürülerimle.
Akşam olunca,
Yatağıma girdiğimde,
Korkutmazdı beni gecenin karanlığı.
Tüm insanların mutlu olduğu
Bir dünya kurardım sabahlara dek.
Zamanım olmazdı uyumaya...
Kimsecikler karışmazdı,
Kurduğum düşlere...

Benim düşlerim saftı
Çocukluğumda.
Giyotine gönderilmezdi Galileo
"Dünya dönüyor" dediği için.
Oysa öldürülmüştü
Düşlerime rağmen.
Ve
Dünya dönüyordu...

Bayram Ali Bayram

Düşlerini Anlat Bana Çocuk

Bugünü sorma,
Yanıtını veremem...!
Dünü anlatırım sana çocuk!
Evrende sınır tanımayan düşlerini anlat bana.
Unutma yaşadığın zamanın acımasızlığını,
Ve
Uygarlığa ihanetini...

Asla silinmesin belleğinden,
Geleceğinin kıyameti olmaya hazırlanan
Cehaletin kini!
Sonsuzluğa aksın zaman,
Sınır tanımayan düşlerinin izinden...

Sen bir yolcusun umut vagonunda,
Dönüp ardına bakma,
Hep geleceğe bak çocuk...
Zamanı kucakla,
Düşlerini izle
Avuçlarına aldığın ateşin kızılıtlı şelalesinde...

Bayram Ali Bayram

Düşmüşüm Yollara

Düşmüşüm yollara,
Bir kara sevda uğruna.
Amaçsız bir gezgin gibi,
Yapayalnız,başıboş....
Koşuyorum yolları tutan geceye karşı,
Yutuyor bedenimi,
Gölgemi örten karanlık...

Ürpertiyle göz kırptıyor,
Karanlığın tavanındaki yıldızlar.
Bir yanıp bir sönüyor umutsuzca.
Şeytanla Firavun el ele vermiş,
Hile yapıyor,
Bir yanıp bir sönen yorgun yıldızlara...

Düşmüşüm yollara,
Ulaşılmaz bir sevda uğruna.
Buz tutan Güneşi görmekse,
Belki de bir hayal...
Firavunu değil,
Sevdalarımı yok ediyor,
İkiye ayrılan denizin azgın suları...

Yer kaynıyor,
Dağlar savruluyor karanlığın uçurumunda!
Şeytan,
Avaçlarının içine hapsetmiş fırtınaları,
Karanlığa çakan mavi şimşekleri içiyor,
Cehennem ateşi gibi üfürüyor yollarıma...
Karanlık,
Ateşten gömlek oluyor,
Giy giye bilersen...
Ve
Şeytan ile Firavun,
Hükmediyor karanlığa...

Bayram Ali Bayram

Efe'ye

Seni gördüm düşümde,
Hüzünlüydü yine
Şimşek gibi çakan gözlerin!
Vatan sevgisi ışıyordu
Gözlerinin parıltısından.
Dimdikti eğilmez başın,
Yıllarca bekçisi olduğun
Vatan toprağının Hakka ulaşan
Karlı dağları gibi...

Haberler geçiyordu televizyon kanallarından,
Şahadet haberleri veriliyordu,
Rütbeli rütbesiz nice kahramanların...
Oysa sen,
Yine bir kahramanı
Sonsuzluğa uğurluyordun,
Sesin buğuluydu;
Ağlamıyordun ama yüreğin yanıyordu.
Yüreğimize kor düşmüştü ulusça...
O acıyı belki binlerce kez çekmiştin sineye..!
Hani diyordun ya!
Karlı dağlarda kovalarken hainleri,
"Parmakla yüzük arası kadar yakındı ölüm"

İhanet çemberinde vatan!
İçerden işbirlikçi ihanet çeteleri,
Dışardan dost görünümlü düşmanlar,
"Vatanın bağrına dayamışlar hançerlerini"
Dolanmakta üstümüzde
Küme küme kara bulutlar...

Sonsuzluğa akmakta
Karlı dağlardan çağlayan
Gümüş renkli ırmaklar,
Engel tanımadan!
Sanma ki dağılmaz
Gökyüzünde kümelenen kara bulutlar.
Yakındır güneşin doğuşu,
Tıpkı 19 Mayıs'ta olduğu gibi.
Yakındır!
Yakındır!
Yakındır yakın...

Bayram Ali Bayram

Emmoğlu

Dün dündür dediler,bugün bugündür;
Arar olduk dünü,bugün emmoğlu.
Bizim özlemimiz,büyük düğündür,
Kıyamete kaldı düğün emmoğlu.

.....
Süslü Fadik oldu köyün yıldızı,
Var ya Hacemmi'nin pasaklı kızı,
Tek dişli Hüssem'in azgın baldızı,
Köyde Hanım ağa oldu emmoğlu.

.....
Tesla Nuri yine iş bulamadı,
Filozof Hayrettin açıkta kaldı.
Her gün siyasetten millet bunaldı,
Kahvane işsizle doldu emmoğlu

.....
Palamut Cevriye iyice azdı,
Akıllı Hatçe'nin kuyusun kazdı.
Hatçe savcılığa dilekçe yazdı,
Eşinden davacı oldu emmoğlu.

.....
Sana yazacağım haberler çoktur,
Yazık ki kalemim kağıdım yoktur.
Her türlü boş söze karnımız toktur,
Kağıdım burada doldu emmoğlu.

Bayram Ali Bayram

Emmoğlu 2

Adam gibi adam sözünden dönmez,
Kurnaz tilki gibi pazara inmez,
Sahrada başını kuımlara gömmez,
Her zaman uyanık kalır emmoğlu....

Müsrif kasapların şaşar hesabı,
Ne satırı kalır,ne de masadı.
Esnaf defterinden silinir adı,
Boyunun ölçüsün alır emmoğlu...

İşimiz gücümüz her gün siyaset,
Kalkmaz üstümüze çöken rehavet,
Yeter artık bıktırıyor rivayet,
Sel giderse kumu kalır emmoğlu.

Mayısta çıkardık bizim yaylaya,
Kimimiz atlıydık,kimimiz yaya,
Obayı kurardık Çakmakkaya'ya,
O günler mazide kaldı emmoğlu....

Yine Fil Hamdi'nin kafası esti,
Erken öttü diye horozu kesti,
Sabah olduğunu duyuran sestı,
Horoz bakmak yasak oldu emmoğlu...

Eski köye yeni adet gerekmez,
İnat etti dayım,tarlayı ekmez,
Acıdı ninemin yaptığı pekmez,
Bakır kapta,zehir oldu emmoğlu...

Fadik nine hiç eşeğe binmedi,
Gece gündüz tomafilden inmedi.
Hasan dayı korkusunu yenmedi,
Kamyonla yolculuk yapar emmoğlu.

Su testisi su yolunda kırılır,
Söylemezsem Korkut dedem darılır,
Suya düşen bir yılana yılana sarılır,
Pusula yok, yön belirsiz emmoğlu....

Bayram Ali Bayram

Emmoğlu 3

Ne var ne yok diye köyden sorarsan?
Kuraklıktan susuz kaldık emmoğlu.
Yaz kış belli değil mevsim ararsan,
Yağmur duasına çıktık emmoğlu...

Çoban yaptık Keloğlan'ı sürüye,
Erken uyanmaz ki işler yürüye,
Gönlünü kaptırmış Çilli Düriye,
Kuzuları kurttan aldık emmoğlu...

Dursun Muhtar oldu, Yaşar da aza,
Köyümüzü çevirdiler enkaza.
Bu sene zorlaştı çıkmamız yaza,
El elde, el başta kaldık emmoğlu.

Köyümüzü esir aldı Korona,
Gece gündüz yediğimiz tarhana.
Maskeler dağıttı Fadime ana,,
Takınca uykuya daldık emmoğlu.

Ne dere, ne orman, ne de dağ kaldı;
Ne tarla, ne bahçe, ne de bağ kaldı.
Balık tutmak için Hüsnü aç aldı,
İmeceyle tekne yaptık emmoğlu.

Ozan dede mühürlemiş ağzını,
Duvarına asmış kırık sazını.
Borazan Mahmut'un her avazını,
Artık dinlemekten bıktık emmoğlu.

Bilirim ağlatır gurbet acısı,
Hiç bir derde benzemiyor sancısı,
Bir umut diyerek oğul ve kızı
Yine yolculuğa çıktık emmoğlu...
Enginlere yelken açtık emmoğlu...

Bayram Ali Bayram

Bayram Ali Bayram

Ey oban

Sirtını verip de karlı dağlara,
Dertli kavalını çalardı oban.
Hüzünlü ezgiler ıssız bağlara,
İnce hülyaya dalardı oban.

Gökyüzünde yanar oban yıldızı,
Yakar yüreğini dinmeyen sızı,
Düşlerini süsler bir Türkmen kızı,
Kendi dünyasında ağlardı oban.

Bayram Ali Bayram

Eylül Bitimi

Bir Eylül daha bitiyor,
Son kez uçtu kırlangıçlar,
Karakışın habercisi fırtınalar,
Büyük tufanı anlatıyor
Yüzlere işlenen korkunun izlerinde...
Yılan havayı kokluyor,
Islığında dehşet verici kin,
Cehennem ateşi gibi yanıyor gözlerinde...

Nefesini dinliyor ölülerin,
Harabelerin arasında yürüyen hayaletlerin
Karanlık gölgeleri...
Hüzünlü rüzgarlar,
Hazin şarkısını söylüyor,
Güneşe yolculuğunda yalnız kalanların,
Ateşi avuçlarına alanların...

Bayram Ali Bayram

Eylül sonunda Tut Ellerimi

Eylül sonunda tut ellerimi,
Bakma gözlerimin içine sakın...
Geçen zamanı düşün,
Rüzgarların fısıldadığı
Hüzünlü şarkılarda!

Aldırma son durağında olduğumuza
Şu bitimli yolculuğun...
Anlamalıyız bir yaz yağmuru gibi geçtiğini,
Hiç bitmeyecek sanılan yılların..
Bir ömrü yaşamamanın sevinci sığar,
Kısacık bir zaman aralığına...
Yaşamak için yaşayabildiysek eğer...
Bil ki yaşamaya değmiştir...

Bilir misin?
Hep seni sevmiştim
Belki zamanlı belki zamansız...
Hapsetmiştim yüreğimin içine
Bir kış gecesi masalında!
Ay ışığı,
Karlı dağlarda ayazı aydınlatırken!

Sonra el ele vererek,
Kırkharamilerin tuttuğu
Nice geçitleri geçtik seninle...
Anılarımızın derin izleri yazıldı
Zamanın hafızasına...
Bazı bulut olduk, bazı rüzgar,
Bazı kuş olduk.
Genliğimizin geçtiği yerlerin
Üzerlerinden uçarak
Memleket özlemini giderdik!

Ve son durakta,
Son treni beklerken,
Tut ellerimi,
Bakma gözlerimin içine sakın...
Geçen zamanı düşün,
Rüzgarların fısıldadığı
Hüzünlü şarkılarda...

Bayram Ali Bayram

Firtına

Gökyüzünü tuttu,
Ufukta uyanmakta olan fırtınanın bulutu...
Ağır bir uykuda,
Rüzgar gibi geçen zaman,
Farkında olmasak da
Yaşamın sesi duyulur,
Kaybolan zamanın içinde...

Kıyıları yalar hafif dalgalar,
Kırılmış umutları sürükler,
Avuçlardaki kum taneleri gibi...
Fırtına öncesinin çığlığını atarken martılar,
Bataklıklardaki yeşil kurbağalar uyanır
Sabahın ilk vakitlerinde;
Bir şeyler anlatmak için ertesi güne...

Bayram Ali Bayram

Firtına Öncesinin Son Sessizliği

Kabarır gökyüzünde bulutlar,
Firtına öncesinin son sessizliğinde...
Denizler sütlimandır,
Ve uyanışın mahmurluğunu
Üzerinden atmak üzeredir
Öldüğü sanılan altın yeleli aslan!

Taş kesilir duygular,
Ayrışan yolların karmaşıklığında..
Anlayamaz tükenen sabırların öfkesini.
Firtına kopmadan önce!

Firtına koptuğunda
Gökyüzü tutamaz olur bulutları,
Bulutlar yağmurları,
Nehirler suları,
Denizler,
Kıtaları yutan dalgaları
Ve yaşlanan dağlar
Püsküren volkanları...

Firtına kopmadan önce,
Sevgiye dönüşmeli nefret,
Kin dostluğa, kardeşliğe;
El ele vermeli insanlar,
Aydın ufukların yolculuğunda.
Son verilmeli sen ben kavgasına
Dönmeli yeniden gerçek aslına
Tarihi yazan şanlı neslin
Gururlu çocukları...

Bayram Ali Bayram

Fırtınaların Sessizliğinde

Kabaran denizin azgın dalgaları savrulur,
Yüreğimde kopan fırtınalarda...
Karanlıkla boğuşurken
Pusulatsız kaptan gibi;
Tehdidin ısıkları duyulur uzakların ötesinden.
Adres sormayan kurşun kalleşliğinde...

Ertelenir güneşin doğuşu bir başka sabaha;
Kristalleşir gözyaşları kumsallarda.
Gün doğumu öncesinin hükmü geçer
Bulutlara,göklere...
Çölleşirken düşünceler,
Alacakaranlığın suskunluğunda;
Prangalar gerekmez satın alınan özgürlüğe...

Döner yer yuvarlağı güneşin etrafında.
Milyarlarca ışık yılının gizemiyle
Yol alır mikroskobik bir zaman diliminde.
Anlamak istemezcesine üzerinde yaşanılanları..

Ne sevmeye vakit kalır ne de sevmeye
Fırtınaların sessizliğinde.
Tutuşan yüreklerin atışı,
Bir tutam alev olur evreni saran;
Yarınlara olan özlemin tutkusuyla
Güneş ufukta belirirken...

Bayram Ali Bayram

Garip

Kaybolmuştu,
Gizemli bir yolculuğa çıktığı
Küçük evreninin derinliklerinde.
Bir karanlık boşlukta gözleri,
Korktuğu besbelliydi;
Bakışlarının derinliğinde gizlenen
Uçsuz bucaksız uçurumdan....

Gidemeyişinin hüznünü yaşıyordu,
Yaşanılan günün ardından....
Arayı açmıştı
Düşleri, umutları,
Göğüs kafesine sığdıramadığı
Yüreğinin heyecanı;
Çok uzaklardaydı....

Garipti,
Geceleri dinliyordu,
Yalnızlığının tutsaklığında;
Avunacak anıları yoktu
Dünden kalan.
Farkında değildi,
Ne sevdiğinin, ne de sevildiğinin....

Belliydi kendisi için yaşamadığı.
Kim için yaşıyordu, kim bilir...?
Bakışlarında kaybolmuştu,
Sevinçleri, üzüntüleri...
Anlamsız bir ezginin
Mırıltıları dökülüyordu,
Moraran dudaklarından.
Hırçın bir ırmağın
Yorgunluğu vardı,
Garipliğinin durgunluğunda...

Bayram Ali Bayram

Gece Ve Yağmur

Biten bir günün gecesinde,
Derin uykuya dalmak üzere karanlık.
Zaman ilerliyor,
Saatler unutmuş zamanı göstermeyi.
Bilemiyorum neresindeyiz zamanın...
Yalnızca
Bir adımımın gecede olduğunu anlıyorum.

Hüzün yağıyor gökten,
Sonbahar yağmuruyla birlikte...
Yağmurun sesini dinliyorum
Geçenin koynunda!
Yağmurun sesinde,
Yılların yorgun şarkıları...
Yüreğime hançer gibi saplanan
Acımasız bir çığlık gibi,
İntikam alıyor sanki...

Zaman geceye tutsak
Geceyse yağmura...
Şarkılar yağmurun sesinde,
Acımasız bir çığlık,
Ve yüreğim
Acımasız çığığa tutsak...
Ve ben...
Yaşamın girdabında sürükleniyorum...

Bayram Ali Bayram

Gece Yarısı Deniz Ve Fırtına

Bir eli gecenin yarısını tutarken,
Bir eli güneşi çağırıyordu!
Dingin bir denizde,
Sabahı karşılamadan önce
Yok olurken yakamozlar...

İntikamını almaya çalışıyordu fırtına,
Ay ışığının tedirgin sessizliğinden!
Rüzgar sert eserken,
Yağmur,
Denizin derinliklerinden su yüzüne çıkan
Cılız umutları,
Yeniden sulara gömüyordu!

Uyanan kara toprak,
Yaban gülünün kanayan yüreğinde,
Üretkenliğinin umudunu taşıyordu,
Yaşamın bir başka boyutuna...

Gidenler,
Bir daha geri dönemiyordu,
Karanlığın anaforundan...
Başları dimdik,
Ve sessizce
Ve onurlarıyla
Gözden uzaklaşırken kahramanlar,
Umutsuzluğa doğru,
Kanat çırpırmaya hazırlanıyordu günler...

Gecenin yarısından sonra,
Önce dalgaları okşadı kıyıdaki adam...
Sonra
Öfkesini dindirdi,
Avuçlarının içine aldığı fırtınanın...
Sabah olduğunda,
Göz bebeklerinde parıldıyordu,
Güneşin doğuşu...

Bayram Ali Bayram

Geceler

Çağırmanın beni geceler...!
Çağırmanın beni,
Ben gündüzlere vurgunum..
Güneşin aydınlığında büyürüm sereserpe...
Çağırmanın beni geceler...
Kaybolurum karanlığın koynunda.

Gözlerimi kapamaktan bile korkarım,
Bu yüzden hasretim uykuya...
Kopuk kopuk düşler kurmuştum,
Bir ömrün ötesinden.
Alıp götürmeyin düşlerimi,
Çağırmanın beni geceler...

Gecelerin sessizliğinde döner
Değirmen taşları.
Kara sevdalılarının çağlayan gözyaşlarıdır suyu...
Öğütür birer birer umutları,
Dağlanmış yürekleri...
Savurur rüzgarlara...

Çağırmanın beni geceler...!
Varsın toprağa düşsün umutlarım.
Yeniden yaşam bulsun gün ışığında.
Varsın dönsün değirmen taşları,
Çağlayan coşkun pınarlardan alsın suyunu.
Öğütsün ıssız gecelerin karanlığını
Ve kara sevdalılarının umutsuzluğunu....

Bayram Ali Bayram

Geceler Ve Sabah

Sabahı olmaz karlı dağlardaki gecelerin,
Bozkırlarda açmayı bekleyen çiçeklerin,
Bahar sabahını bekler gökyüzü,
Yalnız şafaklar aydınlatır,
Kıraç toprakları...

Ninni sesleri bozar gecelerin sessizliğini,
Sabahı olmayan küçücük pencereci kerpiç evlerde.
Kuşların kanatları yalar geçer karanlığı,
Şafakla sabah arasındaki zaman kesitinde,
Uyandırılmayı bekleyen kıraç topraklara doğru uçarak...

Geceleri ile gündüzleri farksızdır
Bin bir gece masallarında yaşayanların.
Rüyaları yalancı,
Tutkuları yalancı,
Sevgileri yalancı...
Onlar habersizdirler sabahı olmayan gecelerden,
Kendi zamanlarında yaşarlarken...

Ve biter elbet geceler,
Ulaşır baharla birlikte sabaha,
Kanatları karanlığı yalayarak uçan kuşlar...
Kavuşur siyahi bozkırlar aydınlığa,
Çiçekler açar,
Sabahı olmayan geceleri aydınlatan umutlar,
Uyandırılan topraklarda...

Ertesi gün,
Yeniden kurulur
Sevginin egemen olduğu dünya...
Paylaşılır
Günün aydılığı,gökyüzünün maviliği,
Havası,suyu ekmeği...

Bayram Ali Bayram

Gecelerde Sen

Ağır gelir gecelerin karanlığı,
Kabusun olur,çöker omuzlarına;
Bir ömrün yükü kadar ağır...
Uyku tutmaz bir türlü gözlerin,
Kurşun gibi ağırlaşsa da göz kapakların...
Zaman durur,
Dost olursun gecelerin zifiri karanlığıyla
Ve baş başa kaldığın dertlerinle....

Yabancılaşır,
İz bırakmadan
Bir bir silinip giden yalancı düşlerin...
Uykuların yabancı;
Rüyada mutluluğu görmek yabancı...

Umudu tükenir,
Bir tabloya resmedilmiş gülüşlerin...
Ne kalır geriye,
İki damla gözyaşlarından başka;
Avuçlarını açtığında....

Korkutursa seni
Bitmeyen gecelerin karanlığı,
Beni çağır,gelirim....
Bekle beni,yollarıma bakarak.
Belki gökte silinip giden
Yıldızların arasından...!
Belki de güneşin,
Sabahın kızaran ufkundan
Doğmasından önce;
Çıkagelirim...

Bayram Ali Bayram

Geceleri Pencerede Bir Kız

Pencerede bir kız,
Gecelerin karanlık bulutlarına işler
Düşlerini..
Gözleri gecelerin kanayan yarası...
Dökülen hüznü yaşları,
Karanlığa karışır.

Pencerede bir kız
Umutlarını çizer karanlığa;
Sevinçleri gecelerden karanlık...
Uzaklaşır düşlerinden,
Işıkları sönen şehrin
Soğuk gecelerinde...
Umudu belki bir sestir
Uzaklardan beklediği,
Sessizliğin ürpertisinde...

Pencerede bir kız,
Bakışları çığlık çığlık
Karanlığı yırtar!
Sevgi anlamını yitirir
Sabaha karşı,
Çaresizliğine yaktığı ağıtta...

Bir yaprak düşer daldan,
Ürperir ansızın...
Üzerine çöker gökler,
Yalnızlığıyla birlikte!
Kaybolur tan vaktinden önce,
Gözlerinin izi kalır
Işıkları sönen şehrin
Soğuk gecelerinde...
Ve geceler duyarsız çaresizliğine!

Özgürlüğe uçar
Gün batımıyla birlikte;
Geceleri pencerede bir kız...
Geceleri,
Pencerede...
Bir kız...

Bayram Ali Bayram

Gecelerin Sessizliği

Korkutur beni gecelerin sessizliği,
Oysa ben,
Uykularım kaçığında
Gecelerin sesini dinlerim,
Gökyüzünde bir yanıp bir sönen
Yıldızların ışığında...

Ve gözden kaybolurken birer birer
Yanıp sönen yıldızlar,
Hüzünlü bir kozmik müzik yayılır
Evrenin sınırsızlığında!
Yeryüzüne iner çığlık gibi
Gecelerin sessizliğini bozarak...

Yeryüzünde karamsarlık hakim,
İzler belirsiz!
Gökyüzünü tutan karanlık,
Önce dağları vurur yavaşça!
Sonra da kurallarını yok sayar
Yaşanılan zamanın.

Pusuda bekleyen korku;
Ansızın hükmetmeye başlar gecelere...
Sessizliği bozulurken gecelerin,
Aydınlığın hesabını sorar,
Gözden kaybolan yıldızların,
Bir yanıp bir sönen tedirgin ışığından...

Yaşam vaat eden umutlar sönmez
Gün batımının ardından...
Sabahın fecrinde,
Kuş sesleri bozar karanlığın ezberini!
Yaşama sevincini anlatır
Başlamakta olan yeni güne...

Güneş yeniden doğar,
Bir daha batmamak üzere,
Geceleri yıldızların ışıltıları süsler,
Gökyüzünü.
Özgürlüğü anlatır
Sonsuzluğa akıp giden zamana...

Bayram Ali Bayram

Geçen Günlere Dair

Günler geçip giderken,
Rüzgarlarda yüzen beyaz martıların,
Kıyameti çağrıştıran çığlığında...
Geçmiş zaman yaşanır yeniden,
Enginlere yelken açan balıkçının ıslığında!
Seni arar gözlerim,
Fırtınaya tutulan düşlerimin derinliklerinde,
Ne martıların çığlıkları,
Ne balıkçının ıslığı iz bırakır,
Geçip giden günlerin her hangi bir anında...

Sular,
Dağların yamaçlarından çağlarken özgür,
Hırçınlığı dinerken ovalarda,
Üzgün,
Denizlerde tutsaktır.
Ölüm uykusunda zaman,
Dingin sularında denizin...

Mavi şimşekler çakar,
Gökyüzünde yarışan bulutlarda...
Ürpertiyle uyanır ansızın,
İsyan eder yaşamın gerçeklerine.
Uçurum olur önünde,
Denizin azgın dalgaları...
Girdabında yutar yaşanan zamanı,
Ve iz bırakan anıları...

Fırtınalar dindiğinde,
Ne martılardan bir iz kalır geriye,
Ne de kıyameti çağrıştıran çığlıklarından...
Balıkçı döner,
Geçmiş zamanı anımsatan ıslığı dudağında,
Umudu anlatır,
Yeni doğan günle birlikte,
Fırtına sonrasına...

Bayram Ali Bayram

Geçmişi Olmayanın Geleceği Olmaz

Biz tarihte Teoman'ız, Mete'yiz;
Oğuz biziz,Tuğrul biziz,Çağrı biz.
Tüm yaşanmış zamanlardan öteyiz,
Alparslan biz,Ęrtuęrul biz,Osman biz...

Anadolu uygarlıklar ülkesi,
Ezelden ebede yetişir sesi.
Tarihtir bedeni Türklük nefesi,
Orhan biziz,Yıldırım biz,Murat biz...

Altay'dan Alplere zamanı aştık,
Orhun'dan atılan okla yarıştık.
Fatih Sultan Mehmet Han'la çağ açtık,
Yavuz biziz,Kanuni biz,hepsi biz...

şunu bil ki bize mezar kazılmaz,
Türk olmadan asla tarih yazılmaz.
Hükümün verir geçen zaman yanılmaz,
Geçmiş biziz,bugün biziz,yarın biz...

Son başbuğu Türk'ün kemal Atatürk,
Gösterdiği yolu izliyor her Türk.
Biz ordu milletiz,askerdir her Türk,
Kuvayı Milliye ruhumuz bizim...

Bayram Ali BAYRAM

Bayram Ali Bayram

Gel Diyor Dağlar

Karakışta hiç dinmezdi öfkesi,
Rüzgarın sesini dinlerken dağlar.
Ufkun ötesinden, gel diyor sesi,
Hasret büyüdükçe, inlerken dağlar.

Sembolüsün mertlik ve cesaretin,
Bir ömür geçse de bitmez hasretin.
Tutsağımı içimdeki gurbetin,
Omzuma bir görev binerken dağlar.

Gelincik tarlası gibi bulutlar,
Hüzün gibi çöker, doruğu tutar.
Kardelenler, karın altında yatar,
Gururla geçmişi anarken dağlar.

Bir yanın Köroğlu, dillerde yaşar,
Mesken tutmuş sende Dadalım Avşar,
Karadeniz Topal Osman'la coşar,
Her akşam yüreği kanarken dağlar.

Bayram Ali der ki Oğuzdur soyum,
Yurdum Ergenekon, Çepni'dir boyum.
Orhun Vadisinden çağlayan suyum,
Söndürür ateşin, yanarken dağlar...

Bayram Ali Bayram

Gökyüzünde Kurşun İzleri

Kurşunlarla deldiler gökyüzünü,
Günün herhangi bir vaktinde
Kalleşçe...
Adres sormadı kurşun,
Tetiğe basan eller acımasız...?

Ufuklar kanayan yürek,
Yürekler paramparça.
Göklerin gözyaşlarıdır
Hüzünlü bulutlardan toprağa düşen...

Dağlar gazidir ezelinden,
Tanığıdır mertliğin de ihanetin de!
Dimdik tutar başını
Dosta düşmana karşı...
Dorukları karlı dumanlı dağlar,
Hem göklere yakın,
Hem de Allah a...

Gökyüzünde kurşun yarası,
Bulutlar hüzünlü.
Sinsi ve kalleştir
Kaleşnikof kurşunu!
Uykusunda vurmuştur
Kundaktaki bebeleri...
Ve pusuda yakalamıştır
Nice kınalı kuzuları

Bir yandan kanarken gökyüzü,
Bir yandan kararmakta Güneş!
İki ileri bir geri adımlarla
Yol alırken gölge,
Ulaşmak üzere karanlığın ufkuna,
Sen, ben, biz
Farkına varmadan...
Sen, ben, biz ...
Sen, ben...
Sen...

Bayram Ali Bayram

Göreceksin Oy Gülüm

Karanlık aralanırken bir şafak vaktine,
Güneşi alacağım avuçlarıma.
Bitimsiz gecelerin ayazında
Topladığım yıldızları,
Taç yapacağım alnına,
Oy gülüm...

Karanlık aralanırken bir şafak vaktine,
Bitecek,
Zulmün tarihe olan kini!
Çiçekler açarken,
Mevsimsiz karın tuttuğu
Dağların başında,
Seni bekleyeceğim,
Oy gülüm...

Karanlık aralanırken bir şafak vaktine,
Yeniden kurulurken dünya,
Yıkılacak,
Güneşin önünü tutan duvarlar!
Zindan tellallarının,
Yılan ısıklıklarını anımsatan
Kin dolu çığlıkları,
Susacak,
oy gülüm...

Karanlık aralanırken bir şafak vaktine,
Evrensel çağrıyla uyanırken
Yer ve gök...
Gözyaşı yerine,
Rahmet düşecek toprağa!
Ve şükrederek,
Ellerini açtığında yaratana,
Göreceksin umutların nasıl yeşerdiğini.
Göreceksin,
Oy gülüm...

Bayram Ali Bayram

Gözlerin

Geceyi anımsatan gözlerin,
Hüzünlü bir aşk şarkısı mırıldanır,
Güneşin batışından sonra,
Geçmişe dair...

Ay ışığı süzülürken,
Kurşuni bulutların arkasından,
Anıları yeniler birer birer,
Silinen belleklerde...

Bir anda,
Kurşun gibi işler yüreğime,
Gözlerinin karanlığı,
Yağmur öncesinin,
Kasvetli bir gecesinde...

Bin bir türlü yalanlar savrulur,
Yaşamın alaca karanlığında,
Ayak sesleri duyulur,
Gözlerinde kaybolan gölgelerin...

Rüzgar yoklar hafiften,
Aklar düşen saçlarımı.
Savurur...
Savurur...
Savurur...
Umut dolu bir bahar sabahına,

Bayram Ali Bayram

Gurbet Akşamları

Bir başka yaşanır hasret
Gurbet akşamlarında.
Hasret türküleri,
Kara saplı bıçak gibi saplanır
Yüreğine insanın...

Adapazarı'nda olursun
Bir akşam üstü,
Gözlerini kapadığında.
Bayram yeri gibidir yine Çark Caddesi;
Cıvıl cıvıl...
Deprem öncesinde olduğu gibi.

Sonra Bursa'da
Heykel'de, bir kaç yıl öncesinde.
Ve
Yalova iskelesinde....
Uyanırsın düşlerini oralarda bırakarak
Perakende...

Zordur sineye çekmesi sıla özlemine.
İçinde büyütürsün
Gurbetin hüznünü,
Gurbet türküleriyle.
Eskiye yıllara sığdıramazsın
Memleket sevgisini....

Memleket,
Yine aynı memleket
Ama insanlar,
O eski insanlar değil artık...!
Gurbet,yine aynı gurbet.
Geçit vermez dağlar gibi
Büyüyen hasret...
Bir yanım sıla,
Bir yanım gurbet....

Bayram Ali Bayram

Gündüzlere Yazdım Adını

Gündüzlere yazdım adını,
Aydınlığa giden yolda...
Sorgulasın diye
Gecelerin acımasızlığını;
Tan vaktinden önce
Korkusuzca....

Büyüsün çocuksu düşlerin,
Evrenin derinliklerinde.
Yolu olsun,
Yarınların ışığı umudun.
Aşsın uzak yıldızların erişilmezliğini...

Yer etsin yüreğinde
En kutsalı sevgilerin...
Günbegün artsa da
Tutkuların,özlemlerin;
Hep ileriye bakmalısın
Yaşamın karmaşıklığına aldırmadan.

Çocuksu değildi bizim düşlerimiz.
Kim bilir,belki de bu yüzden uzaktı bizden...?
Bu günkü gibi
Amaçsız değildi yaşamak
Kocaman yüreğimiz vardı
Yarınlara sevdalı...

Sormalısın bizden,
Yaşadığımız zamanın hesabını....
Hazır olmalısın,
Yarınların hesabını vermeye...
Eminim ki alnının akıyla koşacaksın
Tutkularının ardında yorulmadan
Gerçekleşen düşlere....

Bayram Ali Bayram

Güneş

Gün ağarır tepelerin üzerinden,
Dağların ufkundan doğarken güneş.
Uykudan uyanan dumanlı yamaçlar,
Ala boyanır....

Halka halka yükselir toprağın nefesi,
Ovalardan dağlara doğru.
Çiçeklerin yüzü güneşe döner;
Şarkısını söylerken
Kanatlarını umuda açan kuşlar....

Güneşi içerken bakır renkli topraklar,
Traktör sesleri yayılır ovalara.
Ve ardından salınır nazlı nazlı,
Altın sarısı buğday başakları.
Yaşam sunar insanlara
Bereketiyle...

Ovalarda diner hızı,
Savrularak akan coşkun suların.
Yorgun mavisinde,
Güneşin saçları serilir ovaya
Tel tel..
Taçlar yaparak takar başlarına
Türkmen kızları.
Ve tutunarak güneşin saçlarına,
Güzelliklerinin sihrini taşır,
Çağların yolculuğunda....

Bayram Ali Bayram

Güneş Ve Çocuk

Vakit akşam,
Güneş kızaran ufukta batmak üzere...
Bir çocuk koşuyor
Batmakta olduğu ufka doğru
Güneşin ardından...
Ellerini açmış havaya,
Güneşi yakalamaya çalışıyor.
Güneş hızla ufkun kızılığında kayboluyor,
Ve çocuk koşuyor,

Tam yakalayacağını düşünürken
Güneş kayıyor ellerinin arasından,
Boşlukta kalıyor,
İrileşen gözlerindeki bakışları
Bir de havaya açtığı elleri...

Sonra karanlık örtüyor yeryüzünü,
Bitmeyen bir gece başlıyor.
Çocuk küsüyor güneşe,
Güneş buz tutuyor gecenin koynunda,
Bir daha sabah olmuyor.

Çocuğun bakışlarıyla,
Güneşi yakalamak üzere
Havaya açtığı elleri kalıyor
Gecenin boşluğunda.
Ertesi gün,
Dün ve yarın diye
Yaşanmış veya yaşanacak bir zaman kesiti yoktu.
Güneşi yakalamaya çalışan çocuk da yoktu...

Bayram Ali Bayram

Güneşin Alevden Örölmüş Saçları

Güneşin türküsünü söyledim dağ başlarında.
Alevden örölmüş saçlarına tutundum,
Zehrini içtim zifiri karanlığın,
İçimdeki sevgiyi büyüttüm
Yarınlara koşarken...

Nice yollardan geçtim,
Tuzaklar kurulmuş,
Bir yanında öfke,
Bir yanında kin,
Bir yanında kan...

Uyuya kalmışım yorgun bir devrin sabahında,
Korkunç bir düş görmüşüm,
Sonra uyanıp hayra yormuşum,
Hayra çıkmamış gördüğüm düş,
Şafaktan önce sönmüşdü gökte yıldızlar,
Gökyüzü,
Kanayan yürek gibi hüznüydü.
Ve toprağa düşen tohum,
Uyandırılmayı bekliyordu,
Bir bahar yağmuruyla...

Bayram Ali Bayram

Günler Geçerken

Günler geçip gidiyor,
Deniz rüzgarlarında yüzen
Beyaz martıların çığığında...
Geçmiş zaman yaşanırken yeniden,
Enginlere yelken açan balıkçının ıslığına...
Bil ki seni arar gözlerim,
Kurduğum düşlerin derinliklerinde.

Sular,
Dağların yamaçlarından çağlarken özgür,
Hırçınlığı dinerken ovalarda, üzgün...
Denizlerde tutsak...
Zaman uykuda,
Dingin sularında denizin...
Zamanın bilinmeyen bir kesitinde,
Kaybolur yaşama dair izler...
Mavi şimşekler çakarken
Gökyüzünde yarışan karanlık bulutlarda,
Ürpertiyle uyanır ansızın,
İsyankar çığıklarıyla martıların...

Bayram Ali Bayram

Güreceksin Oy Gülüm

Karanlık aralanırken bir şafak vaktine,
Güneşi alacağım avuçlarıma.
Bitimsiz gecelerin ayazında
Topladığım yıldızları,
Taç yapacağım alnına,
Oy gülüm...

Karanlık aralanırken bir şafak vaktine,
Bitecek,
Zulmün tarihe olan kini!
Çiçekler açarken,
Mevsimsiz karın tuttuğu
Dağların başında,
Seni bekleyeceğim,
Oy gülüm...

Karanlık aralanırken bir şafak vaktine,
Yeniden kurulurken dünya,
Yıkılacak,
Güneşin önünü tutan duvarlar!
Zindan tellallarının,
Yılan ısıklıklarını anımsatan
Kin dolu çığlıkları,
Susacak,
oy gülüm...

Karanlık aralanırken bir şafak vaktine,
Evrensel çağrıyla uyanırken
Yer ve gök...
Gözyaşı yerine,
Rahmet düşecek toprağa!
Ve şükrederek,
Ellerini açtığında yaratana,
Göreceksin umutların nasıl yeşerdiğini.
Göreceksin,
Oy gülüm...

Bayram Ali Bayram

Harıtlı Mehmet Ve Takıroğlu Kadir

Molla Hüseyn oğlu Mehmet,
Torul'un Harıt köyündendir.
Takıroğlu Kadirle aynı emsaldir.
Asker olurlar on sekizinde.
Ve Veli oğlu Ali
Kafkasya cephesinde,
Düşmana tek kurşun bile atamadan
Karakışa tutsak düşmüştür
Allahuekber dağlarında.
Başında sarığı,
Üzerinde rahmetli babasından kalma,
El dikimi deri ceketi,
Hayatını kurtarmıştır kar altında...
Sonra tutsaklık yılları başlamıştır
Tarihin karanlığında...

Zaman acımasız,
Zaman kalleş düşman gibi...
Hainler yine hain
Her zamanki gibi...
Ve
Tarihin unutamadığı zaman...

Takıroğlu Kadir,
Önce doğu cephesinde savaşır.
Düşmanı atarlar Ağrı Dağının ötesine.
Sonra, Batı cephesine döner...
Sakarya savaşı başlamıştır.
Düşman Ankara yakınlarında...
Şahadete nefesi kadar yakındır,
Başkomutanın emrini bekleyen
Korkusuz kahramanlar...

Birkaç kişi,
Savaştan kaçmak isterler,
Molla Hüseyn oğlu Mehmet,"
Biz kaçacağız da, buraları kime bırakacağız" der...
Ve kaçmak isteyenler,
Karargah çadırının arkasından delik açarak kaçarlar.
Hain,
Fırsat kollar her zaman...
Düşmandan daha kalleş....

Takıroğlu Kadir,
Göğsünden yaralanır,
Kanı sular Haymana topraklarını.
Molla Hüseyn oğlu Mehmet,
O'nu cephe gerisine taşır.
Bir süre sonra iyileşen Kadir,
On birinci taburu araya araya bulur.
İzmir'e kadar koşar düşmanın ardından.
Denize döküldüğü günü görmenin sevincini yaşar.

Ve Molla Hüseyin oğlu Mehmet,
Haymana'da Őehit dűŐer.
Geride gűremediđi,
Yirmi gűnlűk ođlu Osman'ı bırakarak...

Veli oğlu Ali
Yedi yıl sonra vatanına dűner.
Artık Bűyűk zafer yakındır.
Asker olur yeniden,
Kemah'ta bitirir askerliğini.

Ve ĥarb-ı umumi,
Ve İstiklal harbi,
Ve Mustafa Kemal,
Ve nice adsız kahramanlar...
Ve hainler...!
İŞte tarihin not ettikleri...

Bayram Ali Bayram

Haşlama

Göklerden servet yağarken,
Size yalakalık düştü.
Sabahleyin gün doğarken,
Bize salatalık düştü...

Nasibi yok insanlıktan
Geçimi yalakalıktan,
Şervet edinir hiç yoktan,
Öze sahtekarlık düştü...

İnmişsin köyden şehire,
Şaşırmışsın birden bire,
Soruyorum, gidiş nere,
Söze ukalalık düştü.

Tasdik eder salları başın,
Bak karışmış gözün kaşın,
Belki seksen oldu yaşın,
Yüze budalalık düştü.

Ozancayım çoktur sözüm,
El malında yoktur gözüm,
Halk içinde aktır yüzüm,
Düze bir arpalık düştü...

Bayram Ali Bayram

Hatırla

Benim doğduğum köyde,
Taş basardı bağırlarına analar...
Ninniler yankılanmazdı gecelerin karanlığında!
Ağıtlar ürperirdi
Yangın düşen bağırkların hüznünden...

Korkuyu ve çaresizliği unutturmuştu,
Bir yandan yolları kesen düşmanlar,
Bir yandan köyleri basan eşkiyalar
Korkusuzluğu egemen kılmıştı yüreklere...

Uğultulu bir zaman sürecinde,
Yeniden dirilişin destanı kazındı
Dağların yamaçlarına!
Fırtınanın son bulutu,
Çekilip gitti gökyüzünden...

Batmamak üzere,
Samsundan doğan Güneş,
Demirden dağları eriterek,
Tarih girdabından,
Yeniden Türk yurduna çıkışın,
Şanlı destanını yazdırdı,
Geleceğe doğru akıp giden
Sonsuz bir sürece...

Bu destan,
Onurlu bir Ordu milletin destanıdır...
Senin,
Benim,
Bizim destanımızdır...
Bu destan,
Özgürlüğün ve bağımsızlığın destanıdır...

Bayram Ali Bayram

Hatırlatma

Benim doğduğum köyde,
Taş basardı bağırlarına analar...
Ninniler yankılanmazdı gecelerin karanlığında!
Ağıtlar ürperirdi
Yangın düşen bağırının hüznünden...

Korkuyu ve çaresizliği unutturmuştu,
Bir yandan yolları kesen düşmanlar,
Bir yandan köyleri basan eşkiyalar
Korkusuzluğu egemen kılmıştı yüreklere...

Uğultulu bir zaman sürecinde,
Yeniden dirilişin destanı kazındı
Dağların yamaçlarına!
Fırtınanın son bulutu,
Çekilip gitti gökyüzünden...

Batmamak üzere,
Samsundan doğan Güneş,
Demirden dağları eriterek,
Tarih girdabından,
Yeniden Türk yurduna çıkışın,
Şanlı destanını yazdırdı,
Geleceğe doğru akıp giden
Sonsuz bir sürece...

Bu destan,
Onurlu bir Ordu milletin destanıdır...
Senin,
Benim,
Bizim destanımızdır...
Bu destan,
Özgürlüğün ve bağımsızlığın destanıdır...

Bayram Ali Bayram

Her Çocuk Birer Umuttur

Yeni doğan bahar güneşinin umudu var gözlerinde,
Yarınların ta ötesini aydınlatacak ışıltısını görüyorum,
Ufukların sınırsızlığını aşan bakışında...

Biliyorum korkusuz adımlarla koşacağını,
Yüreğindeki sevdanın ardı sıra
Zaman sınırını aşarak...
Taşuyacaksın nice yeni yüz yıllara,
Beyinleri tutsak alan
Ortaçağ'ın küflü prangalarını kırarak...!

Yeni umut tohumları ekeceksin
Çorak toprakların asi iklimlerinde,
Dağıtacaksın karadul örümceğinin tuzaklarını,
Alacaksın avuçlarına
Kocaman yüreğini,
İlk yüz metrede göğüsleyeceksin ipi...
Bir güneş gibi doğacaksın
Yaşanmamış zamanların aydınlık ufuklarından,
Yeşerteceksin çorak toprakları,
Kaynağını tarihten alan nehrin duru sularıyla...

Bayram Ali Bayram

Hipnoz

Yankılanır beyinde hipnoz eden terane,
Döndükçe kırık plak yineler tane tane.
Dedim kendi kendime"dinliyorlar" sana ne?
Görüntüler bulanık,bozuldu enstantane,
Haydi hep bir ağızdan çarşambadır Çarşamba...

Bitirdik sermayeyi müflis tüccarlar gibi,
Denizin suyu bitti görünür oldu dibi,
Çeyrek asra beş kala gördük Şam'ı Halep'i,
Nice kışlar yaşadık,görmedik böyle tipi,
Haydi hep bir ağızdan, çarşambadır Çarşamba...

Çıldırıldı beslemeler uçuşuyor yalanlar,
Algının gölgesinde gizleniyor talanlar.
Doymak nedir bilmiyor soygundan pay alanlar;
Geleceğe mirastır günden geri kalanlar,
Haydi hep bir ağızdan çarşambadır Çarşamba...

Davul güm güm vurdukça gerçekler gider güme,
Sorunlar çoğaldıkça dönüşür kördüğüm,
Akmaz oldu pınarlar sular dolmaz güğüm,
Her şey sanal bir alem, inanmam gördüğüm,
Haydi hep bir ağızdan çarşambadır Çarşamba...

Bayram Ali Bayram

Horon

Horona tutuşur bizim uşaklar,
Karadeniz gibi coştuğu zaman...
Yařlanıp dűőse de saęına aklar,
Hele bir bak sabrı taştığı zaman...

Kemenęeci tele vurunca yayı,
Peş peşe ęevirir, bin bir gaydayı.
O zaman oynatır, bűtűn dűnyayı,
Dalgalar dağları aştığı zaman.

Farklı oynansa da aynı ۆzűnde,
Özlem vardır tűrkűsűnűn sۆzűnde.
Korku olmaz, uřakların gۆzűnde,
Horonla askere koştuğu zaman...

Halaylar, horonlar, barlar el ele,
Oynanır milletęe, gۆnűl gۆnűle.
Bile ۆzűlűrűz, gűleriz bile,
Topraęın tűrkűsű, dűřűnce dile,
Bin yıldan bin yıla aştığı zaman...

Bayram Ali Bayram

Hüzünle Bakmak

Geceleyn gökyüzündeki yıldızları sayarım.
Gündüzleri de
Ağır veya aceleci adımlarla
Sokaklardan geçen insanları....

Yüzlerine bakarım fark ettirmeden.
Sevinçlerini,hüzünlerini okurum
Yüz hatlarından.
Ardı sıra koştukları
Kopuk kopuk umutlarını;
Ulaşılmaz uçuk düşlerini....

Sonra,
Birden bire bir ak tomurcuk gibi patlayan
Küme küme bulutlara bakarım;
Hüzünlü...
Rüzgarların önünde sürüklenerek
Nereden geldiklerini,
Doğduğum köyün üzerinden geçip geçmediklerini;
Çocukluğumda
Koyun ve kuzu otlattığım kırlarda;
Halen kekik kokup kokmadığını sorarım.
Haber sorarım,
Yitik sevda peşinde koşarken
Genliğimin kaldığı dağ köylerinden...

Bir an hüzünlenirim,
Gökyüzünde kümelenen bulutlar da hüzünlenirler...
Dolgunlaşırlar yağmur yağmur...

Doğu Karadeniz Dağlarının doruklarında,
Her baharla birlikte,
Kardelen çiçeklerinin açıp açmadığını,
Yalçın kayalıklarının üzerinde
Kanat çırparak boz kartalların uçup uçmadığını;
Yaylalara çıkan köylülerin
Davarlarının çingirak seslerini;
Duyup duymadıklarını sorarım...

O sırada sert bir rüzgar eser,
Katar önüne beyaz bulutları...
Sürer götürür ta uzaklara,
Bolu Dağlarının üzerinden,
Kızılırmak Vadisine;
Fırat üzerinde yağmur olur...

Koşarım ardından,yetişemem...
Üzülürüm,
Uçurtmasını rüzgara kaptıran bir çocuk gibi.
Ve yeniden başbaşa kalırım kendimle...

Bayram Ali Bayram

Irak'ta çocuk Olmak

Yine hüznülyüm bugün,
Oysa bugün bayram...
Nerde şimdi çocukluk yıllarımın bayramları?
Göklere yükselen
Sevgi, sevinç ve bayram coşkusu!

Herkes yoksuldu,
Yırtılmış, paralanmış eski giysilerle
Yaşardık bayram sevincini.
Şeker yemesek de olurdu
Bir güler yüz yeterdi
Mutlu olmamıza.

Bir de
Irakta çocuk olmak var bu bayramda.
Bir yanda açlık ve savaşın sefaleti,
Bir yanda
Kendilerine özgürlük savaşçıları adını veren
Soluk benizli, kısık gözlü, "uzun dişli" canilerin
Emperyalizm adına uyguladıkları
Soy kırım.

Dönüyor çocuklara
Ve bir daha çocuk doğurmasınlar diye
Nice çocuk analarına
Son teknoloji ürünü
Otomatik tüfek namluları...
Namlularda yanıp sönen pembe alevler,
Ateş kusuyor üzerlerine...

Ne bayram sevincini hissetmeye,
Ne üzölmeye,
Ne ölümden korkmaya,
Ne de ölüirken ölümlün sessiz çığlığını
Haykırmaya zamanları oluyor.
Ve insanlığa olan kinini kusuyor ölüml makineleri,
Pembe bir alev yanıp sönlüyor namluların ucunda...
Havai fişek sanıyor namluların ucunda
Yanıp sönen alevleri,
Ülkemizdeki büyük amcaları
Seyretmekle yetiniyorlar sadece...
Atalarımızı suçlayan diğlerleri gibi...

Ve uygarlık çağı diyorlar adına
Yaşadığımız çağın...
Anlayamıyorum
Nasıl bir uygarlık çağı olduğunu?

Ve çocukluk yıllarına dönmeli
Duyarsız insanlar,
Zaman makinesini geriye çalıştırarak...
Irakta olmalılar,

Vahşetin ortasında,
Anlamalılar Irak'ta çocuk olmanın
Ne demek olduğunu...!

Bu gün bayram...
Yine hüzünlüyüm bugün!
Yüreğimde hissediyorum,
İraklı çocukların ve annelerin
Ölüm öncesinde
Kimseciklere duyuramadıkları
Sessiz çığlıklarını...
12.10.2007

Bayram Ali Bayram

Işığa Doğru

Sene 1966
Aylardan Ağustos.
O zaman tanıdım seni,
Harşit vadisinin yamacındaki bir köyde...
Sen bir fidandın,
Kavruk toprağın çatlağından
Güneşe doğru filizlenen.
Bir damlacık su verdim sana,
Seresepe büyüdün...
Başın yükseldi göklere dek....

Sonra,
Karagöl Dağlarının sisli yamacında,
Kartal yuvasını andıran bir köyde tanıdım seni...
İri gözlü,çatlak dudaklı;
Yüzün,güneş yanığından kavrulmuş;
Cıvıl cıvıl bir çocuktun...

El ele verdik ışığa giden yolda seninle.
Karlı dağları aştık taşlı yolları teperek.
Sarısıcağın insana nefes aldırmadığı ovalardan geçtik
Bir uçtan bir uca...

Yaz gecelerinin sessizliğinde,
Uzaklardan göz kırpan yıldızların ışığını seyrettik...
Kış gecelerinin ayazında,
Bebeğine ninni söyleyen annenin
Evinin küçücük penceresinden sızarak,
Karanlığı delen cılız ve titreşen ışığa baktık....

Memleket ezgilerini dinledik
Yanık kaval sesinde...
Söylediğimiz türkülerle katıldık,
Ziganaların karlı yamaçlarından
Savrularak akan köpüklü suların çağlıtısına...
Ve yurdu dolaştık baştan başa...

Sen,yağız bir Anadolu delikanlısısın
Bozok Yaylasında.
Sen,al ile yeşil giyinmiş
Bir Türkmen kızısın;
Torosların eteklerinde.
Sen,korku bilmez Mehmetçiksin
Sınır boylarında;
Anadolu'yu yeniden vatanlaştıran...

Hani seninle birlikte ışığa doğru koşmak için
Yola çıkmıştık ya geceden;
Biz yol alırken ağır ağır,
Yıllar uçuşup gitmişti çabucak....
Şimdi top top bulutları
Önüne katarak sürükleyen rüzgarlar,

Cıvıltılarını getiriyor bana...

Seni görüyorum Ahmet'im,
Hasan'ım, Mehmet'im, Ayşe'm...
Fatma yavrum, ağladığını duyuyorum
Anadolu'nun yitik bir köyünden...
Silsin gözyaşlarını
Selamımı getiren beyaz bulutlar,
Okşasın dağınık saçlarını,
Dağların kekik kokan serin rüzgarları...

Ve cıvıltılarını her duyduğumda,
Yorgun yüreğim vuruyor,
Güm, güm, güm...
Sen benim destanımsın, türkümsün...
Uzak yılların ötesinde kalan sen;
Sevdayla çarpan yüreğim kadar
Bana yakınsın....

Kasım 1996

Bayram Ali Bayram

İçimdeki Irmak

Bir sessiz ırmak var içimde çağlayan,
Çocukluğumdan alır kaynağını.
Yaşanılan yılların
Hüzünlü ezgilerini taşır
Yorgun çağiltısında...

Döndürdüğü değirmen taşları,
Zamanı öğütür,
Bitimsiz sanılan ömürle birlikte...
Aşk, sevinç ve hüzün,
Sürüklenip dururken,
İçimde çağlayan sessiz ırmağın
Gizemli girdabında...

Yığıldıkça üst üste yaşamın ağır yükü,
Karanlıktan daha karanlık,
Kara bulutlar kaplar yaşamın ufkunu,
Geçit vermeyen karlı dağlar gibi...

İşte o zaman,
İçimde çağlayan sessiz ırmağın
Yorgun çağiltısında,
Bir ezginin nağmeleri yükselir,
Geçmişten bir ışık,dalga dalga....
Kurşun gibi işler,
Yaşamın ufkunu kesen,
Geçit vermez karanlık bulutlara...

Ve içimdeki sessiz ırmak,
Döndürür değirmen taşlarını!
Değirmen taşları,
Zamanı öğütür,
Gözyaşlarımı öğütür yaşam yolculuğunda!
Tutkularımı öğütür!
Umutsuzluğumu öğütür!
Karanlığı öğütür!
Beni öğütür...!

Bayram Ali Bayram

İçimdeki Ses

Sürükleniriz bilinmez bir süreçte,
Gizemli senfoninin,
Evrende yankılanan nağmelerinde...
Gürültüsüdür hissedilen,
Yaklaşmakta olan kozmik sınırsızlığın!
Duyabiliyorum öfkesini...

Durdurmalı saatleri,
Sevmeli, sevişmeli,
Akşam duasına başlamadan,
Gün batımına doğru kanat açan kuşlar!
Yeniden çizmeli düşleri,
Yaşamı yansıtan aynalara...

Uzayda yuvarlanırken yer küre,
Tutunmalı bir dağın yamacına,
Toroslardaki sedir ağaçları,
Karadeniz dağlarındaki ladin,
Ya da Uludağ eteklerindeki,
Asırları kat etmiş çınarlar gibi...
Tanığı olunmalı tüm zamanların,
İşlenilen günahların, sevapların...

Zaman varken yakarmalı,
Sonsuzlukların sahibine!
Açılan avuçları kapatırken,
İçine almalı karanlığı,
Yüreğin aydınlığıyla aydınlatmalı,
Güneşin batışından sonraki zamanı...

Bayram Ali Bayram

İnsana Dair

Efsaneler yaratır zaman,
Karanlığa hasretin çığığından...
Rüzgar sert eser, yağmur keyfince yağar,
Yalnızlığın gecesinden yansırken
Korkunun ıslığı....

Afete dönüşür büyüyen öfkesi zalimin
Karanlığın dehlizinde...
Kin alır yerini yüreklerde tükenen merhametin,
Kendi zindanını yaratır insan
Günaha doğru attığı her adımda...

Unutulur var oluşun gizi,
Yüreğin her atışındaki gerçeği yaşamın,
Tutsak alır zalimi ebedi yaşama hırsı!
Yaşadığını zannederken,
Kozmik bir alev topu gibi yuvarlanıp gider
Ömrünün girdabında,
Yok olur ansızın bitimsiz sanılan zaman yolculuğunda....
Yanarak....

Bayram Ali Bayram

Kaçkarların Türküsü

Sevdalı bulutlar dolanır,
Kaçkarların üzerinde.
Zamanı kovalar
Tanığı olmak için geçmişin...
Türküsünü söyler sert rüzgarlar,
Mertliğin....

Bir tulum havası yankılanır,
Karlı yamaçlarında.
Nokta ananın gözyaşlarını taşır
Ta Kırım savaşından bu yana!
Yeniden alevlendirir,
Yaşanılan hüznün,
Yüreğindeki sönmeyen ateşini...

Karadeniz'i süzer,
Sarp kayalıklarında uçan
Korkusuz kartallar...
Dursun Kaptanın takası açılır Karadeniz'e,
Alır arkasına Kaçkarların rüzgarlarını,
Pupa yelken yol alır,
Kuva-yı Milliye'ye...
Ve İpsiz Recep'in destanı yankılanır,
Karadeniz'in
İsyan bayrağını açan azgın fırtınalarında...

Dağların öfkesini taşıırken,
Yamaçlarından çağlayan sular,
Çağiltisinde,
Şandıkçı oğlu Şükrü'nün
Öyküsünü anlatır Karadeniz'e...

Karadeniz önce suskunlaşır!
Sonra
Tulum ve kemeçe havalarıyla
Yeniden coşmaya başlar.
Göklere yükselir mor dalgalar,
Kaçkarlara ulaşmak için...

Kaçkarlar,
Karadeniz'e sevdalıdır,
Karadeniz de Kaçkarlara...
Karadenizli,
Hem Kaçkarlara sevdalıdır,
Hem de Karadeniz'e...

Bayram Ali Bayram

Kadınlarımız

Önce toprağa sordum seni,
"O benim, ben anayım" dedi...
Dağları döven sert rüzgarlara sordum seni...
Kardelenlerde yaşam bulmuş,
Başak ve ter kokularını sundu bana...
Uzaklardan gelen hayalini kucakladım doyasıya...
Başımı göğsüne yaslayarak uyudum
Yerle göğün birleştiği karlı dağların
Uykusuz uzun gecelerinde...

Tarihe sordum seni...
Sen;
Doksan üç harbinde,
Aziziye tabyalarında
Kara Fatma'ydın!
Sen,
Zübeyde Hanımdın
Nice Mustafa Kemaller yetiştiren
Sultan Ahmet meydanında
Halide Edip'tin,
Korkusuz sesiydin ulusal direnişin...

Balkan Savaşlarında,
Kafkasya cephesinde,
Ve kurtuluş savaşında
Başkomutanının yanında
Düşmanla göğüs göğse, çarpışan!
Nene Hatun'dun...
Elif kızdın
Kağnısıyla cepheye cephe taşıyan!
Yalnız Efesiydin efsanelerin,
Sarı kızyydın Kaz dağlarının,
Ata'nın kızı Sabiha'yydın
Sınırsız göklerin korkusuz kartalı...

Sen;
Dillerde sevdasın,
Türkülerde hasret,
Gurbettekilere sıla...
Anadolu bozkırlarında ağıtlar yakansın,
Yüreklere kurşun gibi saplanan!
Bağrına taş basansın
İçin kan ağlasa da...
Sen,
Eş, bacı ve anasın
Sen anasın, Anadolu'sun!
Sen Anadolu'sun...
Sen Anadolu'sun!

Bayram Ali Bayram

Kalenin Burcunda Özgürlük

Sene 1969
Mevsim sonbahar.
Torulu'n içinden,
Sararan yaprakları sürükleyerek
Harşit akar...

Harşit'in karşısı kale,
Önünden Harşit akar...
Kalenin burcunda özgürlük,
Kale,Torul hapishanesine bakar.
Kalenin üzerinden kuşlar uçar.
Çıkar yücesine deli gönlüm uçar....

Ben uçamamam
Gayri bağlamışlar kanadımı kolumu,
yüreğim tutsak
Ceviz kabuğunun içinde.....
Yer yuvarlağı,
Bir ceviz kabuğu kadar küçük.
İçinde yüreğim atar.
Yıllarca,
Nasırlı ayağımın
Karlı dağları aşmak için
Taşlı yolları tepmesi gibi...

Eylül 1969 Torul

Bayram Ali Bayram

Kana Boyandı Günüşiği

Kana boyandı günüşiği,
Vahşetin acımasızca yaşandığı Ortadoğı'da...
Katliama uğrayan çocuklar,
Çığlık atmaya bile zaman bulamadan
Yaşadığı acımasızlığın son izlerini,
Yüzlerinde taşıyarak ölüyor;
Lanetlenmiş insanların
Kin kusan silahlarıyla...

Umursamıyor vahşetin enkazında biten insanlık...
Sadece seyrediyor kan içişini vahşetin.
Ve karşısına geçip
Şampanyasını yudumluyor.
Kan bulaşmış....

Atlantik'in karşı yakasından esiyor,
Ölüm fırtınaları...
Soy kırımı uğrayanların
Acı çığlıklarıyla azgınlaşıyor
Ve tetiğe basıyor
Lanetli namert eller...

Adı teknolojinin son buluşu olan
Yeni mezalimler uygulanıyor,
Irak'ta, Filistin'de, Lübnan'da.
Geride hafızalara sığmayan görüntüler bırakarak...

Dur diyemiyor kimse,
Kimileri umursamıyor...
Kimileri de göz yumuyor
Alkış tutmasa da;
Ayakta kalabilme uğruna....

Kimileri ay ışığında şarkı söylüyor,
Kulakları tırmalayan ölgün ve çatlak sesiyle,
Söğüt ağacının gölgesinden aldığı ilhamla...
Neslinin geçmişte yaşadığı vahşeti unutmuşçasına....

Ve ölüm kusuyor ölüm makineleri...
Uygarlığın,
Vahşetin enkazına gömüldüğü
İnsanlığın bittiği yer olan Ortadoğı'da...
Sadece çığlıklar yeşeriyor
Bombaların kavurucu ve zehirli alevlerinde.
Ve seyrederken insanlık...
Kana boyanan günüşiği perdeleniyor
Yaşamla ölüm arasına....

Bayram Ali Bayram

Kar Fırtınası

Kar fırtınası vuruyor pencereme,
Sulu sepken...
Yokluğunu anımsatıyor bana;
İçime işleyen acı tütünün dumanı gibi....

Penceremde kar fırtınası,
Ve bir ağıt gibi
Rüzgarın garip uğultusu...
Zamanı geri işletiyor sanki,
Gençliğimin fırtınalı yıllarına götürüyor beni.
Uzun yılların ötesinde,
Unutamadığım seni anımsatıyor bana...

Penceremde kar fırtınası,
Radyoda bir gurbet türküsü;
Çok eskilerden...
Eski bir dost gibi.
'Aman Alim ar geliyor,
Pencereden kar geliyor'
Geliyor ya,
Seni unutmak bana zor geliyor...

Penceremde kar fırtınası,
Hava soğuk mu soğuk.
Buzlar sarkıyor, ağaçların dallarının uçlarından.
Sığınmak için kuytu ve sıcacık bir yer arayan kuşlara
Kalbimi açtım...
Senin içimde taşıdığın izlerini söküp atmak için...

Aradan uzun yıllar geçse de
Seni anımsatıyor bana,
Pencereme vuran kar fırtınası,
Ve soğuktan donarak yerlere düşen çaresiz kuşlar.
Böyle bir havada,
Yüreğinin buz tutuşunu...

Bayram Ali Bayram

Karanlığa Akan Asi Nehir

Gözlerinin koyu karanlığından doğarak
Asi bir nehir akıyor, gecelerin koynuna.
Geride kalıyor yorgun günün,
Alevlerin kızılığının aydınlattığı kurşuni akşamları;
Batan son güneşe veda ederken...

Sırrını çözmede yanılıyor akıl,
Yürekleri kurşun gibi delen yılan ısıklalarının...
Bir de
Keops piramidinde yatan gizin
Çağımıza yaptığı yolculuğunun!

Gözlerinin karanlığından doğan asi nehir,
Uygarlığı katarak önüne,
Sürüklüyor gecenin koynundaki kıyamete,
Son kurşuni akşamlardan izler bırakarak geriye...
Ve bir daha uyanamıyor,
Ölüm uykusuna yatanlar,
Kayboluyorlar nehrin karanlık sularında
Mahşerde uyanmak üzere....

Bayram Ali Bayram

Karanlığın İzleri

Gökte kümülüs bulutları,
Yerde kar.
Kar altında karanlığın derin izleri.
Uzun yılların gerisinden,
Fırtınanın sessizliğinde;
Yeşerir yeniden
Kan rengi filizleri...

Sarp kayalar tutar,
Aydınlığın karanlıkla kesişen yolunu.
Uğultulu ve bulanık seslerin
Çırpınarak can çekişlerinin,
Yankıları duyulur derinden.
Zamana karşı direnmeye çalışan kayalarda...

Duyulur,
Karanlığın koynunda uyanan,
Uygarlık düşmanlarının
Yaklaşmakta olan ayak sesleri.
Aceleci olmayan adımlarla...

Gündüzleri,
Gökta Güneş parlar.
Geceleri yıldızlar.
Keser zifiri karanlığın önünü.
Karanlığın koynunda kaybolur,
Ve son durağıdır
Hortlayan hayaletlerin;
Kendi yarattığı uçurumunun sonsuzluğu...

Gün şafakla uyanır.
Can bulur yeniden milli ruh...
Dün, Kuvay-ı Milliyeydi;
Bu gün de yeniden
Kuvay-ı Milliyedir.
Çarpan yüreklerde;
Damarlardaki soylu kanda...

Bayram Ali Bayram

Karanlıktaki Adam

Tutunmuş karanlığın kuytusuna,
Zincire vurmuş düşüncelerini!
Dünyasındaki esaretin
Bilinmezlikleriyle sevişiyor,
Geriye işlettiği zamanın
Karanlık anaforunda...

Ne gün ışığının vuruşunu izleye biliyor,
Karanlığa açılan daracık penceresinden,
Ne kendi resmini görebiliyor
Geceye çizilen çerçevede,
Ne de sönen yıldızların
Kıyamete aktığını...

Sağanak yağmurlarda bıraktı
Yalancı şarkılarını yüz üstü.
Terk etti yüreğini duygular!
Anlamsız bakıyor gözleri
Sınırı belirsiz boşluğa...
Ve uyanamıyor bir türlü,
Karanlığın derinliklerindeki düşlerinden...

Sonra kaldırıyor başını,
Yeniden çiziyor yol haritasını.
Yıldızların,
Gökyüzünü terk edişlerinin ardından!
Şarkısını hatırlıyor birden...
Kırık bir taş plak gibi
Nağmeler yineleniyor dudaklarında
Cızırtılı...
Gözleri yuvalarından fırlamış,
Küfrediyor adeta yaşanılan güne.
Sonra,
Kayboluyor aniden,
Karanlığın küçücük kuytusunda
İz bırakmadan...

Bayram Ali Bayram

Kardaş

Tanıyamadım ben seni...
Sen bu ellerden miydin...?
Dur hele...!
Sen mi geldin kardaş;
Baykuşların ötüştüğü,
Akbabaların üzerinde döndüğü
Viran olmuş bu topraklara....

Tanıdın mı bu diyarı...?
Bu topraklar,
Senin büyüdüğün topraklar değil,
Bu pınarlar
Çocukluğunda su içtiğin pınarlar değil....

Gün batımının kızılığında,
Sürüler köye dönerken
Ve
Çobanyıldızı dağın üzerinde
Göz kırpmaya başladığında
Mutlu olurduk....
Tanıdın mı kardaş,
Bu dağ,bildiğin dağ değil.....

Karlar yağmış kardaş,
Yazın ortasında güvendiğimiz dağlara....
Toprak kayıp gidiyor ayaklarımızın altından,
Sonra deme kardaş,
Bu topraklar bizim değil....
Tanıdın mı beni kardaş...?
Sanma ki yüzümdeki hüznün değil...

Bayram Ali Bayram

Karlı Dağların Bekçileri'ne

Bir başkaydı gökyüzünün rengi
Karlı bir şubat gecesinde...
Hava çok soğuktu,
Soğuk,
Kalles değildi düşman gibi...

Yıldızlar gökte donmuş,
Vurgun yemiş gecenin ayazında yüreği,
Dağların buzullarına savrulmuş karasevdası,
Göğsünden avuçlarına süzülen kandaydı
Al bayrağa kavuşmanın sevinci...

Geçit vermedi
Şevdasının heybetine tutulan dağlar,
Ölümlerle yaşam arasını
Sıyrarak geçen kurşunlara...

Bir yandan kurşun ısıkları
Kin kusarken gecenin karanlığında,
Aydınlandı birden gökyüzü
Şafak şafak...
Çanakkale'den bir sestî,
Göklerde yankılanan!
Ölmeyi emrediyordu...

Ölüm, belki uzaktı belki yakındı.
Korkusuz bakışlarına işlemişti vatan sevgisi!
Gözlerinden parıldayan mavi ışık
Zaferin daha yakın olduğunu
Yazıyordu geceye...

Bayram Ali Bayram

Karlı Dağların Yalnızlığı

Unutur karlı dağlar yalnızlığını
İrmakların, ağıtları anımsatan çağılısında...
Tutsak düşer kartalların yorgun kanatları,
Ve tutsak kanatlarda özgürlük türküleri;
Dağların geçit vermez doruklarında...

Suya düşer gölgeler
Titrek ve ürkek...
Ölüm korkusunun ürpertisini yaşar
Akşamüstü...
Uzaklardan haber getirir soğuk rüzgarlar
Karlı dağların yalnızlığına denk...
Ve üşüyen güvercinler uçar
Penceremin önünden...
Gözlerinde
Sonsuzluğa açılan yolun gizi!

Efsane olur dağların yalnızlığı
Dillerde.
Tutsak düşen kanatlar umut,
Özgürlük türküleri destan...
Dağlar,
Kahramanlığını yüceltir göklere
Bozkırda kök salan şanlı ecdadın...

Bayram Ali Bayram

Kavak Ağacı

Ovada birkaç cılız kavak ağacı,
Çorak toprağın üzerinde.....
Yalnızlığının hüznünü yaşıyor,
Sonbahar sabahında...

Aklar düşmüş incecik dallarına;
Sabahın ayazında...
Tıpkı benim saçlarım gibi....

Ovada birkaç cılız kavak ağacı,
Erken büyümüş.
Anlayamamış
Sonbahar sabahının ayazında,
Dallarına kırağı ineceğini...
Karakışta düşlerimin buz tutması gibi;
Bir dağ başı masalında...

Birkaç cılız kavak ağacı,
Ovanın ortasında
Çorak toprağın üzerinde...
Etrafını çepeçevre dikenler çevirmiş yalnızca.
Belli ki yalnızlığını yaşayarak
Çilesini dolduruyor;
Benim gibi....

Bayram Ali Bayram

Kentin Yalnız Işıkları

Her zaman yalnızdır
İşıltılı kentin ışıkları,
Uykusuzluğa tutsaktır gözler!
Yalnızlık ürpertici,
Buz keser uçuşan gri düşler;
Yerlere düşer
Yıldızlar sönmeden önce...

Rotasından çıkar gerçekler,
Yalancı masalları yaşar
Bir avuç haramzade,
Çalarlar gündüzleri
Yoksulların nasırlı avuçlarından
Hüküm giydirirler geceye!
Önce düş kurdururlar yaşama dair
Sonra
Kör eder gözlerini kentin yalnız ışıklarının
Sahte ışılıtları...

Yalnızdır gri düşler,
Düşleyenler yalnızlığa hükümlü,
Boyunları kıldan incedir
Kara yazgılarının karşısında...
Ve yalnızdır kentin ışıkları,
Yalnızlık ürpertici...

İşıltılı gecelerin yalnızlığında
Şampanyalar patlatılır,
Şerefe kalkar kadehler,
Onlara göre değildir vatan sevgisi!
Dağda gezen kurt olmaktan yeğdir
Kapıda bağlı semiz köpek olmak!

Kentin yalnız gecelerinin
İşıltılı alemlerinde,
Türküler kurşunlanır,
Turnalar kanatlarından vurulur,
Ağıtlarla alay edercesine;
Boş vermişliğin
Erotik şarkıları yudumlanır
Kanlı kadehlerde...
Ve yine her zaman yalnızdır
Kentin ışıkları...
İşıltıları yalancı..!

Bayram Ali Bayram

Kentpark Akşamları....

Eskilerle yenilerin buluştuğu yerdir Kentpark...
Her köşesinde,
Gençlik dönemine yeni geçmekte olan gençler,
Özgürce sevişiyorlar
Yaşamın gerçeklerini umursamadan....

Beyinlere sadece erotizm enjekte edilmiş,
Gözler görmüyor yaşanılanları...
Oysa günün birinde sevişmeye bile zamanları olmayacak,
Kayıp gidiyor özgürlük yavaş yavaş,
Su yüzüne yazılan yazının silinip gitmesi gibi,
Onlar sevişmeyi özgürlük zannederken...

Yıllar öncesinde gençler yaşardı.
Geleceği yeniden kurmak için
Düşler kuruyorlardı...
Kimileri,
Yaşları büyütülerek idam edilmişti.
Düşünceleri,
Ama doğru,ama yanlıştı...
Belki hataları vardı,
Önemli olan düşünebilmeleriydi....

Kentparkın ortasında küçücük bir yapay tepe,
Tepenin üzerinde,
Minyatür bir yel değirmeni,
Çağın Donkişotlarını anımsatıyor bana...
Ve gençler farkına varmadan
Yel değirmeninin,
Kim olduğunu bilmeden Donkişot'un,
Kendilerinden geçiyorlar
Beyinlerine enjekte edilen
Erotizmin ölüm sarhoşluğuyla....

Bayram Ali Bayram

Kıyamet Atlıları

Önde zifiri karanlık bir yol,
Ardında
Alev kanatlı atlılar!
Gözlerini hırs ve kin bürümüş,
Mahşere koşarlar dört nala
Kıyamet atlıları...

Kıyamet çok uzaklarda değil,
Ama bilinmez ne zaman kopacağı.
Karanlığa tutunmuş
Alev kanatlı atlılar,
Mahşere koşarlar dört nala...

Mahşer belki daha uzaktı,
Mahşere koşan atlılar
Yola çıkmadan önce.

Kanatları alevden bir top,
Gözleri kapalı,
Yol zifiri karanlık,
Dünya han,
Zaman hancı,
Mahşere koşan birer yolcu,
Kıyamet atlıları...

Kıyamet belki uzak belki yakın,
Ama mahşerde verilir bütün hesaplar,
Kıyametten sonra mahşer
Daha yakındır...

Bayram Ali Bayram

Kıyamete Beş Kala

Bakışlar karanlık,
Düşler yalan,
Yüreklerde yeşermiyor duygular,
Karardı ufukların şafak vaktindeki kızılığı,
Gece yarısı şafak vaktine dönmüyor bir türlü,
Güneş buzul çağında,
Buz tuttu gözlerdeki parıltı...

Destanlar kayboluyor,
Tarihin tozlu sayfalarının arasında...
Türküler, ağıtlar ve sevdalar,
Anlamını yitiriyor
Karanlık sürecin girdabında...

Kar çiçekleri,
Hüzünle boy atıyor,
Dağların yamaçlarında,
Pişman oluyor karayelde açtığına,
Koparıyor hain eller hunharca....

Bir çocuk ağlıyor,
Ölümlerle yaşam arasına sıkışmış,
Kıyamet arifesinde,
Karanlığa dökülüyor gözyaşları...
Kıyamet atlıları,
Dörtnala sürüyor atları,
Ateşten kamçılılarıyla kırbaçlayarak...

Kıraç topraklar hüzünlü,
Kurudu yorgun nehirler.
Siyah bir kül bulutu örttü,
Asya bozkırlarındaki tabletleri!
Yeni bir Milat öncesinde Tarih...

Ve Dünya dönüyor Güneşin etrafında,
Kıyamete doğru döndüğünü bilmeden...
Galaksi sürükleniyor
Uzayın gizemli girdabında!
Ardında kozmik bir senfonik iz bırakarak,
Bugünleri anlatmak için
Kıyametten sonraki zamana...

Bayram Ali Bayram

Korkunun Adı

Korku tutmuş,
Gece yarısıyla şafak arasını!
Uyumak ölüme eş,
Gecenin bu vaktinde...
Bak, darağacı kuruluyor
Çağlar öncesinden kalma.
İpi çekildi çekilecek sabaha karşı,
İdamına hükmedilen özgürlüğün...
Sen, ben, biz uyurken...

Yarın, vakit çok geç olacak!
Kararacak güneş,
Belki de zamanı olmayacak doğmaya!
Uyanmak istesek de uyanamayacağız,
Ölümün adı,
Üzerimize çöken mantar bulutları olacak...

Bayram Ali Bayram

Kovalamaca

Adımladım İstanbul'un ıslak kaldırımlarını,
İçimdeki umutla, kovalamaca oynarken.
Eskiye yıllara baktım,
Zamanın kısır döngülerinin aralığından;
Koşmaktayız art arda,
Kovalamaca oynarcasına.
Koşuyorum umutlarımın ardından;
Yetişemiyorum bir türlü....

Dünden tutulmuş köşe başları.
Her gelen yeni devir,
Kendi mutlu azınlıklarını yaratmış...
Onlar, zamanı yakalamayı başarmışlar,
Kovalıyor zaman,
Koşuyorum umarsızca;
Gizlerle dolu bilinmezliklerin ötesine...

Sular geçiyor boğaz köprüsünün altından,
Ağır ağır, çırpınarak...
Hava, hafif lodoslu
Her günkü gibi.
Ne denizin morunun
Ne de gökyüzünün maviliğinin farkındayım
Siyah mı?
Beyaz mı?
Bilemiyorum....

Sanki dönen birer değirmen taşı
Zamanın acımasızlığı.
Hüzün bırakır geriye,
Öğüttüğü umutlardan, düşlerden.
Yaşamla oynadığım kovalamacada...

1976-2007

Bayram Ali Bayram

Kör Akıl

Öfke büyütür kini,
Nefret terk etmedikçe yürekleri...
Yok etmek üzere kurgularken geleceği
Körelen akıl,
Kanlı gülün açmasını bekler
Yarattığı karanlığın cehenneminde...

Ateşten meyvesini verir zakkum,
Kar altındaki izleri silinmeden nefretin!
Tarih acımasızca adımlasa da yüz yılları,
Yine de silemez
Zamanın girdabında tutsak olan gözyaşlarını
Mazlumun....

Bayram Ali Bayram

Küçük Çoban

Güneşin,dumanlı yamaçları
Ala boyayan ilk ışınları vururken vadilere;
Küçük çoban,
Elinde sihirli kavalı,
Düşer sürülerinin ardına...

Sabahın sisi dağılırken ağır ağır,
Elmas parıltılarını andıran çiy damlacıkları
Parlar Güneşin kızılığının altında....
Bir sıcak çöker yeşilliğin üzerine
Cana yakın.
Bir tutam sevgi gibi...

Ve sürüler dalar sonsuzluğa doğru....
Küçük çobanın,
Derin ve sıcacık bakışlarının arasında...

Küçük çoban üfler kavalına....
İrileşir gözleri.
Bir sessizlik iner
Dağların doruklarından
Vadilerin yamaçlarına...
Kavalın buruk ve coşkulu sesi duyulur
Dağların ta ötesinden....

Dağlar eğilir sıra sıra...
Bir tutam beyaz bulut görünür
Ta uzaklardan,
Dağların ötesindeki gökyüzünün maviliklerinde....

Dağların yamaçlarından süzülerek
Hırçın akan suların
Akışı durur.
Kavalın sesinin şavkı belirir
Durgunlaşan suların yorgun maviliğinde....

Ve küçük çoban,
Kavalının sesine karışarak
Göğe ağar bir tutam bulut gibi...
Yaşama sevincinin umudu olarak
Yankılanır durur
Gökyüzünün maviliğinde...

Bayram Ali Bayram

Küresel Kapitalizm

Radyoaktif bir bulut gibi çöker yoksulluk,
Çaresizliğin çığığı yankılanır
Akşamın yorgunluğunda;
Alacakaranlığın inmeye başladığı
Sisli dağların yamaçlarındaki
Köy evlerinden
Veya
Yaşamın tükenmekte olduğu,
Neonların süslediği
İşıltılı kentlerin tutsaklığındaki varoşlardan...

Küresel kapitalizmin kuşatmasında
Bitmiştir insanlık.
Artık adı kalmıştır geleneğimizde
Terk edilmekte olan tüm kutsal değerlerin...
Kapitalizmin hırsı ve acımasızlığı egemendir
Vicdanların duyarsızlığında....

Anılarımı kirleten
Bir şarkı yankılanır kulaklarımda...
Altmışlı yıllardan;
"Boş vermişim, dünyaya ben boş vermişş..."
Alkış tutardı duyarsızlık,
Alkol duvarını aşan
Alkol buharlarının duyarsızlığında...!
Ve çocuklar ölürken kızamıktan,
Kılı bile kıpırdamazdı duyarsızlığın...

Farklı bir zamandayız şimdi.
Sermaye, küresel...
Onlara göre
Vatan ve millet sevgisi
"Tehlikeli ve hamasi bir düşünce"
Onlar,
Küresel dünyanın sermayedaşları,
Onların vatani,
Okyanuslardaki egzotik adalar
Veya Atlantik aşırı topraklardır...

Bu kutsal topraklar?
Ekmeden biçtikleri yerlerdir
Bol bereketli, verimli
Ağı var dili yok insanların.
Aydın geçinenleri tek tip;
Medyası yalaka,
Yiğittir, merttir vatanseverleri,
Yine kocamandır yoksul yürekleri
Göz kırpmadan ölürlere vatani için
Sen, ben, biz....!

Bayram Ali Bayram

Küte Köprüsü

Köye geldi savcı doktor baş çavuş,
Bir onbaşı,beş candarma bir katip...

Yıl 1972...

Şonbaharın son günleriydi..
Öğlen saatlerinde bir el silah sesi yankılandı
Yukarı Kürtün vadisinin yamaçlarında...
Mavzer sesi olduğu
Dağların arasında uzun süre yankılanmasından belliydi.
Kırıkkale yapısı mavzerin namlusundan çıkarken kurşun
İki kez ses çıkarır.

Önce mavzer sesi ve sessizliğin hüznü örttü
Vadi tabanında hırçın akan ırmağın çağiltısını...
Daha sonra vadi yamaçlarındaki köylerden
Tek sıra dizilmiş insan seli akmaya başladı
İnce patikalardan ırmağa doğru...!

Akçal köyü altında bir tahta köprü vardı,
Küte köprüsü.
Daha çok yaşanmış acıların tanığıydı.
Üzerinden katırcılar gelir geçerd
Ta eski çağlardan beri.
Geçmiş yaşanılan zamana taşırlandı
Çerçür ırmağının köpüklü sularıyla sırdaş olarak.

Halil,filinta gibi bir delikanlıydı
Sarıbaba köyünden.
Askerliğini bitireli altı ay olmuştu.
Vadilerin yamaçlarındaki tüm köylüler tanırdı.
Ben de onu köy düğünlerinde tanımıştım.

Halil Kızılcatam köyündeki ablasına
Kışlık buğday unu taşımak için katırıyla yola çıkmıştı.
Belinde ondörtlü tabancası vardı.
O yollar ıssız yollardı,
Kurdu kuşu olurdu,
Kimse silahsız gezmezdi...!

Halil,
Küte köprüsünün aşağı yönünde
Birkaç yüz metre uzakta
Karşıdan üç candarmanın gelmekete olduğunu görür.
Candarmalar görevleri gereği dağ köylerine gidiyorlardı.
Halil,silahını yakalatmamak için katırını yolun kenarına bırakır,
Irmaktan karşıya geçerek ormanlık alana kaçmaya çalışır.
Karşıdan candarmalardan biri mavzeriyle nişan alır!
Arkadaşlarının engellemesine fırsat vermeden mavzerini ateşler.
Halil,sol yanından aldığı mavzer kurşunuyla yere yığılır.

Candarmalar önce Halil'in yere düştüğü yere doğru koşsalar da
Aniden geri dönerler,

Korku içerisinde, saatler süren yolculuktan sonra
Karakola ulaşırlar.

Kara haber tez duyulur,
Mahşeri bir kalabalık oluşur
Küte köprüsü yanında.
Mavzer sesi yerini ağıtlara bırakır.
O zamandan beri ağıtlar yankılanır
Çerçür ırmağının çağiltısına karışarak
Dağların yamaçlarında...
Mavzer kurşunu
Yalnız Halil'i koparmamıştır yaşamdan,
Kendisini tanıyan tanımayan
Tüm insanları vurmuştur yüreğinden.

İki yetim kız çocuğu kalır geride,
Unutulmaz bir hüznün,
Yakılan ağıtlar...
Ve Halil'in unutulmaz öyküsü...

Çerçür ırmağının köpüklü suları
Kayaların arasından savrula savrula akar.
Geçmiş zamanın sırlarını taşır
Karadenize...!

Bayram Ali Bayram

Manzaralar.

Uzun gecelerde buz tutmuş dağlar,
Yeryüzüne inmiş gökten yıldızlar.
Sönmüş gün ışığı, gökyüzü ağlar.
Vurulmuş yiğitler yarası sızlar,

.....
Zaman acımasız,dünya duyarsız,
Amaçsızca çarpan yürek umarsız,
Düşler hapsedilmiş,günler kararsız,
Türküler yasaklı,kırılmış sazlar...

.....
Asılsız masallar hipnoz ederken,
Uyanamaz kimse biat ederken,
Gözün yummuş kıyamete giderken,
Cehennem meleği sırtın sıvazlar...

.....
Cehalet düşürmüş onulmaz derde,
Bir olurduk sevinçte ve kederde.
Yiğitlerin harman olduğu yerde,
Artık gelmez oldu, baharlar yazlar...

Kimisi devşirme kimisi de kul,
Olmayı yeğlemiş,tutulmuş akıl.
İşe yaramıyor,medrese okul,
Millet sus pus olmuş,çıkılmaz avazlar...

Bayram Ali Bayram

Masal Kapıları

Masal kapıları,
Ardına kadar açıldığında,
Gizemi çözülür masalların!
Masallar umut eker,
Küçücük yüreklere.
Yaşama sevinci verir...
Masalacı, gür ve titrek sesiyle;
"Açıl susam açıl! "diye bağırır,
Avaz avaz...

Ardına kadar açılır masal kapıları,
Kapıların arkası karanlık!
Masal kahramanları,
Pusuya yatar karanlığın içinde...
Gözlerinin korkunç parıltısı
Cehennem ateşi gibi alev alev...
Kapıların arkasında...

Açılan kapıya doğru koşar insanlar!
Mahşer yeri gibi!
Masalcının, "Kapan susam kapan"
Demesine gerek kalmadan,
Kendiliğinden kapanır masal kapıları!
Ve karanlık yutar,
Kapının ötesine geçen tüm insanları...

Açılan kapıların arkasındaki karanlık,
En sonunda masalcıyı da yutar...
Bir an sesi yankılanır
Çığlık gibi,
Gizemli karanlığın derinliklerinde!
"Açıl susam açıl..."
"Açıl susam açıl..."

Yarınlar,
Ne masal anlatılacak insanlar kalır,
Ne umutları,
Ne masal,
Ne de masalacı...

Masalacı,
Masal
Ve
İnsanlar,
Ve
Yarınlar,
Masal kapılarının ardında kalarak,
Masal olur,
Bir başka gezegenin insanlarına...

Bayram Ali Bayram

Mavi Yıldız

Doğdu mavi yıldız Türk'ün bağrından;
Geçmişten bu günü görenler vardır.
Ural'dan,Altay'dan,Tanrı Dağından;
Atları sonsuza sürenler vardır.

Akın akın Malazgirt'ten zafere;
Çağı değiştiren kutlu sefere;
Ardından Güneş'in battığı yere,
Bil ki gidenleri görenler vardır.

Yedi bin yıl ötelere ışılan,
O tükenmez gücü bize taşıyan,
Ölümsüzce ruhumuzda yaşayan,
Ülküye kendini verenler vardır...

Kanı ile bozkırlara can veren,
Bu yüce ulusa bir vatan veren,
Devlet kurmuş,tarihine şan veren;
Bayraklaşıp göğe erenler vardır...

Türk oğlu geçmişin çok iyi tanı,
Bayrağa renk veren ecdadın kanı.
Ata yadigarı cennet vatanı;
Korumaya yemin edenler vardır.

Türk'ü,Kürt'ü,Laz'ı hepsi kardeştir,
Başka tür konuşan hain,kalleştir.
Bu milletin yaşı,tarihle eştir;
Ta ezelden beri bilenler vardır....

Çağdan çağa Atatürk'le koşarız.
Tek yürük,tek yumruk,özgür yaşarız.
Halaylarla,horonlarla coşarız.
Kardeşliğe gönül verenler vardır....

Bayram Ali Bayram

Maviyi Unutur Gzlerin

Deli rüzgarlar üşütürken bulutları,
Maviyi unutur gözlerin,
Okyanusların isyankar çırpınışlarında...
Denizleri özleyen hırçın ırmaklar,
Zifiri karanlığa fısıldayarak
Geleceğe akar zamanı kovalayarak....

Şimşek gibi çakar gözlerinde
Gelecek günlerin aydınlığı!
Aydınlatır bitimsiz sanılan geceleri,
Evrende gizemi çözülememiş yıldızlar gibi...

Ay ışığını izlerken
Biten günün hüzünlü akşamlarında,
Anıları yakarım geçen zamanların girdabında.
Yeniden alevlenir
Yüreğimdeki hiç sönmeyen sevda ateşi,
Bir kez daha tanımlar gözlerinde unutulmuş
Dört mevsimin ve gökyüzünün renklerini,
Yer yuvarlağının unutulmuş uzak bir coğrafyasında....

Bayram Ali Bayram

Memleketimin Dağlarında

Bahar geliyor memleketimin dağlarına,
Çiçekler açıyor allı yeşilli.
Güneş doğacak şafaktan önce,
Bak! Kara bulutlar çekiliyor gökyüzünden.
Bir sevinç var gökyüzüyle dağların arasında,
Bahar geliyor memleketimin dağlarına....

Çıkacağım dağların doruklarına,
Bağıracağım...
Bağıracağım...
Bağıracağım...
Duyacak sesimi
Dağlar,taşlar,ovalar,denizler...

Baharı yaşayacağım doyasıya.
Kekik kokuları soluyacağım,
Toroşlar'da, Kaçkarlarda, Erciyeslerde...
Güneşin doğuşunu izleyeceğim Nemrut'tan,
Seni sevdiğimi haykıracağım,
Ağrı'nın doruklarından,
Bir top ateş yakacağım ardından,
Yanacağım ateşiyle,
Yanacağım...
Yanacağım...
Yanacağım...
Aydınlığa çıkacak karanlıklar,

Bahar geliyor memleketimin dağlarına...
Bir tutam bulut toplayacağım
Kaz Dağının üzerinden,
Yosunlu deniz kokusunu çekeceğim ciğerlerime
Mavi Egeden!
Efeler geçecek gözlerimin önünden birer, birer...
Kocatepe'den,
Bir şafak vakti doğan mavi ışığa koşacağım!
Zafer türkülerini dinleyeceğim
İzmir'in Dağlarında...

Karadeniz'in göklere yükselen kıyıları,
Dağ olur, yayla olur...
Yelkenlerini şişirerek,
Batum'dan demir alan takalar gelir geçer,
Mor dalgaların arasında,
Bir alçalıp bir yükselerek...

Türkü söylerim denize,
Çıkarım Karadeniz yaylalarına,
Bahar çiçeklerini toplarım Ziganalardan,
Sonra inerim sahile,
Sunarım Emice'ye!
Dursun Reise!
Destanlarını dinlerim,

Karadenizin korkusuz kaptanlarının,
Karadeniz türkülerinde...
Uy deniz, Karadeniz....
Uy deniz Karadeniz...!

Bayram Ali Bayram

Merhaba Yenigün

Merhaba yeni başlayan gün...
Gökyüzünün uçuk maviliği,
Yeni gün doğumunun
Ufku saran taze pembeliği...
Merhaba ilkbahar;
Geleceğe doğru akıp giden yeni yaşam...

Merhaba toprak ana...!
Onurlu yaşam mücadelesindeki
Arılar,kelebekler,kuşlar,böcekler
Sürüngenler vesaire...
Ve umut kanatlı uçurtmalar,
Çocuksu düşler....

Merhaba yaşama tutkusu;
Enginlere doğru yol alan yorgun yolcu...!
Yaşamın geride kalan tekdüzelikleri.
Değirmen taşı gibi benliğimi öğüten
Yaşanmamış günün kaybedilen güzellikleri

Artık son bulmalı,
Bukalemun gibi yaşamak...
İhanete tutulan alkış...
Ve düzülen övgüler.

İnsan onuruna yaraşır,
Yeni bir yaşam kurulmalı
Mutluluk üzerine...
Çocukların düşlerini
Misket bombalarının yıkmadığı...
İnsanların sefaleti üzerinden
Paraların kazanılmadığı,
Erotik magazin haberlerinin
Gençlerin düşlerini süslemediği
Başka bir gezegende...
Varsa eger....
Yeni başlayan günün vaad ettiği
Umuda değer....

Bayram Ali Bayram

Mevsim Sonbaharsa

Hüzünle uçuşur düşler
Birer birer,
Mevsim sonbaharsa....
Anılar canlanır yeniden
Dallardan düşen her yaprakla,
Unutulmuşluğa mahkum
Yaşanmış yılların gerisinden...

Denizin, ne mavisi ne de moru kalır.
Ne de dalgaların hırçınlığı.
Ay ışığı rüyaya yatar
Suların koynunda.
Mevsim sonbaharsa,
Geceler;
Yaşanmış aşkların şarkılarını fısıldamaz
Yakamozda....

Rüzgar sert eser,
İklim kararsız.
Düşünceler,
Kayan yıldızdır gökte;
Avuç içinde bir tutam alev.
Sönen umutların sessizliğidir
Akışın gizeminde
Yalnızca geriye kalan...

Ansızın kurşuni bulutlar tutar gökyüzünü,
Boşanır sağanak sağanak.
Düşler uçuşur,
Yaşama açılan pencerenin önünden.
Yağmur damlaları değildir cama vuran
Mevsim sonbaharsa....

Bayram Ali Bayram

Meydanda

Zaman insanlara aklın yedirmiş,
Dalkavuklar takla atar meydanda.
Yalakalık sınır tanımaz olmuş,
Yorgansız,döşeksiz yatar meydanda....

Kimi gece gündüz düşünür hile,
Kul hakkı yerlerken korkmazlar bile,
Aldırmaz oldular düşmekten dile,
Şirkçiler din alır satar meydanda...

Su uyur derler de düşman uyumaz.
Elinden geleni geriye koymaz.
Gözler görmez olmuş kulaklar duymaz,
Nifakçı milleti katar meydanda...

Bayram Ali der ki kendimce sözüm,
Hoş görü, sevgiyle yoğrulmuş özüm,
Yaşanan zamanı görüyor gözüm,
Düzenbazlar cirit atar meydanda...

Bayram Ali Bayram

Munzur Şehitlerine

Düşleri vardı
Evrenin sonsuzluğunu aşan,
Tutkuları vardı
Büyüktü yürekleri gibi.
Yarınları yaşayacaklardı
Bugün bitmeden...

Gün tutuldu ansızın
Soldu gökyüzünün maviliği,
Munzur'un eteklerinde bir akşamüstü!
Ölüm kustu hainlerin kını
Kallesçe...
Ala boyandı toprak,
İhanetin karmaşık evreninde...

Gün karardı,
Gökyüzünün mavisi soluk,
Toprağın rengi al!
Yeni yıldızlar doğuyor
Evrenin gizemli karanlığında...
Şavkı vuruyor gelecek zamanların ta ötesine
Büyüyerek...

Nice acıları paylaştı
Bu soylu millet!
Dün, bugün...
Artık sabırlar tükenmektedir,
Günden güne bilenmektedir
Yüreklerin öfkesi!
Zamanı gelmiştir
Suskunluğu bozmanın...!

Arkadaş göz yumma ihanete!
Tutsağı olma
Bir avuç doların gölgesinin...
Sonra kölesi olursun
Küresel sermayenin!

"Uyan ey milletim! "Diyor sana
Yedi bin yıllık tarihinin sesi
Yarın çok geç olmadan!
Yarın çok geç olmadan!
Yarın çok geç olmadan...

Bayram Ali Bayram

Mustafa Kemal Geçiyor Gözlerimin Önünden

Mustafa Kemal geçiyor gözlerimin önünden,
Zamandan bir ata binmiş, ışık kanatlı.
Gözlerinin şavkı yakıyor geceyi!
Kararlı bakışı çağları aşıyor
Şanlı zaferleri bırakarak geride...

Kahraman askerler geçiyor gözlerimin önünden,
Mustafa Kemal gibi çelik bakışlı,
Kahraman askerler,
Allah'a koşuyor,
Bir an evvel kavuşmak için...
Malazgirt'te, Çanakkale'de, Sakarya'da, Kocatepe'de...

Kahraman askerler geçiyor gözlerimin önünden,
Haykırıp çıkarak var oluş destanından Türk'ün...
Demirden dağları erittiğini görüyorum,
Yüreğindeki ateşin...

Kahraman askerler geçiyor gözlerimin önünden!
Ta Orhun'dan Tuna'ya açılan Ağustosların şafağında.
Vatan oluyor Anadolu,
Bayrak oluyor damarlarındaki soylu kanı...
Ay yıldız olup göklere yükseliyor
Bin yıl öncesinde olduğu gibi,
Bin yıl sonrasında da...

Mustafa Kemal geçiyor gözlerimin önünden,
Kaşları çatık, bakışları kararlı...
Mavi gözleri bulutlu!
Mustafa Kemal'in askerleri geçiyor gözlerimin önünden,
Sonsuzluğa akarken, karanlığı aydınlatıyor ışığı.
Mustafa Kemal'in askerleri geçiyor gözlerimin önünden...
Başları dimdik,
Teomanların, Metehanların, Alparslanların askerleri geçiyor
Gözlerimin önünden...

Mustafa Kemal'in askerleri geçiyor gözlerimin önünden
Yeniden yazdığını görüyorum tarihi
Adı uygarlık olan çağın,
Tuzaklarla dolu, kalles karanlığında...
Ve "Söz konusu vatansa, gerisi teferruattır"
Diyerek...!

Bayram Ali Bayram

Ne Gerek

Gönül pınarından sevgi çağlamaz,
Dostlar meclisinde söze ne gerek.
Duyguları tutsak, aşık ağlamaz,
Ozanın elinde saza ne gerek...

Zulme tanık olur, şeytanca susar,
Geçmişten öç alır,kinini kuser.
Padişah olunca babasının asar,
Bakıp da görmeyen göze ne gerek.

Taşım su ile değirmen dönmez,
Yalancının mumu yatsıda sönmez,
Bulanık suların dibi görünmez,
Bundan sonra gülen yüze ne gerek...

Bir hırka bir hurma,varı dervişin,
Yolu çetrefilli hakka gidişin,
Eğer yalakaysan kolaydır işin,
O zaman çoğa ve aza ne gerek.

Bayram Ali Bayram

Nerde?

Mor dağların bozkır olmuş baharda,
Karların erimiş laller nerde...?
Pınarlar çağlardı,yağmurda karda;
Çayların kurumuş,nehirler nerde...?

Sarp kayalarına kartal konardı.
Atmaca ve şahin avın kollardı.
Gün doğmadan evvel keklik öterdi,
Ak doğan yok olmuş,Kuzgunlar nerde...?

Ormanları yakıp tarla açmışlar.
Köyleri bırakıp kente kaçmışlar...
İçimize kin tohumu saçmışlar.
Kardeşlik yok olmuş,dostluklar nerde...?

Yolları karanlık gündüzden tutmuş.
Ölüm uykusuyla bizi uyutmuş.
Herkes suspus olmuş ağzını tutmuş;
Aydınlar yok olmuş,özgürlük nerde....?

Bayram Ali der ki bize ne oldu...?
Sevgi ile bakan göze ne oldu...?
Gönül yapan tatlı söze ne oldu...?
İnsanlık yok olmuş,insanlar nerde...?

Bayram Ali Bayram

Nevruz

Bugün hava daha güzel...
Bahara gebe doğa!
Hava bulutlu,
Yağmur var bulutlarda.
Toprak bereketli
Açmak üzere bahar çiçekleri...

Bahardan önce açtı kardelenler,
Karlı dağların doruklarında...
Baharı müjdeliyor
Yamaçlarından çağlayan sular,

Tatlı bir rüzgar esiyor denizden,
Ay ışığı parıldıyor mavi sularında.
Bir inip bir çıkıyor karanlığı yalayan dalgalar.
Tarihin silüeti oluşuyor yakamozda,
Şafaktan önce doğuyor güneş
Mor dağların üzerinden...!

Baharı müjdeliyor yanan ateş,
Demirler dövülüyor,
Demir dağlar deliniyor
Yağmurlar boşanıyor bulutlardan
Ve suyunu alıyor çelik,
Yol gösteriyor "Gök yeleli bozkurt"
Tutuşan ateşin
Aydınlatığı çağlara doğru...

Bayram Ali Bayram

On Kasım

Gökte bulutlar ağlıyorsa,
Yerde ağaçlar yapraklarını dökmüşse,
Fırtınaya karşı kanatlarını açmışsa göçmen kuşlar,
Bir ulus yasta iken,
Hainler sevinçten göbek atıyorsa,
Tarih,
Çağların ölümsüz liderini
Bağrına basmanın gururunu yaşıyorsa,
O gün bil ki On Kasımdır

Bayram Ali Bayram

Onlar

Onlar,
Tarihin kara günlerini adımlıyorlardı,
Ayakları yalın,
Üzerlerinde incecik ve yırtık giysileri
Sırtlarında top mermileri,
Yürüyorlardı tan vaktine doğru...

Gökyüzünde kararan yıldızların
Yerini alan irileşen gözleri,
Geceyi aydınlatıyordu...
Ve sırtlarında parlayan top mermileri,
Güneşin doğuşuna tanıklık edecekti
Yirmi altı ağustos sabahı!
Dağların,
Şükür secdesine eğildiğini görecekti,
Sabah namazı vaktinde...

Kocaman yürekleri
Sığmıyordu göğüs kafeslerine,
Hâbire vuruyordu,
Güm! Güm! Güm!
O yürekler,
Ninelerimizin,
Korkusuz yürekleriydi...

O yürekler ki,
İşgali ve ihaneti görmüş,
Ermeni ve Rum mezalimlerini yaşamış,
Nice kadın, çocuk, genç ve yaşlıların
Acımasızca katledilişlerine tanıklık etmiş,
Babasının, eşinin, çocuklarının
Şahadet haberlerini almış,
Gözyaşlarını içine akıtmış,
Açılarını bal eylemiş,
Ölenlerin ardından ağıtlar yakamayan,
Anadolu kadınlarının yürekleriydi...

O yürekler,
Kocatepe'de fırladı göğüs kafeslerinden.
Başında kara kalpağı,
Şaha kalkan,
Alev yeleli doru atın üzerinde,
Parmağı havada,
"Ordular, ilk hedefiniz Akdeniz'dir"
Emrini veren
Mustafa Kemal oldu...
O korkusuz yürekler,
Umut oldu, zafer oldu, vatan oldu,
Bugünümüz oldu...

Bayram Ali Bayram

Ozanca Deyiş

Yeryüzüne küsmüş, güneş doğmuyor.
Kendi öz yurdunda tıtsaktır dağlar.
Bahar uzaklarda, yağmur yağmıyor,
Efkarından gazi nehirler ağlar...

Kükreyen arslana, yakışmaz ölüm,
Onu kurşun değil, öldürür zulüm...
Susarsa seherde öten bülbülüm,
Bil ki viran olur, o zaman bağlar...

Ölmeyen yiğide mezar kazılmaz,
Kin, öfke, mazluma merhamet kılmaz!
Zalimden geriye, saray, taç, kalmaz,
Hepsi yalan olur, geçince çağlar...

Ozanca'yım Hakka doğrudur özüm,
Sözden anlayana, öğüttür sözüm.
Gün gelir baharı, görürse gözüm,
"Gümüş dere" durmaz, yeniden çağlar

Bayram Ali Bayram

Ozanca...

Hep mavi olsun gökyüzü...
Ülkemin her günü,
Günlük,güneşlik...
Yürekler bir atsın,
Birlikte coşsun,
Birlikte hüzünlensin duygular...
Saf ve duru,
Munzur'un suları gibi....

Kardeşliğe,dostluğa düzölsün övgöler.
Kin ve nefret olmasın
Yakılan türkölerde....
Birin Anadolu'dur
Memleketimin her bir insanı;
Birisin ağlarken,diğeri gülmez...
Bakma gayrı el ağzına,
Ne olur...!
İhanete yakma türköleri...

Aynı beden yatar
Çanakkale'de
Şakarya boylarında
Ve Afyon'da....
Bir yandan,
Antepli Şahin için yakılırken türköler,
Bir yandan;
Aydın'lı ve İzmir'li Efeler için yakılmıştır.

Varsın yine
Anadolu halkı yaksın türkölerini...
Toroslarda,Çukurova'da,
Karacaoğlan...
Sivas'ta,
Pir Sultan Abdal ve Aşık Veysel...
Bayburt'ta Zihni,
Kahraman Maraş'ta,
Aşık Mahzuni
Erzurum'da Emrah;
Bolu Dağlarında Köroğlu...!

Hep mavi olsun gökyüzü,
Ülkemin her günü
Günlük,güneşlik...
Destanlar dolassın dilden dile...
Yakılsın türköler
Kardeşliğe,dostluğa;
Dirliğe,düzenliğe....

Bayram Ali Bayram

Öğretmen

Dağlar uzar sıra sıra,
Dağları uçsuz bucaksız yollar aşar.
Tozlu yollar,
Uzaklardaki bizim köylere gider.
Köy yollarındaydı
Bir başına.
Belki yarım asır önce.

Gece gündüz demeden
Karlı dağları aştı,
Çakal sürüleri çıkardı yolarına
Acımasız çığlıklar atarak,
Hissettirmezdi korktuğunu
Köyüne ulaşınca
Unuturdu yorgunluğunu,
Korkuyu.

Korku kol gezerdi,
Unutulmuşluğun ötesinde.
Adı ölümdü korkunun,
Bu yüzden herkes suskundu,
Beşikteki bebeler bile!
Ağlayamazlardı korkudan.

Türkülerle paylaşmıştır
Yalnızlığını,
Bitmek bilmeyen gecelerde...
Hastalandığında,
Derdinin dermanı olmuştur
Hasret türküleri...
Sevdasının ezgilerini yüklemiştir,
Dağların doruklarından esen
Serin rüzgarların uğultusuna
Yavuklusuna ulaştırması için.

Sen,
Karanlığı aydınlatırken,
Nice fırtınalı günler geçirdin
Kimileri, komünist dedi sana,
Kimileri, kimileri solcu!
Kimileri, sağcı dedi,
Kimileri faşist,
Kimileri de gerici...
Oysa sen,
Dağların doruklarında,
Al bayrağın destanını yazıyordun
Minicik yüreklere...

Kimileri seni kitaplarınla tehdit etti.
Çünkü yasaktı okumak.
Hatırlıyorum,
Kitaplarını mağaralara sakladığını...

Biliyorlardı
Senin en güçlü silahının bilgi olduğunu...

Sürgün yediğin de oldu,
Zindanlara atıldığında...
Umursamadın,
" Bunlar da geçer" dedin,
Zindanda da olsan,
Memleketinin uzak köylerini,
Uzak kaldığın köylerdeki
Bebeleri düşledin hep.

Başöğretmeninden aldığın meşaleyi,
Kuşaktan kuşağa taşıdın.
Çağları aştın
Bir ömür uzunluğundaki
Kısacık zaman sürecinde...

Etrafını aydınlatan bir mum gibi
Eridin belki,
Ama yok olmadın,
Sadece görünmez oldun.
Biliyorum,
Kimselerin bilmediği
Bir yerde yaşıyorsun şimdi...
Bir dağ köyünde,
Veya bir dağın yamacında
Bir demet çiçek süslüyor mezarını.

Sen,
Bize vatanımızı sevmeyi öğrettin.
"Suyun uyduğunu,
Düşmanın uyumadığını",
Öğrettin!
Uyumuyor düşman, öğretmenim
Uyumuyor...
Sen,
Bize, kim olduğumuzu öğrettin.
Sen,
Bize kim olduğumuzu öğrettin.

Bayram Ali Bayram

Öğüt

Her canlı ölümü tadacak bir gün,
Şu fani dünyada Firavunlaşma.
Yaratan hesabı soracak bir gün,
Çıkarların için şerre yaklaşma...

Adil ol Ömer'in adaletince,
Zulmetme mazluma, gücün yetince...
Herkes hayatını yaşar kendince,
Nefsine yenilip, haddini aşma...

Zalimin önünde eğme başını,
Namerdin elinden yeme aşını,
Fırsatın bulunca atar taşını,
Sen sen ol insanlık yolundan şaşma...

Yalakalık yapma, çıkarın için!
Maddiyata tapma hep karın için,
Bugün ne yaparsan, bil yarın için,
Aldanıp İblis'in peşinden koşma...

İki yüzlü olma, daim doğru ol!
Peygamberin yolu, Hakka giden yol!
Sakın zalim olma, merhametli ol!
Ateşten hırsına kapılıp taşma...

Ozanca söylerim anlayanlara,
Bilge sözün dinle, düşmezsın dara,
İyilik, kötülük, kendinde ara,
Akıllı ol,aklın kullan aldanma,
Yüce Yaratanın yolundan şaşma...

Bayram Ali Bayram

Öğütler

Tarihi boyunca tüm insanlığın,
Korkusuz sözcüsü, ozan demişler.
Geçmişten bugüne, her uygarlığın
Özgürlük türküsün,yazan demişler.

Akıllı ol taşa vurma baltayı,
Hedefi görmeden gerdirmeye yayı,
Sen sen ol sakın ha,anla oltayı,
Zokayı yutana sazan demişler.

Tembel tembel yatıp,fakirim deme,
Avuç açıp,rezil olma aleme,
Yetimin, garibin hakkını yeme,
Rızkın helalinden kazan demişler.

Hor bakma en sadık dost ol toprağa,
Bir fidan da sen dik,yeşersin doğa,
Eğer bakmaz isen bağ döner dağa,
Kıraç topraklara hozan demişler.

Zannetme gençliğim böyle kalacak,
Elbet gün batınca akşam olacak,
Bahar ile açan güller solacak,
Yaz bitince gelen hazan demişler.

Sabah erken uyan,orağını kap,
Gölgede uyuma hasadını yap,
Eğer çalışırsan,sana verir Rab,
Biçilmiş tarlaya kozan demişler.

Yiğit olan yiğit,belli gözünden,
Dönelere kanma,döner sözünden,
Güzel olan güzel,sapmaz özünden,
Hoş olan güzele,"nazan" demişler.

Çok çalış,işini sağlam tut baştan,
Çalışan, ekmeğin çıkarır taştan,
Çoluk çocuk mahrum kalmasın aştan,
Öcakta kaynasın, kazan demişler.

Gurura kapılıp,yüzünü asma,
Bilirsin herkese vurulmaz tasma.
Bey olursan bir gün,babanı asma,
Belasını bulur,azan demişler...

Bayram Ali Bayram

Öğütler 2

Sözümü sakınmam söylerim baştan,
Korkmalı baş yaran ummadık taştan,
Hiçbir zaman yeme, bilmedik aştan,
Çiğ yemezsen eğer karnın ağrımaz.

Halk içinde adın çıksa beynamaz,
Göge ağmaz,zorla kılınan namaz...

Pireye kızıp da yorgan yakılmaz,
Zalimler mazluma merhamet kılmaz.
Taht için taç için ülke yıkılmaz,
Hesapsız söz etmek kitaba uymaz...

Yola çıkan yolcu, geriye bakmaz,
Bilinir nehirler tersine akmaz...

Mazlumlar gün gelir zalim olursa,
Söz bilmez cahiller, alim olursa,
Hurafenin adı, bilim olursa,
Güneşten korkanlar ışığa bakmaz...

Asaletli isen aslın hiç azmaz,
Gerçek arı balı asla bozulmaz.

Tuz kokmaz demişler,külliyen yalan,
Kumdur selden sonra geriye kalan,
Dünyalığın için yaparsan talan,
Sanmasın gün gelir hesap sorulmaz...

Derler su üstüne yazı yazılmaz,
Ölümsüz yiğide mezar kazılmaz.

En büyük öğüttür atasözümüz,
Tarih ötesinden gelir özümüz,
Bin yıl ileriye görür gözümüz,
İçinde biz yoksak tarih yazılmaz...
İnsanlığın hafızası yanılmaz...
İnsanlığın hafızası yanılmaz....

Bayram Ali Bayram

Ölmüş İnsanların Şarkıları

Ölmüş insanların hüznü şarkılarıdır
Çöldeki kumsalların gözyaşları...
Bir senfoni orkestrasında çalınan
Kayıp zamanın unutulmuş bestesi
Ve yorgun çocukların çalınan umutları
Kayıp zamandan geriye kalan
Sadece bir acı çığlık...

Derin uykuya dalan kurbağalar bataklıklarda,
Tatlı bir düş gördüklerini sanırlarken
Tüm mevsimler bitmiştir
Uyanamadıklarında...
Etraflarında adsız insanlar görülür
Hayalet gibi,
Yaşadıkları zamanı algılamaya çalışırlar
Anlamsızca...
Artık yaşamları sadece Firavun'un vesayetindedir.

Ölmüş insanların hüznü şarkıları
Gözyaşlarına dönüşürken
Çölün kumsalında,
Duyulmaz olur acı çığlıkları
Düşleri kayıp zamanda kalan yorgun çocukların...
Sadece kayıp zamanın unutulmuş bestesi çalınır
Senfoni orkestrasında...

Bayram Ali BAYRAM

Bayram Ali Bayram

Ölü Kentin Çocukları

Ses veren yok çığığına,
Ölü kentin çocuklarının...
Gökyüzünden indiriyor,
Tanrının lanetlediğı
Namert eller ölümü,
Yedi başlı canavar gibi.

Duyarsız bütün dünya,
Dehşeti gizleyen gecelerde
Ölü kentin çocuklarının çığığına...
Ne doğu duyuyor,
Ne batı,
Ne de uçan saraylarında
Bin bir gece masallarını yaşayan
Arap şeyhleri...

Ölü kentin çocukları,
Hoşça kal diyemeden düşlerine,
Katledilirken vahşice,
Siyonist emperyalizmin
Acımasız soy kırımında,
Ses veren olmuyor çığığına...

Artık ne çocukları var ölü kentin,
Ne de çığığıkları.
Duyulsa da bir anlam taşımaz,
Uygar insanlık adına...
Uygar insanlık diye bir kavram
Kalmışsa eğer...
Benim için anlamsız...
Benim için anlamsız....

Bayram Ali Bayram

Ölü Kentin İnsanları

Uykuda ölü kentin insanları...
Gökyüzünü, ölüm bulutları kaplamış.
Gözlerimi açtığımda,
Dost olmadığını görüyorum yalnızlığımın,
Tutsaklığımın yabancı olduğunu...
Son pişmanlığında ümitsizliğim...

Maraba gibiyim,
Kendi topraklarımda...
Bir öykü canlanıyor zihnimde,
Geçmişe dair...
Topraklarımdan yükselen
Özgürlük türkülerini duyar gibi oluyorum,
Hayal meyal...
Sonra
Çölün ortasında
Şerap gördüğümü anlıyorum...

Ölü mısralar dökülüyor,
Güneşin yaşlı ışınlarından,
Sözcükler anlamını yitirmiş çoktan...
Kanlı dişleri görünen canavar,
İntikam alıyor insanların mutluluğundan...

Bir ses arıyorum çok uzaklardan,
Yalnızlığıma arkadaş!
Koşup ardı sıra yetişmek için...
Ses veren olmuyor sesime!
Yaşama sevincinin sesini duyuyorum,
Kendime ait...
Ölü kentin insanların
Ölüm uykusuna rağmen,
Yaşadığının farkına varıyorum...

Bir çocuğun,
Uçurtmasının peşinden koştuğunu görüyorum,
Saçlarını yalıyor alevden bulutlar...
Koşuyor çocuk...
Koşuyor çocuk...
Göklere yükselen umudunu yakalamak için,
Koşuyor...
Koşuyor...
El ediyor uzaklardan,
Ölü kentin insanlarına...
Ve
Bir dost buluyorum yalnızlığıma,
Uyanmaya başlıyor ölüm uykusundan,
Ölü kentin insanları....

Bayram Ali Bayram

Ömrüm

Dikenli yollarında yürüdüm ömrün,
Yollar, kopuk kopuktu.
Güneşin türküsünü dinledim bir ömür boyu!
Zehirli örümceğin ağlarına takıldığım da oldu,
Yaşamın alacakaranlığında...

Hüzün dağları tuttu yolumu çoğu kez!
Adına "Kader" dediğimiz...
Bazen bir sis perdesi gibi dağıldığı oldu,
Bazen de acı bir zehir gibi sineye çektim...

Dönüp geriye baktığımda,
Yaşanılan bir uğultulu zaman kesiti
Ve
Ömrümün hüzünlü yollarını
Adımladığım ayak izlerimdi kalan.
Bir de rüzgarlarda uçuşan anılar,
Suların üzerine yazdığım umut türküleri....

Bayram Ali Bayram

Ömrümce

Gökyüzü karardı, yağmurdan sonra;
Korkarım ardından dolu var gibi.
Yazı beklemek boş, bahardan sonra;
Anladım ki mevsim sonbahar gibi...

Viran olmuş bağda bülbüller ötmez;
Güllerin açmaya zamanı yetmez;
Bülbüllerin güle sevdası bitmez,
Gör ki dağ başına yağın kar gibi...

Güneş doğmaz ufku, karanlık tutar;
Kader yol üstünde pusuya yatar;
Hüzünle sevinci bir eder satar;
Paylaşanım olmaz sadık yar gibi.

Gözlerim yaşamın ufkuna dalar,
Yüzüm hep gülse de yüreğim ağlar.
Zamanda tutsaktır karasevdalar;
Koca dünya sanki bana dar gibi...

Kesmem ümidimi, büyüktür Huda;
Yankılanır gökte her dem o seda;
Var oluşun gizi, toprakla suda;
Bayram Ali der ki, ermek zor gibi...

Bayram Ali Bayram

Önce Vatan

Önce vatan" diye söyler sözünü,
Toprağa düşerken kahraman erler.
Yaradan'a çevirirken yüzünü,
Kelime-i şahadetle giderler...

Her zaferin madalyası göğsünde,
Yüreğinde namerdin kurşun yarası...
Mor dağlarda süzülen korkusuz kartalların,
Çelik kanatlarında söylenmemiş türküleri!
Dilden dile dolaşır, destansı öyküsü...

Bir vatani sırtladı karlı dağlarda,
Karlı kış gecelerinde
Yıldızların ışığında ısındı.
Göğsüne sardı, gökyüzünü!
Sonra dağları adımladı birer birer...

Zamanı olmadı yavuklusunu düşünmeye,
Sılayı düşlemeye...
Zaferi görmek istiyordu
Bir şafak vakti...
Biliyordu Yaradan'a kavuşacağını
Birkaç saat sonra...

Bir resmi kaldı hatıra,
Dağlara tırmanıyordu beyaz giysisiyle,
Sırtında vatan...
Tıpkı Mustafa Kemal'in
Kocatepe'ye tırmanışı gibi!
Mustafa Kemal gibi....

Bayram Ali Bayram

Öykü

Gökyüzünde küme küme bulutlar,
Efkarlı dağların öfkesini taşır
Bir bahar sabahına!
Saçlarına tutunarak çağlayan ırmak,
Yaşamın öyküsünü anlatır,
Bozkırın susamış topraklarına....
Ve uyanır
Sevdalarını kefenleyerek,
Mezarlarında sessizce uyuyanlar!

Biliyorum
Bir daha geri gelmeyeceğini,
Ömürden çalınan yaşanmayan yılların...
Gökyüzündeki küme küme bulutlar,
Sevdasını taşırken dertli çobanın!
Doğudan batıya,
Kuzeyden güneye,
İnleyecek yanık kaval sesiyle,
Efkarlı dağlar!
Çağlayınca,
Bulutların saçlarına tutunan
Işık renkli ırmaklar,
Yerle bir olacak,
Yaşamın önüne çekilen utanç duvarları...

O zaman,
Güneşin gökyüzünde yükselişini,
Geceleri,
Gökyüzünü süsleyen yıldızların,
Bana ne kadar yakın olduğunu,
Özgürce izleyeceğim!
Sınırsız seveceğim seni.
Kimseler gem vuramayacak hayallerime,
Bitecek yok oluşun girdabındaki tutsaklığım!
Seni sevdikçe...

Bayram Ali Bayram

Öyle Bir Gece Ki Zaman

Öyle bir gece ki zaman,
Yılan zehrini kusuyor,
Ölü geceye doğan ay ışığına.
Yıldızlar, karanlığın öte ucunda
Kaybolurken birer birer,
Örümcekler ağlarını örüyor,
Tutsak etmek için güneşi...

Kartalların yasını tutarken ihtiyar dağlar,
Geceye çakan mor şimşekler,
Kara sevdalıların ölümünü anlatıyor,
Ölü gecenin karanlığında çağlayan nehre...

Güneşe doğru akarken bütün nehirler
Aydınlatmak için ölü gecenin karanlığını.
Gözler kör,
Ne yakını görebiliyor, ne de uzağı!
Duyamuyor kulaklar,
Tarihin, yaşanmayan zamanından gelen,
Tarihin bir başka devrine koşan ayak seslerini...
Duymuyor...

Öyle bir gece ki zaman,
Ölü toprağı gibi çökmüş insanların üzerine.
Ölüm uykusunda uyuyanlar,
Uyanamıyor,
Uyanamıyor,
Uyanamıyor...

Bayram Ali Bayram

Özgürlük

Güneşin tel tel saçlarında,
Kırmızısında, morunda, yeşilinde...
Dumanlı yamaçları ala boyayan ışığında,
Şabahla uyanan toprağın kokusunda,
Öküzleriyle dağların yamaçlarında
Tarlasını süren çiftçinin
Sabanının demirinde
Umut var....

Gökyüzünde süzülen küme küme bulutların
Kurşuni renginde
Baharda yeryüzüne inen yağmur damlalarında,,
Gökkuşağının morunda,
Denizlerin mavisine sevdalı martıların
Çığlık çığlığa kanat çırpışında
Kerem'in sevdası var.

Geçit veremeyen dağları titreten
Soğuk rüzgarların ıslığında,
Yüz yılları adımlayarak
Çağdan çağa ayak basan tarihin
Zaman tanımazlığında
Öfke var...

Çiçekten çiçeğe konan,
Birkaç günlük ömrü olan kelebeklerin
Renk renk kanatlarının
Güneşe açılmasında,
Her çiçekten bal eyleyen arıların,
Kışa hazırlanan karıncaların
Coşkulu seferberliğinde
Yaşam sevinci var...

Okul yolundaki çocukların
Düşlerini anlatan şarkılarında,
Gökyüzünü süsleyen uçurtmalarının
Özgürlüğe doğru yükselişinde,
Yarınlara sığmayacak yüreklerinin büyüklüğünde
Aydınlık var...

Bayram Ali Bayram

Özlemek

Düşler kurarsınız yaşama dair,
Geleceğe bakarken umutla;
Ufukta bir fırtına patlar ansızın
Keser düşlerinizin yolunu.
Umutlar,
Yaşanmayan zamanda kalır geride...

Geçen zaman sürecine bakarsınız şöyle bir...
Yaşayıp yaşamadığınızı sorgulamak için
Yoksa bir masal mıydı?
Gerçek miydi?
Ayırmakta zorlanır belleğiniz,

Yaşanmayan zamanda
Yaşamaya yeniden başlamayı düşlersiniz,
Yaşamın akışını yönlendirmek için.
Sonra nehirlerin tersine akamayacağını anlarsınız,
Bağrınızda düğümlenen hüznünde...

Bayram Ali Bayram

Peri Kızı

Pembe dudaklarından
Sessizce mırıldandığı bir masal şarkısının
Nağmeleri yükseliyordu,
Yarım yarım...
Buğulu gözlerinde hüzün,
Rüzgarlı dağlara doğru çevirmişti yüzünü,
Küçücük bir peri kızı...

Düşler dünyasından çıkagelmişti,
Belki de kovulmuştu,
Masaldaki sarayın bahçesinden...
Masaldaki yaşam acımasızdı!
Oradaki kral ve kraliçelerin
Kalpleri olmadığı için
Duyguları da yoktu...

Ellerinden,
Kanlı zindan duvarlarına çivilenen insanlar,
Vahşice öldürülüyorlardı.
Orada insanlığın onuru olmadığı için
İnsan olmanın anlamı da yoktu...

Bu yüzden,
Kaçmıştı masaldaki dünyasından.
Sevginin ve hoşgörünün hüküm sürdüğü
Başka bir dünya arıyordu kendisine,
Küçücük peri kızı...

Buğulu gözlerinde hüzün,
Dudaklarında masal şarkısı,
Rüzgarlı dağlara doğru çevirmişti yüzünü...
Gökyüzünde savrulan top top beyaz bulutlar,
Çok üzülmüşlerdi
Küçücük peri kızının durumuna...

Küçücük peri kızı,
El salladı rüzgarlı dağlara!
Bir demet beyaz bulut,
Süzülerek indi yeryüzüne,
Alıp götürdü,
Rüzgarlı dağların üzerine doğru,
Havada saçları savruluyordu dalga dalga,
Rüzgarlı dağlardaki özgürlüğe doğru uçarken...
Çok mutluydu...
Yenidünyasındaki yaşamından,
Umutluydu...

Bayram Ali Bayram

Resimdeki Kadın

Fırtına sonrasının durgunluğu vardı
Buğulu, iri dolgun gözlerinde...
Geçmişini yaşıyordu,
Kağıt üzerinde durdurulan zaman kesitinde.

Yaşamın gerçeğiymiş geçmiştense kalan iz.
Dinen fırtına,
Bir yıkıntı bırakmıştı geride.
Alıp götürmüştü mutluluğa dair düşlerini,
Yaşanacak zamanı olmadığını düşünüyordu;
Günün bittiğini anlatan,
Kararan ufka bakarak...

Bir ömrü sığdırmıştı,
Şakaklarında donan bir damlacık gözyaşına...
Durdurulan zamanın dışındaydı,
Yıpranmış bir kağıt parçasının üzerinden yükselen,
Siyah beyaz kahkahalar!
Ve
Resimdeki kadının bakışı,
Yaşamın gizemini anlatırken,
Yeniden akmaya başlayan gözyaşları,
Şakaklarında donuyordu...

Bayram Ali Bayram

Rüya

Alır götürür beni,
Tutkulu gözlerinin büyüsü.
Genliğimin yirmili yaşlarına...
Aşkın tomurcukları filizlenir yeniden
Sevginle çarpan yüreğimde...

Ömür bitti bitecek;
Belki de son demindeyiz yaşamın.
Geceler gündüzleri kovalamasa,
Günler ayları, aylar yılları.
Bitmese bu rüya....

Bir de bakmışsın ki,
Bitimindeyiz yolun.
Anılardadır artık
Aşklar, sevgiler, sevgililer...
Ve yirmili yaşlar...

Taptaze yaşayan bir gerçek varsa,
O da senin buğulu gözlerindeki
Islak bakışlarının mahmurluğunda gizli
Hüzünlü bulutlardır...

Yağmur yağmur yağar,
Çölleşen özleminin susuzluğuna.
Yeniden yaşama sevinci yeşerir
İçimdeki evrenin sonsuzluğunda...
Umutla bakarım
Yaşanacak zamanın her anına,
Sensiz yaşanacak yarına...

Bayram Ali Bayram

Rüzgarların Türküsü

Türküsünü söyler rüzgarlar,
Yaşanmış bir devrin,
Aşılmaz dağların doruklarında.
Akbabalar leşe dönerken,
Kar fırtınasının çığı,ğı,
Çileden çıkarır karakışı!
Alır götürür dağların öfkesini gökyüzüne,
Yorgun akan nehirler...

Arkadaş olur geceye,
Adres sormayan kurşun sesleri!
Önce özgürlüğü vurur beyninden,
Sonra katleder umudu ve tutkuyu...

Umut ve tutku,
Tutsak ozanların türkülerinde filizlenir,
Aşılmaz dağların doruklarında büyür,
Rüzgarların uğultusunda destanlaşır,
Kurşun gibi delerek gecelerin karanlığını,
Yarınlara ulaşır...

Fırtına olur, bora olur rüzgarların türküsü,
Ölümü olur alacakaranlığın,
Söylenmemiş türküler...
Yıldızlara ulaşır dağlar,
Türküsünü söylerken rüzgarlar bir devrin,
Yeniden dirilişi başlar bir uygarlığın!
Gökyüzüne akar,
Tarihin kuytularından çağlayan yorgun nehirler....

Bayram Ali Bayram

Sabahın Acı Yelinde

Uyku tutmayan gecenin sonunda,
Külleri savrulur düşlerinin
Sabahın acı yelinde...
Mavi kayar gider avuçlarının içinden,
Yanıtını bulamazsın
Niçin soluksuz bırakıldığının...

Yorulursun,
Sararan yaprakların uçtuğunu her gördüğünde,
Bir de kırlangıçların bitkin çırpınışlarını...
Sonra gökyüzünde saflığını yitirmiş,
Mor dağlara doğru yüzen
Fırtına öncesinin habercisi kara bulutların
Öfkeli savruluşunu izlersin...!

Duymazlıktan gelirsen
Kirli karanlığın öfkesinin vahşi sesini,
Kimse engelleyemez
Yeryüzü ile gökyüzünün arasını tutan
Dehşet verici korkunun
Özgürlüğünün kıyameti olduğunu...!

BAYRAM ALİ BAYRAM

Bayram Ali Bayram

Selenge

Kıvrıla kıvrıla akar bozkırda,
Tarihten Baykal'a doğru Selenge.
Kıraç topraklarda yaşayan ırkın,
Sesi yankılanır çağıltısında.

Destanını söyler mavi suları,
Orhun'dan Tuna'ya süren koşuda,
Boylarında at koşturan yiğidin...

Mavi gök altında, anıt taşlarda,
Ölümsüzdür Bilge Kağan, Kültiğin,
Tonyukuk anlatır, kıraç toprağa,
Orhun kıyısında umut yeşerir....

Bu sonsuz koşuda yorgun yiğitler,
Tarih girdabında tutsak kaldılar.
Yaz Bilge Tonyukuk, anıtlara yaz.
Selenge ağlasın, Orhun ağlasın,
Şanlı tarih karaları bağlasın...

Bayram Ali Bayram

Sen

Yarım kalan bir şarkının,
Dizelerinde sen vardın...
Sen vardın
Divane gönlümdeki yitik sevdada...
Aydınlatan sendin,
Benliğimi saran zifiri karanlığı...

İlgıt ılgıt eserdin,
İlkbahar rüzgarı gibi
İçimdeki sonbahara...
Gülüşün,
Kan rengi bir gül gibi açardı;
Özleminle dolu yüreğimde...

Sen,
Yolunu şaşırın bir göçmen kuş gibi
Kanatlarını açtın,
Karakışta karayele karşı...
Buz tuttu yüreğin,
Tutkuların,özlemlerin,umutların,
Tutsak kaldı karakışın koynunda...

Çok uzaktasın şimdi,
Zaman akışının durduğu bir yerlerde.
Belki de zamanın dışındasın...
Sana,
Bana bıraktığın tutkuyla ulaşmak istiyorum.
Yeislenme sevgilim,
Bir başka zamanda
Bir başka bahara kaldı vuslat...

Bayram Ali Bayram

Sen Ağlama Çocuğum

Ateşi al avuçlarının içine,
Büyüdüğünde yürağın yanmasın çocuğum.
Gülen gözlerin hiç ağlamasın,
Sezdirme kimseciklere ağladığını,
Kirpiklerin ıslanmasın çocuğum...

Düşlerini uçurtmalara yükle,
Gökyüzünün maviliğine sal;
Üzülme bulutların arkasına takılıp gittiğine,
Sen üzülürsen ben ağlarım çocuğum...

Sana oyuncak armağan edeceğim
Geceleyin gökyüzünde parlayan yıldızları
Yeryüzüne indirerek.
Karanlıkta umuda açılan pencereden;
Yoluna ışık olsun diye.
Aydınlığında sen koşarken,
Ben mutlu olurum çocuğum....

Bizim oyuncaklarımız, uçurtmalarımız yoktu
Ekmek kavgası vardı yorgun alın terimizde.
Bir de karanlığın aydınlığa olan kını.
Biz avuçlarımıza alamadık ateşi,
Acıyı tattık acımasızlığın gölgesinde.
Ulaşılamaz tutkuları sığdırdık yüreğimize,
Ağladığım bu yüzdendir,
Hasret türkülerini her dinlediğimde.
Sen ağlama,
Yerine ben ağlarım çocuğum...

Bayram Ali Bayram

Çocukluğumuzda.

Sen Ben Ve...

Bir başkaydı
Kış mevsiminin
Tipiye tutsak akşamında
Sana tutulmak...
Yorgun gecelerin ayazını unutmak,
Yitik mevsimlerin ardında...
Gülen gözlerinin derinliğinde
Baharın taze sıcaklığını duymak...

Yaşamın zorlu yolculuğunda
Takılıp kalmadık
Kasırgaların kanadına.
Unutmadık
Dağ başında bir kulübede,
Çaresizliğin çığlığını anımsatan uğultusunu.

Nice yamaçlardaki köy evlerinde,
Suların çağiltısını
Dinleyerek uyuduk.
Bölündüğü de oldu uykularımızın,
Korkulu düşlerin ardından
Ve umut şarkıları söyleyen
Kuşların sesleriyle uyandık
Her yeni günün seherinde....

Sevginin sonsuzluğunun
Birer yorgun yolcusu olduk
Geceleri yağın
Sağanak yağmurların gizemli sesinde...
Yorgunluğumuzu unutturdu
Büyüyen mutluluğumuz...
Ardından koştuğumuz umutlarımız,
Artık yalnız değiliz
Yıllara sığdıramadığımız
Bir ömrün yolculuğunda;
Sen
Ben,
Ve bir de onlar var...
Bitimsiz sevdamızın türkülerinde....

Bayram Ali Bayram

Sen ve İstanbul

Mevsim bahar değildi
Seni sevdiğimde.
Anılardaki İstanbul'un
Büyüsü vardı
Yaşanılan her anımızda...

Eski İstanbul'la birlikte sevmiştim ben seni.
'Aşk'sözcüğü
Bir seni,
Bir de İstanbul'u hatırlatır bana...

Kadıköy iskelesinde beklerken
Savrulan vapur dumanlarını seyretmek,
İstanbul havasını solumak boğazda;
Martıların çığlıklarını dinlemek umarsızca;
Ve İodosta
Denizin sahillerdeki çırpınışını görmek
Seni sevmekti....

Mevsim bahar değildi
şeni sevdiğimde...
Üşüyen duygularımızdı.
Belki de karakışın hırçınlığıydı
Sevdamıza engel....

Sen ve ben varım
İstanbul'daki gençlik anılarımda...
Rüzgarlarda sürüklenen
Yaşanılan yangının külleri,
Uykusuz gecelerin
Ürkütücü sessizliği...
Savrulur Eski İstanbul'da
Boğazın sularına....

Anılarımda bir sen varsın
Bir de Eski İstanbul...
Kadıköy iskelesi,
Savrulan vapur dumanları,
Boğazda içime çektiğim İstanbul havası,
Ac martıların umarsızca çığlıkları
Ve İodosta
Denizin kıyılardaki çırpınışı.....

Bayram Ali Bayram

Senden Kalan İzler

Senden geriye kalan tek hatıra,
Her gün
Gözlerimin önünden
Yıldız gibi kayıp giden
Yıllara direnen düşlerin...

Seni arıyorum
Senden kalan izlerde...
Sensiz geçen yılların hüznünü yaşayarak
Hiç bitmeyecekmiş gibi görünen
Yolculuğun belirsiz ufkunda...

Unutturur bana yalnızlığımı
Kulaklarımda yankılanan sesin,
Beni terk etmeyen düşlerin,
Hasatsız mevsime doğru
Süren yolculuğun gizemi...

Yaşama bağlıyor beni
Vuslata doğru uçuşup giden yılların yalnızlığı,
Ölümün gölgesinden uzakta...
Ve
Yaşam yolculuğunda
Hüznün koynunda büyüyen sevgimiz...

Bayram Ali Bayram

Seni Aradım

Islak bakışlarını aradım,
Buğulu gözlerinde...
Gün batımındaki bulutların uçuk pembeliğinde...

Kendimi aradım,
Bulamadım...
Yüz yıllarca ışık yılı
Uzaklardayım kendimden....
Senin,
Hemen yanıbaşında olduğunu hissediyorum.
Ve
Kollarını açarak bana doğru koştuğunu....

Oysa ben
Kendimi arıyorum;
Yaşanmayan bir zaman kesitinde....
Kim bilir,
Belki geçmiş zaman girdabındayım.
Belki de gelecek zamandayım,
Bir yerlerde...

Ama sen,
Bana nefesinin sıcaklığı kadar yakınsın.
Hissediyorum....

Bayram Ali Bayram

Seni Düşünürüm

Seni düşünürüm her an,
Özlemin
Acı bir zehir gibi yüreğimde.
Sıralı dağlar girmiş aramıza,
Ve bir ömür boyu uzunluğunda yıllar...

Bir an dalarım,
Gurbet türkülerinde seni anarım
Seni yaşarım
Ezgilerin uçuşan nağmelerinde.
Durduramadığım yılları,
Avuçlarımın içine alırım...

Sürüklenirim son bahar esintilerinin
Uçuşan kanatlarında.
Seni bulmaya çalışırım,
Batmak üzere olan Güneşin
Solgun ışığının kızılığında.
Göz göze gelirken bir an,
Bir gölge gibi akarsın
Gecenin derinliklerindeki
Karanlığın girdabına...

Silinir darmadağınık düşlerim birer birer.
Seninle birlikte....
Açarım gözlerimi,
Yeni bir günün sabahıyla
Başlayan yeni yaşama...

Açarım avuçlarımı,
Özgürlüğe salarım
Avuçlarıma hapsederek
Durduramadığım yılları,
El sallarım ardından
Gülerek....

Bayram Ali Bayram

Seni Sevmişim Türkiye'm

Türkülerin gizemli nağmelerinde sevdim seni.
Koroğlu Türkülerindeki kükreyişte...
Yemen ağıtlarında...
"Yemen yolu çukurdandır,
Karavana bakırdandır,
Zengin olan bedel öder,
Askerimiz fakirdendir"
Yüreğimi paralar şu Yemen türküleri,
Deli eder, divane eder beni...
"Mızıka çalıyor, düşün mü sandın,
Al yeşil bayrağı gelin mi sandın,
Yemene gideni gelir mi sandın..."

.....
Başı pare pare dumanlı dağlarında sevdim seni...
Yazında, kışında, ayazında...
Günlük güneşliğinde,
Aydınlığında, karanlığında...
İyi ve kötü günlerinde...

Yoksulluğumda sevdim seni...
Yarı aç, yarı tok olduğum,
Kahrolup çaresiz kaldığım günlerde...
Ağlayıp küsmedim,
Toprağına taşına...
Belki sitemkar olduğum günler olmuştur,
Dünyanın gidişine, düzenine!
Baş kaldırdığım olmuştur.
Baş koyduğum olmuştur yoluna,
Ama boyun eğmedim
Cellatların giyotinine...

Hapishanelere bedeldir senin sevgin!
Özgürlüksüz yaşamak,
Ölümden de öte...
Hatta ölüme bedel senin sevgin!
Ölüme bedel olmasa,
Ölünür müydü yoluna...
Memleketim...

Eşkiyalar, dağları tutsa da,
Kentleri tutsa da!
Zorbalar prangalar vursa da beyinlere,
Ama yüreklere hükmedemez...

Karanlığın hükmü,
Sabaha kadardır...
Umudum, sevincimdir...
Her sabah,
Ufuktan doğan güneşin aydınlığını görmek,
Seni sevmek,
Yaşama bağlar beni...

Ölüme bedel olmasa,
Göze alınır mıydı yolunda ölmek...
Türkiye'm,
Memleketim...

Bayram Ali Bayram

Seninle

Yolculuğa çıksak seninle,
Dalgın gözlerinde;
Zamanın ötesine.
Gizemi çözülmemiş yerlere...

Ve ele tutaşarak,
Yaşayamadığımız zamanı yaşasak;
Sonsuzluğa dek sürecek
O susadığımız mutluluğu yakalасak.
Gözlerim dalsa,
Gözlerinin karanlığındaki parıltıya...

Öylece bakarım,
Sonsuzluğa açılan pencerede,
Yüreğinin derinliğine
1996

Bayram Ali Bayram

Sesimiz...

Ders almak istersen tarihe bir bak,
Çağlarda gizlidir ayak izimiz.
Vatanımız olmuş bu kutsal toprak,
Dağlarında taşlarında gizimiz....

Kök salmışız yedi bin yıl öteden,
Töremiz var Teoman'dan Mete'den,
Ta ezelden beri ebede giden,
Zamanda taşınır bizim bilgimiz.

Son destanı yazdık Çanakkale'de,
İnönü,Sakarya,Kocatepe'de,
İlk kurşun, tarihe geçti İzmir'de,
Teba idik,şimdi hür bir milletiz...

Destanımız dolanıyor dillerde,
Sivas ellerinde,Çamlıbellerde.
Sevdamızın rengi yüzer göklerde,
Birlik ülküsüyle çarpar kalbimiz...

Geçmişin unutan ayakta kalmaz,
Düşmanların hiçbir zaman uyumaz.
Haine bu millet merhamet kılmaz,
Bin yılın Türküsü ortak sesimiz...

Bayram Ali Bayram

Sessiz Pınar

İşlerken zaman,
İssız yol üzerindeki
Sessiz pınarın çağlayışında;
Yaşanılanların hüznü duyulur
İnişlerinde ve çıkışlarında
Bir ömrün.....

Yorgunluk duymamıştır
Zamanın sonsuzluğunda yaptığı
Gizemli yolculukta.
Sırdaşı olmuştur
Nice uzun gecelerin;
Bu yüzden
Suskunluğunu oymuştur taşlara...

Gözyaşı olmuştur
Nice aşıklara.
Ortak olmuştur dertlerine,
Nice dertlilerin.
Umut olmuştur
İssız yolun umutsuz yolcularına.
Ve susuzluğunu gidermiştir,
Çölde yeşeren yaşamın...

Bir ömür yetmez
Taşlara,zamanın oyduğu
Gizi çözmeye....
Ahı vardır karasevdalılının,
Sesiz pınarın çağlayışında....

Bayram Ali Bayram

Sevda Bulutları

Bahar sonunda hüznün çöker
Şehrin ıslak caddelerine.
Yalnızlığın hayaleti dolaşır
Alacakaranlıkta, başıboş.
Dinen yağmurun ardından
Yerlerde sürüklenir umutlar,
Ölen düşler,
Yüreklerde buz tutan duygular...

Bulutlar uçuşur gökyüzünde,
Rüzgarların kanadına tutunmuş.
Koynunda hüznün türküleri,
Bahardan sonra
Yaz yaşanmadan yakılmış...

Sislerin perdelediği
Bir ömrün gerisinden tanırım ben,
Göklerde özgürlüğü arayan
Sevda bulutlarını.
Gençliğimin fırtınalı yıllarının
Türküleri yazılıdır,
Tel tel ak saçlarında...

Baharda sevincin,
Güzde hüznün ezgileri yankılanır,
Beni divane eden dokunaklı havalarda.
Yıllara sığdıramadığım
Özlemlerim, tutkularım;
Yeniden filizlenir
Dağ başlarında kışı bekleyen
Kurumaya yüz tutmuş
Bodur ve cılız ağaçların dallarında;
Bulutlara kavuşmak için...

Ben bulutlara yazdım tutkularımı,
Pişmanlık duymadım hiçbir zaman,
Bahar sonunda açtığına pişmanlık duyan
Hüznün çiçekleri gibi...
Tutkularımı sorarım her yağmur mevsiminde
Şehrin caddelerini ıslatan
Yağmur damllarına...

Bayram Ali Bayram

Sevdalı Kuşlar

Uzun yolculuğa açtı kanatlarını
Sevdalı kuşlar...
Yaşanmayan zamana doğru.
Orada,
Yaşam baharda durmuş,
Çiçekler tomurcukta,
Kara sevda deli gönlümde....

Gitmek istedim ardı sıra
Sevdalı kuşların,
Uçamadım...
Tutsak oldu kanatlarım;
Kuzey rüzgarlarının kahredici esintisine.
yüreğim buz tuttu,
Kara sevda deli gönlümde...
Ve ben
Yazgımın yalnızlığı ile başbaşayım.
Yalnızca sevdalı kuşların uçuşu var
Tükenmeyen umutlarımda...

Uçuyor sevdalı kuşlar,
Akşam Güneşinde kan rengine çalan
Uçuk bulutların üzerinde;
Ölümsüzlüklere doğru.
Gitmek istedim ardı sıra,
Gidemedim.
Yine umutlarımın ardında kaldım,
Pıranga mahkumu gibi.
Yalnızca umutlarımla avunuyorum...

Bayram Ali Bayram

Sevdalı Yürekler

Akşam karanlığı düşler,
Kaybolur sonsuzluğun sessizliğinde...
Onurlu bir duruşla
Yürümeli sevdalara,
Sevdalı yüreklerle...

Yağız atlar gibi dörtnala,
Aşmalı tüm zamanları...
Yağız atlar üzerinde
Korkusuz süvari olmalı,
Gitmeli yorgun akşamlarında
Can çekişmekte olan günlerin...
Yeniden tarihini yazmalı
Gözlerindeki parıltılar,
Emsalsiz zaferlerin...

Haramiler tutmadan dağları,
Yenmelisin içindeki korkuyu.
Yakmamalı yüreğini
Yoluna çıkan ağıtlar.
Aşmalısın tüm zamanları
Son süvarisi olmalısın yağız atların
Sürmelisin tüm zamanların ötesine
Dörtnala...
Dörtnala...
Dörtnala...

Bayram Ali Bayram

Sevgi

Sevgidir temeli yalan dünyanın,
Öfkeye, nefrete, kine yer olmaz...
Bitmesi için şu korkunç rüyanın,
Ölüm uykusundan uyanmak gerek.

Bu toprağın türküleri söylensin,
Bin yıllık kardeşlik şimdi dillensin,
Devlet nizamının temeli sensin,
Ölüm uykusundan uyanmak gerek....

Kin tohumu ekenlere inanma,
Vadedilen yalan sözlere kanma,
İki yüzlüleri, dostundur sanma,
Ölüm uykusundan uyanmak gerek....

Düzeni kurmuşlar,temeli yalan;
Din,iman diyerek yaparlar talan,
İhanet ve zulüm,geriye kalan,
Ölüm uykusundan uyanmak gerek...

Sevgi ve dürüstlük, temeli dinin,
Peygamber yolunda yeri yok kinin,
Şözlerini dinle,sözün ehlinin,
Ölüm uykusundan uyanmak gerek.

Son Başbuğ Atatürk, asrın lideri,
Kır zincirlerini, yürü ileri.
Kine tutsak olma, kalmazsın geri,
Ölüm uykusundan uyanmak gerek.

Bin yıllık Türk yurdu, ey Anadolu,
Tarih öncesinin uygarlık yolu,
Ey Hun'un, Göktürk'ün, Oğuz'un oğlu,
Ölüm uykusundan uyanmak gerek.

Bayram Ali Bayram

Sevgi Barış ve Demokrasi

Sevgi ve barış egemen olmalı yeryüzünde
Yeniden yeşermeli demokrasinin filizleri
Güller açmalı namlularda
Kocaman olmalı yürek
Tüm evreni içine alacak kadar...

Kuzgunlar leşe döner her zaman
Onurlu değildir akbabalar kadar
Ömrü az olur akbabaların
Duyarsız yaşasa da...

Satın almamalı vurguncu sermaye
Yüzlerce yıllık mücadelenin ürünü
Demokrasiyi
Hükmetmemeli
Çirkin suratın gizleyerek
Demokrasi, benim dememeli...

Ve silkinip attı
Ölü toprağını üzerinden
Yıllarca susturulan
Suskun ülkemin insanları
Şaha kalktı ulusal uyanış
Tandoğan'da, Çağlayan'da
Tıpkı Sultan Ahmet Mitinginde olduğu gibi...

Bu kez Ankara'dan doğdu güneş
19 Mayıs 1919 ruhuydu
Emperyalizmin oyununu bozan
Ulusal uyanıştı şaha kalkan
Birer Mustafa Kemal'di
Elleri bayraklı insanlar
Ve yakındı zaferi demokrasinin...

Bayram Ali Bayram

Sihirbaz

Bitmeyen gecenin bir vaktinde,
Evrenin sınırsızlığından gelen
Kozmik çığlıkları dinliyorum
Var oluşla yok oluş arasındaki çizgide...

Bir sihirbaz beliriyor
Karanlığın derinliklerinden...
Belki de
Geçmiş zamana ait bir yaşam kesitinden çıkagelmişti.
Üzerinde, cehennem ateşinden pelerini...

Çıkarıyor sihirli sopasını,
Pelerininin altından yavaşça,
Önce güneşi söndürüyor,
Sonra da
Yıldızlara çeviriyor sihirli sopasını,
Kayıyor birer birer sönen yıldızlar,
Yıldızlar kayarken,
Dilek tutamıyorum.
Ardından,
Durduruyor dünyanın dönüşünü,
Zamanın geleceğe doğru akışı ile birlikte...

Hafifçe yere eğiliyor sihirbaz,
Ellerine alıyor bir avuç dolusu ölü toprağını,
Mırıldanarak bir şeyler okuduğu toprağı,
Üzerlerine serpmeden önce insanların,
Kendilerini bir masal dünyasında bulacaklarını vaad ediyor
Gözleri açıldığında!
Ve derin uykuya dalıyor insanlar...

Sihirbaz bir daha sallıyor sihirli sopasını,
Uyuttuğu insanları uyandırmak için...
Kimse uyanamıyor...
Kükrüyor sihirbaz,
Fırlatıyor sopasını,
Gecenin karanlığına doğru....
Alev topuna dönüyor öfkesi,
Alev topu,
Yakıyor karanlığı,
Yutuyor sihirbazı,
Ve sihir bozuluyor...

Ve işlemeye başlıyor zaman,
Dönüyor dünya yeniden,
Yıldızlar beliriyor gökte birer birer,
Güneşin aydınlığında,
Açıyor gözlerini uyuyan insanlar,
Yaşam yeniden başlıyor,
Evrenin değişen boyutunda....

Bayram Ali Bayram

Siyah Beyaz Anılar

Zaman,
Siyah beyazdı...
Seni bekliyordum
Pembe bir İstanbul sabahı
Kadıköy vapur iskelesinde,
Mevsim yazdı...

Mor dalgalarından yükselen
Yosun kokulu İstanbul havasında,
Geçmişin esintileri yankılanıyordu
Siyah beyaz zamanda...
Ve seni beklerken
Kadıköy vapur iskelesinde,
Sabahlar ayazdı...

Akşamcılarının uğrak yeri
Köhne bir meyhane vardı,
Vapur iskelesinin karşısında...
Önünden geçerken
Günün herhangi bir saatinde,
Nice uzun yılların,
Hüzünlü özlemlerinin
Tutsaklığını görüyordum
Asırlara direnen
Gizemli kapısının arkasında...

Kadıköy iskelesi
Yıllarla yarışırken,
Önce,
Kadıköy sahilindeki meyhane,
Anlaşılan gizleriyle
Kayboldu İstanbul gecelerinde.

Sonra,
Bir sabah
Kadıköy vapur iskelesinde
Denizin sularına bırakılan
Birkaç kırmızı karanfil,
Yaşamdan bir kesitin
Öyküsünü yazdı,
Siyah beyaz zamana
O sabah hava ayazdı ...

Bayram Ali Bayram

Sonbaharda Aşk

Fırtına diner,
Deniz sakinleşir,
Hafif dalgalar kıyıyı yalar
Okşar gibi...
Ay ışığı solgun ve kararsızdır,
Dinginleşen suların kasvetli çırpınışında...

Kozmik zamanın yorgunluğu
Yavaşlatır güneşin batışını...
Akşamın gölgesi sabrını dizginler
Yaşamın üzerine çökmeden önce!
Yıldızlar acelecidir,
Karanlık boşlukta kaybolmak için.
Altında sevişirken hüznü bakışlar...

Dünyanın dönüşünü durdursa da
Sonbaharda başlayan aşk,
Gramofona konulan
Bir taş plak gibi dönmeye başlayan
Yaşanmış zamanın,
Cızırtılı nağmeleriyle
Sessizce yüzleşir,
Sonsuzluğa açılan pencerede!

Sonra
Bir hüznü duvarı örülür
Yaşamla sonsuzluk arasına!
Dolgunlaşır gözlerdeki yağmur bulutları.
Bakışlar uzaklaşır yavaş yavaş!
Kaybolur ansızın
Kayan yıldızların karanlık izinde...
Ve
Başlamadan biter sonbahar aşkı,
Geride iz bırakmadan!
Dağlara ak düşerken,
İki mevsimlik ömrü olan yaprakların
Yaşama veda edişi gibi...

Bayram Ali Bayram

Sorgulamaya Dair

Geçen yıllarımı sorguladım
Yorgun aynaların her kırığında...
Biriken acımasızlığıydı yılların,
Kırık aynaların yere düşen parçalarında....

Düşlerimi sorguladım...!
Hepsi yalancıymış meğer.
Terk edip gittiler
Dostluklarıyla oyaladıkları beni...

Umutlarımı sorguladım birer birer...
Kimi yitik,kimi uçuk;
Kimi ulaşılmaz,kimi kendi gerçeğinde...
Yorgun düşüp kayboldular
Uzun yılların arasında;
Yarı yolda bırakarak...

Dün sevdalarım vardı yaşama dair.
Ulaşamadılar bugüne.
Yeni sevdalar büyüyor yüreğimde;
Yarından sonraya gidişinde yılların...

Hani nerelerdesiniz şimdi...?
Yaşamı toz pembe gösteren,
Dost görünümlü uçuk yıllar...
Anımsatmadınız,
Aklımın havalarda oluşunun sarhoşluğunu...
Geç anladım
Başımda estirdiğiniz kavak yellerinin,
Fırtınaya dönüşerek;
Ters yönden hoyratça eseceğini...

Bayram Ali Bayram

Söyleyiş

Yiğidin bağına bir ateş düşse,
Alev biter, köz bırakır geriye.
Öldü diye akbabalar üşüşse,
Bir yaralı öz bırakır geriye.

Kurşun yese akmaz, gözünün yaşı,
Düşman karşısında, eğilmez başı.
Öldürür namerdin, ufacık taşı,
Söylenecek söz bırakır geriye...

Vakti olmaz ağlamaya gülmeye,
Razı olmaz, yaşamadan ölmeye,
Işık olup karanlığı delmeye,
Gören bir çift göz bırakır geriye...

Yollar uzadıkça, yolcu yorulur.
Yolculuk bitince, günler durulur.
Güneş doğmayınca hesap sorulur,
Kararlı bir yüz bırakır geriye...

Elbet su uyur da düşman uyumaz,
Derler, "anlayana sivrisinek saz"
Anlamazsan eğer, "davul zurna az"
Gerçek yiğit, iz bırakır geriye...

Bayram Ali Bayram

Suskun Kent

Kent suskun,
Gökyüzü efkarlı,
Hava puslu....
Akbabalar dolanır kentin üzerinde;
Hemen gün doğumunun ardından....

Kara bıçak açmaz ağızları,
Fırtına öncesinin sessizliği tehditkar...
Silkinip atılmak üzere,
Kentin üzerine serpilene ölü toprağı
Gün ışığına çıkarken
Karanlık düşüncelerin karmaşıklığı....

Yol ayırımındadır artık
Kin, nefret, ihanet
Ve sevginin en kutsalı;
Kentin suskunluğunda...

Bir yandan azgınlaşırken
Sözde uygarlığın büyüyen kini,
Gün bir başka doğacak
Suskun kentin puslu havasının ardından...
Yaşam bulacak yeniden suskun kentin insanları,
Damarlarındaki soylu kanın yüceliğinde....

Bayram Ali Bayram

Şafaktan Önce Ve Sonra

Çiçek açar şafaktan önce
Gökte yıldızlar...
Umutlar yeniden doğar
Sabahın kızaran ufkundan!
Yaşama tutunur umutsuz sevdalar
Düşlerin ötesinde,
Düşler darmadağınık
Karmaşanın tuzağında kelepçeli...

Güneşin kan kırmızısı ışığı vurur,
Yorgun bulutların arasından
Tükenmekte olan umutların üzerine...
Kendine gelen insanlar,
Silkinip atarlar üzerlerinden
Yıllar öncesinde serpilmiş ölü toprağını!
Yaşam sunar yeniden
Gururlu dağların serin nefesi,
Ölüm sınırında uykuya dalanlara...

Ayağa kalkar insanlar onurlarıyla
Birer birer...
Alınları ak, başları dimdik
İçine emsalsiz zaferlerin
Coşkusu sığdırdığı yürekleri kocaman...
Çanakkale'de saha kalkan
Ruhları hissediler bedenlerinde...
Büyüyen öfke sığmaz
Yerle gök arasına!
Yer sarsılır
Ve yıkılır yaşanan dünya...

Bak nasıl bozulur birden bire
Kanlı oyunu emperyalizmin!
Bir başka dünya kurulur yeniden,
Düşlendiği gibi
Şevgi üzerine!
Özgürlük, barış ve kardeşlik
Egemen olur yarınlara...
Düşünü kurmak bile yaşamak kadar güzel
Yaşamak için ömrümüz yetmese de!

Bayram Ali Bayram

Şairin Düşleri

Denizler dalgalanır düşlerimde,
Ferahlatmaya yetmez yüreğimi
Köpüklü dalgaların sesi...
Ölüm yolculuğuna çıkar karıncalar,
Titreyen toprağın üzerinde...

Üzerinde yürüdüğümüz,
Altında yatacağımız kara toprak
Urperir hissettikçe kıyameti,
Şafak aydınlığına uçar
Yorgun kanatlı kartallar,
Onurlarıyla ölmek için...

Tarihi yazıtları andırır
Hapishane duvarlarına kazınan yazılar,
Ve duvarlarda
Küfler çiçek açar,
Yeşerir bir orman gibi,
Umut olur güneşin doğacağı vakte....

Şairler gözyaşı dökmez,
Yılanın zehrine karşı!
Akrep,
Yılana akıtır zehrini,
Yılan akrebi yutar giderayak!
Gökteki yıldızlarla yarışır nehirler,
Zehirli örümceğin ağını parçalayarak
Denizlere kavuşmak için...

Atlarını sürer şimşek kanatlı atlılar,
Zifiri karanlığı kovalayarak
Akşamın kızılığından öteye...
Tarih izler dört gözle zamanı,
Yanılmadığını anlatmak için yarınlara...

Bayram Ali Bayram

Şiir

Şiir
Tutkuyu anlatış
Sevgiliye övgü
Tanrı'ya yakarıştır...
Sessizliğin sesindeki çığılıktır....

Şiir,
Kükreyiştir kafa tutmaktır
Dünyanın düzenine
Sitemdir kötü talihin akışına...

Şiir,
Ciddiye almaktır yaşamayı
Mutluluk üzerine kurmaktır dünyayı...

Şiir
Yunus Emre gibi
Hak'ka yürümek,
Karacaoğlan gibi sevdalanmak,
Ferhat gibi dağları delmek
Kerem gibi yanmak,
Koroğlu gibi dağlara yaslanmak;
Dünyaya Veyselce bakmak
Ve
Orhan Veli gibi hüzünlenmektir.

Bayram Ali Bayram

Tarih Ve Zaman

Utanırken tarih,
Alevden bir nehir gibi akan zamandan,
Yaşanacak günleri müjdeler,
Ufkun ötesinden vuran gün ışığı...
Yeryüzü yaşam sevinciyle karşılar kutlu sabahı!

Dağılır gökyüzünü tutan fırtına bulutları,
Ansızın uyanır ölüm uykusundaki insanlar!
Yakar karanlığı,
Yüreklerdeki,
Pembe şimşek gibi çakan sevda kıvılcımı!
Yıkılır zindanları zalimin,
Özgürlüğe açar kanatlarını,
Mor dağların bekçisi,
Fırtınaya tutsak düşen boz kartallar...

Yüzleri güler,
Çelik bakışlı, tunç yüzlü insanların,
Özgürlük türküsüne dönüşür,
İçlerinde büyüttükleri
Yarım kalmış ulaşılmaz sanılan tutkular!
Yükselir çatlak dudaklarından bir senfoni gibi,
Söndürür alevden nehrini,
Tarihi utandıran zamanın....

Bayram Ali Bayram

Tarih Ve Zamanın Akışı

Utanırken tarih,
Alevden bir nehir gibi akan zamandan,
Yaşanacak günleri müjdeler,
Ufkun ötesinden vuran gün ışığı...
Yeryüzü yaşam sevinciyle karşılar kutlu sabahı!

Dağılır gökyüzünü tutan fırtına bulutları,
Ansızın uyanır ölüm uykusundaki insanlar!
Yakar karanlığı,
Yüreklerdeki,
Pembe şimşek gibi çakan sevda kıvılcımı!
Yıkılır zindanları zalimin,
Özgürlüğe açar kanatlarını,
Mor dağların bekçisi,
Fırtınaya tutsak düşen boz kartallar...

Yüzleri güler,
Çelik bakışlı, tunç yüzlü insanların,
Özgürlük türküsüne dönüşür,
İçlerinde büyüttükleri
Yarım kalmış ulaşılmaz sanılan tutkular!
Yükselir çatlak dudaklarından bir senfoni gibi,
Söndürür alevden nehrini,
Tarihi utandıran zamanın....

Bayram Ali Bayram

Tarih Yolculuğu

Su verildi çeliğe, Selenge'den, Orhun'dan,
Yiğide keskin kılıç, doru taya nal oldu.
Dört nala akın akın, koşarlarken batıya,
Demir dağlar delindi, destanlardan yol oldu...

Yürekten hissederek, göklerin nefesini,
Geride bıraktılar, dağların öfkesini...
Dinleyerek tarihin, yol gösteren sesini;
Yazdılar çağlarına, şanlı zaferlerini...

Taşıldılar bayrağı, Teoman'dan, Mete'den;
Oğuz Han, Alparslan'dan ve Ertuğrul Gazi'den;
Kanıyla yoğurarak her karış toprağını,
Yaşam buldu ana yurt, yedi bin yıl öteden...

Gazi Mustafa Kemal, tüm çağların lideri;
Teslim aldı bayrağı zamanın girdabında...
En büyük zaferini yazdı şanlı tarihin,
Boyun eğmez geçmişten, hür bir millet yarattı.

Yol gösterdi millete, ileri hep ileri!
Dönüşü yok bu yolun, asla dönülmez geri,
Dünyada özgürlüğün, timsali bir milletiz...
Gazi Mustafa Kemal, tüm çağların lideri....

Bayram Ali Bayram

Tarihe Sor

Türkülerimizde destanlaşan şanlı zaferler,
Şafak vaktinin kızılığında yazıldı
Ay yıldızla buluştuğu gökyüzünün maviliğine...
Asırlarca yol aldı, tarihin öncesinden;
Nice çağları aştı,
Korkusuz kartalların mağrur kanatlarıyla...

Altay'dan kopan çığdı soyun,
Yağız atlar üzerinde
Doğudan batıya süren akınlarda...
Nal sesleriydi yankılanan bozkırda,
Tarihin yazıldığı onurlu zamanlarda...

Mustafa Kemal Paşaydı
Soylu milletiyle,
Şanlı zaferleri
Cumhuriyetle taçlandıran...
En büyük başbuğuydu
Tarihinde Türk'ün...

Hükmetmekte özgürlüğe
Kükreyişi öfkenin...
Pusuya yatmış kin,
Yarasaların uykusunda..
Ve geriye işlemiş zaman,
Yeniden uyanmış,
Uyudu sanılan düşman;
Sevr hayaliyle...

Bayram Ali Bayram

Tarihteki Biz

Bir ses gelir yedi bin yıl öteden,
Arkasından sonsuzluğa koşarız.
Güç alarak, Teoman'dan Mete'den,
Şimşek gibi çağdan çağa aşarız...

Maveradan başlar izimiz bizim,
Ötüken'de saklı gizimiz bizim,
Tarihte Göktürk'tür, özümüz bizim,
Seyhun olur, Ceyhun olur taşarız.

Eriterek demir dağları deldik,
Yol gösterdi Bozkurt, ardından geldik.
Bir öldüysek, binlerce kez dirildik,
Başımız dik, alnımız ak yaşarız.

Oğuzduk, Selçuklu, Osmanlı olduk,
Doğudan batıya bin yıl yol aldık.
Al atlarla akın akın atıldık,
Gün gelince seller gibi coşarız.

Yiğitler diyarı, Türk'ün son yurdu,
Son Türk devletini, Son Başbuğ kurdu.
Tarihe geçerken yenilmez ordu,
Çağları kapatır, çağlar açarız...

Ozancayım sözüm yiğit olana,
Yurt için ölmeyi göze alana,
İnanma arkadaş, yalan dolana,
Beraberce nice bin yıl aşarız....

Bayram Ali Bayram

Telli Turnam

Havalanma bire aman telli turnam,
Yine başım dumanlı.
Sevdalıyım bir tanem,
Havada küme küme bulutlar dolandır...
Sızlamaya başladı yaralarım,
Oy yaralarım...!
Kurşun yarası değil bu,
Karasevda yarası...

Karanlık çöktü bir kez,
Yolumuzun geçtiği yere,
Ömür boyu sürecektir bu yolculuk...
Ve karanlıkta kader pusu kurmuş yolumuzun üstüne.
Sızlamaya başladı yaralarım,
Oy yaralarım..
Kurşun yarası değil bu,
Karasevda yarası...

Yollardayım yıllar yılı...
Bir ömür boyu sürecektir bu yolculuk.
Elimde kalemim,
Dudaklarımda özgürlük türküsü.
Yüreğimde yitik sevda...

Yol alırken ağır ağır,
Bir kez daha karardı yıldızlar...
Ve 'Kervankıran'doğmadı...!
Bekledim sabaha ulaşmayı,
Sabah olmadı be gülüm,
Sabah olmadı...

Havalanma telli turnam bire aman,
Yine başım dumanlı.
Daha var doğmasına 'Kervankıra'nın,
Havada küme küme bulutlar dolandır.
Bir tanem...
Türkülerim asılı kaldı,
Turnaların kanatlarının al ile yeşilinde...
Türkülerim sana kaldı
Birtanem..

Bayram Ali Bayram

Tren

Zifiri karanlıkla ayaz,
Kurşun gibi çöker
İssiz ovanın üzerine...
Bir çığlık gibi yarar geceyi,
Ovadan geçen tren sesi,
Geride korkunun izini bırakarak...

Ürperir,
Gökyüzünde bir kandil gibi yanan
Yıldızların üşüyen cılız ışığı...
Şölene çağırır
Gecenin dehlizinde,
Kanlı dişleriyle,
Karanlığı kana bulayan çakalların
Acımasız sesleri...

Dökülür toprağa,
Birkaç damla gözyaşı,
Bir avuç hüznün,
İz bırakarak ıssız bozkırda,
Kaybolur karanlığın derinliklerinde...

Uykuya dalar,
Gecenin zifiri karanlığı,
Prangalara vurarak
Düşünceleri,
Umutları,
Sevinçleri,
Zindanlara tıkarak
Korkunun girdabında...

Bıçak gibi saplanan tren sesi,
İkiye böler geceyi,
Dağılır dalga dalga,
Ürperen gecenin karanlığı...
Yaşam sevinci filizlenir,
Toprağa dökülen
Birkaç damla gözyaşı
Ve
Bir avuç hüznün
Bozkıra kazınan izinden...

Bayram Ali Bayram

Turnalara Deyiş

Turnam yolun buralardan geçerse,
Ne olur hatırım sormadan gitme.
Göçtüğün zamana vadem yeterse;
Ara ver burada durmadan gitme...

Bu dağların kışı sert olur şimdi,
Şoğuk rüzgarları dert olur şimdi,
Üçe çıkan derdim dört olur şimdi;
Kanayan yarayı sarmadan gitme...

Bize mesken oldu bu yaban eller,
Artık sus pus oldu şakıyan diller;
Boynu bükük açar silada güller;
Gönlüme teselli vermeden gitme...

İnsafsız avcıdan almışsan yara,
Kanadın kırılıp düşmüşsen dara,
Yaralı yaralı bizim diyara,
Uğrarsan sırrıma ermeden gitme...

Ömrüm süresince doldurdum çile,
Hep bülbül misali tutkundum güle,
Yaşadığım yıllar bir gelse dile...!
Neler çektiğimi görmeden gitme...

Bayram Ali der ki,beni bırakma,
Belki son veadır,hayalim yıkma;
Hüzünlü hüzünlü geriye bakma;
Yaylalar çiçeğe durmadan gitme....!

23.01.2007

Bayram Ali Bayram

Tutkuyu Yaşamak

Yaşamak var,
Yaşanacak zamanı.
Veda etmeden
Yarınlardan sonraki günlere....

Prangaya vurulsa da duyguların,
Yarından sonrasını da düşüneceksin yaşamın.
Kıracaksın zincirlerini korkunun,
Tutsak kalmayacaksın girdabında....

Dört elle sarılacaksın,
Yaşamın akışında yarattığın
Yeni bir tutkuya.
Unutmayacaksın,
Suların hep ileriye aktığını.
Günler geçse de geçmese de
Yaşamın boyutunda...

Aldırmayacaksın,
Mutsuzluğun;
Esintilerde sürüklenen çığlığına.
Bilmelisin, mutluluğu yakalayacağını;
Veda etmeden
Yarından sonraki günlere.
Koşacaksın yorulmadan,
Koşacaksın, koşacaksın....
Koşmalısın....!

Bayram Ali Bayram

Türkiye'm

Gün ağarır tepelerin ardından,
Menekşe renginde gökyüzü.
Kavuşur Türkiye'm yeniden
Aydınlık sabahlara....

Salınır
Altın sarısı buğday başakları,
Nazlı nazlı...
Ovalardan dağlara doğru yükselen
Toprağın serin nefesinde,
Sabahın tazeliğinde....

Bulutlar geçer,
Menekşe rengi gökyüzünden,
Düşlerdeki gibi tel tel,
Ninemin kına yaktığı
Ak saçlarına benzer....

Tükenen umutlara
Yaşam verir yeniden,
Ufukta yükselen güneş;
Halka halka yükselen toprağın serin nefesi,
Ovayı tutan sis,
Arıların ve böceklerin uğultusu,
Ve tüm canlıların yeniden uyanışı
Yaşadığını anlatır insana...

Seni sevmişim bir kez
Yanık bir türküde,
içli bir ağıtta.
Havanı solumuşum özgürce,
Dağlarında ve ovalarında.
Kana kana suyunu içmişim
Çile çekmişim yıllarca,
Gün olmuş,
Yarı aç,yarı tok gezmişim.
Yine de sevmişim seni...

Sen benim
Yazgımsın,
Kanımsın,kemiğimsin,etimsin...
Uğruna can verdiğim
Memleketimsin....

Bayram Ali Bayram

Türkiye'me Deyiş

Yedi bin yıl ötesinden tarihin,
Akın akın sana koştum Türkiye'm.
Malazgirt'ten coşkusuyla zaferin;
Senin ile çağlar aştım Türkiye'm;
Senin için çok savaştım Türkiye'm...

At koşturdum ta Orhun'dan Tuna'ya,
Her ilinde otağ kurdum ovaya;
Mor dağların eteğinde halaya;
Oymak oymak, boy boy koştum Türkiye'm,
Zafer tutkusuyla coştum Türkiye'm...

Göklere yükselir ak saçlı dağlar;
Dağın doruğunda bulutlar ağlar.
Karlı yamaçlardan, ırmaklar çağlar;
Çağlayanlar gibi coştum Türkiye'm.
Ézelden ebede koştum Türkiye'm...

Günün beş vaktinde ezanım dinmez...
Burçta dalgalanan bayrağım inmez.
Kıyamete kadar ocağım sönmez;
Bizdeki imanla yaşar Türkiye'm.
Sonsuzluğa doğru koşar Türkiye'm.

Bayram Ali Bayram

Türkü

Telgrafın telleri uzanır canım.
Kuşlar konar tutkulu delifişek.
Ovada cılız söğüt ağaçları;
Kuşların kanadında hasret türküleri,
Ve sıra sıra telgraf direkleri...

Türküler söylerim ağlamsı,
Telgrafın tellerine.
Beni anlar mı bilemem...
Ama içim yanar.
Bin kez ölürüm her gün
Yüreğim kanar...

1973

Bayram Ali Bayram

Umut

Dağın yamacındaki ıssız vadide
Kuru bir dalın üzerinde
Kanatlarının bir ucu gün batımının kızılığında,
Bir ucu şafak vaktinde,
Yaşamın akışını izler,
Yorgun yolculuğunun sonuna yaklaştıkça...

Hüzünle esen gecenin rüzgarları,
Evrenin son şarkısını fısıldar
Yüreği buz tutmuş yıldızlara,
Zifiri karanlığın gizeminde...

Sevgiyi aşmaya çalışır nefretin gücü,
Silmek için tarihin hafızasındaki zaman kesitini
Ve gözlerinin önünde uçuşan düşlerini insanların...
Karanlık suların derinliklerinde
Yalnızlığa hüküm giydirir,
Nuh tufanından da öte....

Çölde umudunu yitirmiş bir yılan,
Baş kaldırmadan önce yaşamın akışına,
Yağmur damlalarındaki bereketi bekler
Gördüğü serabın karmaşasında...

Bayram Ali Bayram

Umut Yolculuğu

Bırakmadım umutlarımı,
Geçmiş zamanın durağında;
Yüreğimde taşıdım
Güneşin doğuşunu da, batışını da...
Ufkumu aydınlattı
Okyanusların derinliklerinden gelen
Bitimsiz tutkumun yıkanmış türküleri...

Yıldırmadı
Yorgun yolların ıssızlığı,
Yalnız olmadığımızı düşündüm hep
Ertesi günün küllerinin arasında
Geleceği ararken...

Umutsuz değildi sevdamız.
Unutulmadı
Karanlığın ürpertici dipsiz kuyularında...
Evrenin gizini,
Mikroskobik zamanın derinliğinde sorgularken
Şonsuzluğu aramak boşuna,
Ölümsüzlüğe inanan,
Firavunlaşan nefsinin öldürmedikçe insan...

Kuralını değiştirmez tarih,
Geleceğin aynasıdır ders alınırsa.
Biz yılları adımlarken,
Dev adımlarını atar
Çağların ötesine...
Şen,
Ben,
Biz,
Yüreğimizde
Geleceğe taşırken umutlarımızı...

Bayram Ali Bayram

Umutsuz Sevdalar.

Küllenmiş gönlünde yitik sevdası,
Bakışı derinden ağlar gibidir.
mrne arkadaş eylemiş yası,
Dumanı gitmeyen dağlar gibidir....

Avunduğu mekan dağ başlarıdır,
Buz tutmuş yıldızlar sırdaşlarıdır,
Yere düşen yağmur gözyaşlarıdır,
Azgın sel misali çağlar gibidir...

Yaslanır toprağa dilek tutarken,
Kayıp olan düşlerini ararken,
Ömrünün ufkundan güneş batarken,
Kendisin yaşama bağlar gibidir...

Sevdalarla geçmiş, güzel çağları.
Kuşlar uçmuş viran olmuş bağları.
Keremce aşarken karlı dağları,
Ahı yürekleri dağlar gibidir...!

Bayram Ali Bayram

Umutsuz Yolculuk

Umutsuzluğun bitmeyen yolculuğunda
Kanat açar göçmen kuşlar
Yorgun bulutların üzerinde...
Sılaya doğru kanat çırpışdır
Yüreğimin her atışı...

Acımasızdır zaman.
İlaç değildir gönül yarasına.
Ufuklarda kılavuzsuzdur
Bezgin kanatlar.
Bitmeyen bir özleyişin hüznü vardır
Her çırpınışında,
Umutsuzluğun çığlıklarıdır geride kalan
Bu bitimsiz yolculukta...

Bayram Ali Bayram

Unuttun

(Yirmi yıl önceki bir arkadaşşıma...)

Nice fırtınalar gördün geçirdin,
Dağda esen rüzgarları unuttun.
Yolun tez tükendi, menzile erdin,
Gök yeledi bozkurtları unuttun.

Öz yurdunu saran demir dağları,
Dağlar arasında cennet bağları.
Ötüken, Urallar ve Altayları,
Şimşek gibi al atları unuttun.

Orhun yazıtında, bizim yazımız,
Dede Korkut çalmış, kopuz sazımız.
Seyhun'da, Ceyhun'da çağlar suyumuz,
Aralları Balkaşları unuttun...

Son anayurt, Anadolu vatanın,
Kapısını açan büyük Hakanın,
Al kanını bu toprağa katanın,
Bıraktığı eserleri unuttun.

Sultan Fatih, Yavuz Selim, Kanuni
Sen bilirdin tarihteki yerini.
Doğudan batıya Türk izlerini,
Taşıyan Koçyigitleri unuttun....

Türklüğünün onuruna ermiştin,
Kuyucu Murat'a kelle vermiştin,
Koroğlu'na sorun beni demiştin,
Arslan yurdu, Çamlıbel'i unuttun.

Türk'ün son destanı, büyük savaşı,
Son başbuğu, yedi düvele karşı,
Varoluşla doğdu İstiklal Marşı,
Çağdaş uygarlığa büyük yarışı,
Başlatan o kumandanı unuttun....

Bayram Ali Bayram

Unutulmuş Zaman

Savaşın ısığını sürüklerken kuzeyin soğuk rüzgarları,
Napoliten şarkıların nağmeleri yükselirdi
Karartılan uykusuz gecelerin bitimsizliğinde...
İnsanlığın hazin sonuna doğru dönerken
Savaş uçaklarının pervaneleri,
Bombalar yağdırırdı kentlerin varoşlarına...
Şarkılar sustuğunda
Çiğliklerle karşılarken geceler sabahı,
Pasifikleri tutsak almıştı
Bir anda kentleri yutan mantar bulutları...

Bayram Ali Bayram

Uy Deniz Karadeniz

Bir ebemkuşadır Karadeniz,
Mordan yeşile,
Pembeden ala.
Kıyıya vurur hırçın dalgalar,
Çırpınarak...

Tutkundur Karadenizin moru,
Sahilden dağlara doğru ışılan yeşile.
Yeşil,
Dağlarla buluşmuş bulutların altında.
Bulutlar,
Gökyüzünün açık maviliğinde...

Uy deniz Karadeniz,
Denize açılır takalarla bizim uşaklar.
Takalarda bayraklar dalgalanır;
Ebemkuşagının alından.
Karadeniz yaylalarında açan
Gelincik kırmızısından.
ve çırpınır Karadeniz,
Alın,moru her okşayışında.
Coşar...

Güverteye yaslanır Dursun Reis,
Sigarasını yakar.
Kartal bakışları,
Enginleri süzer.
Yaylaların özlemine,
Sigarasının acı dumanında çeker ciğerlerine...

Türkü olur,
Dalgaların coşkulu çırpınışları.
Görel'e'li Katip Şadi'nin kemencesinin telinde.
Kadırga yaylasında horon havası...
Gurbeti yaşayan İlyas'ın yüreğindeki hüznünde;
Sürmene türküsü.
Buruk ve coşkulu...

Uy deniz,Karadeniz,
Karadeniz'in moru,
Yaylaların yeşili;
Peştemelda buluşur
Çay filizi toplar Rize'in peştemallı kızları....

Güneşin gülen kırmızısı,
Ay ışığının soluk sarısı,
Karadeniz köylü kızlarının
Baş örtüsü keşanda nakışlanır...

Ve çırpınır Karadeniz...
Kıyıya vurur hırçın dalgalar.
Mor enginlere açılır,

Al bayrağın gelin gibi süslediği takalar....
Vira vira demir alır;
Umuda doğru koşmak için...

Bayram Ali Bayram

Üç Yolcu

Birisi,
Nice aşılmaz dağları aştı
Söylenmemiş türküleri söyleyerek.
Destanını yazdı kahramanlığın,
Dağlara çöktüğü zamanlarda
Alaca karanlığın...

Birisi
Yaşam mekanı aradı
Mısır Firavunlarının,
Anlamını yitirmiş mezarlarındaki
Mumyalarında....

Birisi de
Mutluluk ve hüznü bir arada yaşarken
Asrın enkazında;
Vahşetin döllerinin,
Sönmemiş bir volkanın üzerinde,
Savaş çığlıkları atarak,
Yüreğinde sakladığı kanlı hançerle
Yüz yılların anılarını sildiklerini gördü
Tarihin hafızasından....

Bayram Ali Bayram

Ve Düşman Pusuda

Ne alı kaldı, ne moru!
Ne de pembeliği...
Kara bulutların
Bir kabus gibi kapladığı ufukların.

Ve düşman pusuda...
Yollar kesilmiş!
Ve zaman,
Uyuma zamanı değil
Henüz vakit geçip gitmeden...
Şilkinip atmalısın üzerinden
Ölü toprağını!

Korkuya yer yok...
Yer yok boyun eğmeye
Tarihimizde bizim!
Korkaklar bin kere ölür,
Korkusuzlar bir kez!

Arkanda,
Şanlı bir tarih var senin!
Teomanlar, Mete Hanlar
Alpaslanlar,
Fatihler, Kanuniler,
Ve yedi düveli dize getiren
Mustafa Kemaller var!
Ve muhtaç olduğunda
"Damarlarındaki soylu kanda mevcut" olan
Sınırsız bir güç var...

Uyan ey milletim...!
Tan vakti yaklaşmaktadır,
Doğmak üzeredir
Kuvay-ı Milliye ruhu ufaktan!
Yeniden dirilişe...

Bayram Ali Bayram

Ve Son Senfoniyi Çalmayacak Keman

Ve son senfoniyi
Çalmadan önce keman,
Eski zamanların
Hüzünlü nağmeleri yükselir;
Uzak diyarlardan gelen esintilerle
Sihirli kaval sesinde....

Bir anda çağları aşar,
Tarihin coşkusunda şanlı zaferler.
Resmigeçittedir birer birer
Kahraman erler.
Kopuzun sesiyle uzak diyarlar,
Yeniden canlanır hafızalarda...

Ve son senfoniyi
Çalmadan önce keman,
Ergenekon'dan gelen bir ses
Yeni bir dünyanın
Kuruluşunu müjdeler;
Çağların gerisinden
Ebede doğru süren sonsuz koşuda...

Ve son senfoniyi
Çalamayacak keman.
Yeniden eritilecek demir dağlar,
Yüreğimizin ateşiyle
Yeniden uyanışın şafağında....
Yol gösterecek Mavi ışık...!
'Ebediyete akıp giden' yüz yılların
Tarihe yazacağı destanlarda,
Yeniden efsaneleşerek....

Bayram Ali Bayram

Ve Tarih Yazılırken

Ergenekon'dan aldı suyunu,
Geceye karşı bilenen kılıçlar!
Delindi demir dağlar,
Yüreklerin ateşiyle yakılarak
Sonsuzluğa açtı kapılarını gökyüzü,
Yer sarsılırken...
Ve yeniden dirilişin tanığı oldu tarih
Asya bozkırlarında...

Sonsuz koşunun mola yerlerinde
Obalar kuruldu oymak oymak
Buyruğuna girdi rüzgar ve yağmur...
Rüzgarlar kanat oldu yağız atlılara,
Yağmur,
Bolluk ve bereket götürdü
Gittikleri yeni diyarlara...
Gerdikleri yaylarla
Sonsuzluğa doğru fırlattıkları okların
Ardından yetişmek için
Nice çağların içinden geçtiler
Altayları aşan yağız atlılar ...

Ve tarih yazılırken,
Sonsuzluğa açtı kapılarını gökyüzü!
Yeniden doğdu mavi ışıklı güneş,
Sonsuzluğa doğru akıp giden her yüzyılda
Yolunu aydınlatmak için bir milletin...

Bayram Ali Bayram

Veda

Yolunu gözledim...!
Yaşamın ufkunda
Kaybolan yıllara veda etmeden...
Avuçlarımda düşlerim,
Loş yosun kokusunda anılarım...

Hiç bir zaman duymadım yüreğimde,
Sonbaharın hüznünü.
Hep bahar sevincini yaşadım.
Ne ilktir, ne de sondur
Yaşanılan her mevsim,
Gönül serüveninin
Karmaşık ikliminde...

Var oluşun gizi vardır,
Yüreğin her atışında.
Yaşamınsa gerçeği...
Oyalandığımızı düşünürken
Gizle gerçek arasında,
Ve düşlerde yaşam bulurken sevgiler,
Yaşamın ufkunda birer birer sönmekte yıldızlar.

Bayram Ali Bayram

Vur Davulcu

Vur davulcu, vur davula!
Döne döne, bir o yana bir buyana...
Çal bir Köroğlu havası!
İnlesin Bolu Dağları,
Oynasın yer yerinden!
Yiğitler otağ kursun Çamlıbel'de,
Harman olsun er meydanında
Yalın kılıç...

Vur davulcu vur davula!
Döne döne, bir oyana bir bu yana...
Vur bir halay havası!
El ele tutuşsun
Edirne'den Van'a, tüm Anadolu...
Şaha kalksın duygular yüreklerde.
Boy atsın kardeşliğin coşkusu
Gümbür gümbür gürlesin!
Düğün bayram olsun her günümüz,
Ellere inat...

Yakmasın yürekleri gayrı
Fırat'a dair ağıtlar!
Kızılırmak'a yakılan sitemkar destanlar
Ve Arda boylarının tutsak düşen türküleri..

Gün yükselirken
Geçit vermez karlı dağların üzerinden
Hüzünlenmek de var coşmak da
Yayla'dan yükselen türkülerle...
"Mızıkâ çalıyor düğün mü sandın?
Al yeşil bayrağı gelin mi sandın? "

.....
Dağlar gibi yücedir duyguları,
Toprağı gibi yanıktır yüreği
Bu diyarın insanların...

Vur davulcu, vur davula
Bir o yana bir bu yana
Döne döne!
Çal bir Karadeniz havası!
Hiç dinmez Karadeniz'in hırçınlığı
Çırpınır ha babam çırpınır!
Türk'ün al bayrağının
Takalarda her dalgalanışında...
Ve kemengenin telinde horon havası,
Yol havası olur otçu göçünde.
Destanlarını söyler sert rüzgarları;
Topal Osman'ın ve Dursun Kaptan'ın!

Hele babam vur davula,
Döne döne, bir o yana bir bu yana
Tarihin son şanlı zaferleri dillensin

Zeybek havasında...
Oyuna dursun Efeler,
Ertelesin güneş batışını!
İzmir Marşını dinlesin
Ege Dağlarının ufuklarında,
Kocatepe'de
Mustafa Kemal silüetini seyrederek...

Bayram Ali Bayram

Yabancı Geceler

Solarken kar çiçekleri
Uzun gecelerin ayazında,
Korkutuyor beni,
Umutların karanlık ufukta
Siyah bir çizgi gibi bitişi...

Dikilir karşıma
Karanlık pencereden vuran ay ışığı
Sanki yalnızlığımı paylaşmak için gelmiş,
Teselli vermek isteyen eski bir dost gibi...

Sönme üzereyken
Uzak şehrin göz kırpan ışıkları,
Acımasızlığının ürpertisini hissediyorum
Yabancı gecelerin!
Yalnızca eski bir dost gibidir
Karanlık pencereden vuran ay ışığı...
Ama niyeti nedir?
Bilemiyorum...

Ne günler gördük biz,
Ne günler geçirdik!
Böylesi günler görmedik hiç...
Bu yüzden
Düşüncelerim bile korkutuyor beni!
Belki de ucuz olmayacak düşünmek...

Teselli vermek isteyen eski bir dost gibidir,
Karanlık pencereden vuran ay ışığı...
Ve
Yabancı gecelerin yalnızlığında,
Yayan kaldığımı biliyorum
Karmaşık yolların çıkmazında...

Bayram Ali Bayram

Yağmur

Gümüş rengi bulutlar tutmuş,
Gökyüzünü geceden.
Yağmur yağıyor kentin sokaklarına...
Yere vuran ay ışığını ıslatıyor,
İnceden....

Kentin sokakları bomboş.
Yağmur damlacıkları sürüklenip gidiyor,
Rüzgarların ıslığında...
Ve şimşekler çakıyor gümüş rengi bulutlarda;
Umutlarımın bir anda yanıp sönmeye gibi....

Yağmur yağıyor kentin sokaklarına,
İnsanlar beliriyor gecenin alacakaranlığında.,
Birer gölge gibi.
Kimisi gecede dünü arıyor;
Yağmur damlalarında.
Kimisi umutlarını.
Kimisi de terk edilmişliğin hüznünü yaşıyor....

Ve yağmur yağıyor kentin sokaklarına.
Dolaşıyorum yağmurdan ıslanan sokakları.
Bir başıma...
Sonra sırlıklam ıslanıyorum...
Farkına varıyorum,
Her yağmurlu gecede
Gizemli gidişini sorguluyorum...

Bayram Ali Bayram

Yalan Üzerine Kurulu Dünya

Toz pembe görünür dünya gözüme,
Aşık oluşumun alametidir.
Kim inanır artık benim sözüme,
Yaşanan doğrunun kıyametidir.

Yalan üzerine kurulu dünya,
Hile ile dolu, gördüğüm rüya.
Masal anlatırım yıldıza, aya,
Avutan zamanın merhametidir.

Giyotine gitmek kaderse eğer,
Gerçek sevgilinin uğruna değer.
Yiğit çıkar için boyun mu eğer,
Doğrusu mertliğin azametidir.

"Anlayana sivrisinek saz" derler,
Anlamazsan "davul, zurna az" derler.
Enayiysen "yolunacak kaz" derler,
Bu sözler, geçmişten bir iletidir.

Derler ki, inandın hep boş davaya.
Dağda kartal iken, indin ovaya.
Aldanma, iyi bak puslu havaya,
Kalan, sevgilinin silüetidir.

Bayram Ali Bayram

Yalnız Adam

Bir gölge durur ayakta,
Karanlıkların arasında
Korkuluk gibi....

Kaskatı kesilmiş yüreği,
Tutkusu küllenmiş;
Donmuş bakışları göz bebeklerinde...
Uzaklardaki bataklıklardan yükselen
Kurbağa seslerini dinler...

Geceler ürperir birden,
Kendi karanlığının yalnızlığından...
Bir canlılık belirir,
Yalnız adamın buz tutan bakışlarında...
Gecenin ürpertici sessizliği bozulur,
Gökten yıldızlar iner;
Yalnız adamın yanına...

1972

Bayram Ali Bayram

Yalnızlığım

Rüzgar tedirgin esiyor,
Yaprak kımıldamıyor bu akşam...
Ezgiler suskun,
Dizeler yarım,
Duygular karamsar....

Kan renginde akşam yine...
Yıllanmış şarap şişelerinde tutsak,
Yalnızlığımın şarkısı...
Umut,
Dağ yamaçlarında açan
Bahar çiçeklerinde...

Biliyorum,
Tersine akmaz nehirler.
Sınırsız özgürlüğe koşar,
Nice yokuşlar inerek...
Bitmeyen sevdasının
Çağıltısı yankılanır yalnızlığımda,
Hüzünlü bir çığlık gibi...

Bir sevinç var içimde,
Ulaşmak istediğim,
Benden çok uzaklarda!
Uzattıyorum ellerimi,
Ulaşamıyorum...

Bayram Ali Bayram

Yanlış Zamanda Başlayan Masal

Yanlış bir zamanda başlayan
Yanlış masalın,
Ürkütücü kahramanının,
Korkunç sureti belirir
Gece yarısından sonraki vaktin
Kızıltılı şavkında...
Korkutur yürekleri titreyen çocukları,
Yarınları göremez,
Korkularının gerisinde kalan umutları...

Üç nehir çağlar
Gece yarısından sonraki vakitten,
Biri cehenneme,
Biri mahşere,
Biri de Araf'a akar...
Tan vaktinden sonra
Sabahın şavkının kızılığı
Ufuklara düşmeden önce...

Bayram Ali Bayram

Yar

Gözlerin dört mevsim, bakışın bahar;
Gül açmış yüzünde, saçlarında kar.
Geçmişten bir nehir, hüzünlü akar,
Yılların yaşama çizdiği izden...

Yol alır zamanın ufkunda hayat,
Gün biter akşamla bulur nihayet.
Yaşanandan geri kalır rivayet,
Dilden dile geçen çözülmez gizden...

Ay ışığı düşmez olunca suya,
Anılar koynunda yatmaz uykuya.
Düşlerin ardından yürürken yaya,
Nasıl bitti diye sorulmaz bizden...

Bir ömür baharı yaşamak güzel,
Çileyi sırtında taşımak güzel,
Yaşamın gizine ulaşmak güzel,
Bir ömrün masalı okunur yüzden...

Bayram Ali Bayram

Yarınlar İçin

Her tan vaktinde geceler aralanıyorsa sabaha,
Güneş doğuyorsa dağların üstündeki ufuktan,
Başlayan her yeni gün birer umuttur yarınlar için...

Çocukların uçurtmaları yükseliyorsa gökyüzünün maviliklerine,
Yüzleri gülüyorsa karanlığın boğrüne kurşun sıkarcasına,
Kalpler atıyorsa güm güm güm...!
İçine evreni sığdırabilen düşler kurabiliyorlarsa
Kurulan her düş birer umuttur yarınlar için....!

Halen türküler yeşerebiliyorsa kıraç topraklarda,
Birlikte söyleyebiliyorsak türkülerimizi,
Bacalar tütüyorsa dört bir yanında Küçük Asya'nın
Boş ver gerisini....!
İşte o zaman kırılmıştır prangaları karanlığın
Halen bir umut belirtisi varsa yarınlar için...!

Bayram Ali Bayram

Yarınlar dair

Her tan vaktinde geceler aralanıyorsa sabaha,
Güneş doğuyorsa dağların üstündeki ufuktan,
Başlayan her yeni gün birer umuttur yarınlar için...

Çocukların uçurtmaları yükseliyorsa gökyüzünün maviliklerine,
Yüzleri gülüyorsa karanlığın boğruüne kurşun sıkarcasına,
Kalpler atıyorsa güm güm güm...!
İçine evreni sığdırabilen düşler kurabiliyorlarsa
Kurulan her düş birer umuttur yarınlar için....!

Halen türküler yeşerebiliyorsa kıraç topraklarda,
Birlikte söyleyebiliyorsak türkülerimizi,
Bacalar tütüyorsa dört bir yanında Küçük Asya'nın
Boş ver gerisini....!
İşte o zaman kırılmıştır prangaları karanlığın
Halen bir umut belirtisi varsa yarınlar için...!

Bayram Ali Bayram

Yarınlarda Güzel Şeyler Olacak

Delinecek demirden dağlar,
Gün vuracak yüksek dağların arasından.
Dalga dalga çekilecek,
Gökyüzünü tutan kara bulutlar,
Yarınlar daha güzel olacak...

Daha çok seveceğim yaşamayı,
Gün geçtikçe büyüyor,
Yarınlara dair umutlarım.
Biliyorum,
Kabusun geride kalmakta olduğunu!
Adım adım
Yarınlara doğru ilerliyor zaman...

El ele vereceğiz,
Demirlerin eritildiği kutlu günde,
Yeniden doğuşun sevincini yaşayacağız,
Güneşin her doğuşuyla birlikte....
Koşacağız ardından,
Gök yeleli bozkurt'un,
Çağları aşacağız...

Orada birleşecek yürekler,
Karanlığın tarihe gömüleceği yerde...
Bitecek kula kulluk,
Orada yerle bir edilecek uçan saraylar,
Orada anlayacaklar bir hiç olduklarını,
Kendilerini Süleyman sananlar...

Umutluyum yarınılardan...
Bugünler yarınlara gebe,
Yarınlar da güzel şeyler olacak,
Yarınlarda güzel şeyler olacak...

Bayram Ali Bayram

Yaşam Ve Özlem

Yorgun yılların belleğine kazındı özlemlerim...
Hep aradım,ardından koşarak;
Uçuşup giden yıllarda...!
Bir iz bulamadım,
Ne yaşadıklarımından,
Ne kurduğum düşlerden,
Ne de umutlarımdan.
Belli ki hiç yaşamamışım....

Özlemlerimin tutsaklığı gizli
Bir ömrün gerisinde.
Çaresizliğe akmadı gözyaşlarım...
Yaşanan zamanın tanıklığı var,
Dinmeyen fırtınaların koştığı
Bitimli yaşamın yolculuğunda....

Geç fark edilir
Zamanın acımasızlığı...
Alır götürür
Yaşamdan artakalan
Her ne varsa geride...
Yalnızca
Yaşayan hüznü bir özlem kalır;
Uçuşup giden acımasız yılların yorgunluğunda....

Bayram Ali Bayram

Yaşam Yolculuğunda

Yol alırız uzayın gizemli karanlığında,
Milyarlarca yılları geride bırakarak...
Merak eder dururuz
Binlerce,milyonlarca ışık yılının uzaklığını,
Düşlerimiz
Işık hızını aşar evrenin boyutlarına ulaşmak için,
Sonra mikroskobik bir zaman dilimindeki
Ömür dediğimiz yaşam yolculuğunda buluruz kendimizi...

Baharın geldiğini görürüz dağlarda kardelenler açarken
Gönüllere düşen sevgide...
Bazen bir ömre değer
Gün ışığını kucaklamanın sevincini yaşamak,
Yaşam yolculuğunun iniş ve çıkışlarındaki tüm engelleri aşmak,
Kelebeğin kanadında barışı,sevgiyi görmek!
Suların duruluğundaki saflığı işlemek yüreklere!
Karakışın dağları inleyen ıslığında türkü söylemek;
Kötülere inat,
Geleceğe dair umutlarımızı büyüterek,
Baş eğmeden insan gibi yaşayarak
Yaşam yolculuğundaki
Tüm güçlükleri aşmak için,
Zalimlerin prangalarını kırarak
Özgürlük türkülerini söylemeye değer....

Bayram Ali Bayram

Yaşamak

Tohum toprağa düştü,
Toprak tavında.
Ağaçlar tomurcuğa durdu,
Yol alırken mevsim bahara doğru
Yaşama sevinci,
Bahar gibi doldu içime...

Tutkunum yaşamağa,
Yaşamağa değer olduğu için.
Gerisi boş laf....

Çatladi toprağa düşen tohum,
Çiçek oldu ağaçlardaki tomurcuklar.
Meyveye duracak biraz sonra...
Ve mevsim,
Bahara erişti.
Yaşamak ne güzel...

Yaşamak,,
Suyun duruluğu kadar saf;
Tohumun çatladığı an kadar taze,
Ak tomurcuk kadar hilesiz,
Yaşamın anası
Toprak kadar verimli;
Birkaç günlük ömrü olan
Doğadaki bir böceğin yaşamı kadar
Mücadele dolu olmalı.
Kısacası
Ölürken bile yaşamalı...

Bayram Ali Bayram

Yaşamanın Farkında Olmak

Yaşamak güzeldir,
Yaşadığının farkında olursa insan!
Evreninde kopan fırtınalar
Anlamsızlaştırırsa yaşamın güzelliğini,
Yeni baharları kovalar dinmeyen çılgın rüzgarlar,
Fırtına kuşlarının kanadında!
Zaman acımasızlaşır
Karakışın ürpertici ısığında...

Düşünceler ve bakışlar anlamsızlaştığında
Karanlığın yazgısı geçerlidir,
Kargaşanın evreninde
Okyanusların çılgın dalgalarını öper,
Karanlığın öfkesi.
Geceleri aydınlatırken yıldızların buz tutan titrek ışığında...

Titretir zalimlerin yüreğini,
Cehenneme akan ateşten şelaleler,
Ters döner korkudan,
Mezarlarında uyuyan firavunlar,
Yeni bir dünya kurulurken...

Biter karanlığın kara yazgısı,
Bahar çiçekleri açar,
Fırtına kuşlarının kanatlarında,
Anlam kazanır,
Gözlerdeki bakışlar
Yaşamın güzelliğini anlatır,
Gökyüzünün maviliklerine...

Bayram Ali Bayram

Yaşayan Sevgiler

Sert esiyor rüzgar...!
Bu gün yine hava soğuk.
Kar topluyor, mor bulutlar kar...
Ve sabrı tükeniyor vuslatın,
İsyan bayrağını çeken yüreklerde....

Yol alışısı var hüzün gemisiyle,
Yaşayan sevgilerin.
İssız denizlerin ufuklarında,
Pupa yelken...
Azgın fırtınaların suskunluğunda
Bir çiğ gibi büyürken hasret...

Kutsaldır yaşanan sevgiler,
Bir ömür bitse de tükenişinde...
Hayaller gittikçe büyür,
Ulaşılmaz sanılan
Sabahlara doğru koşarken zaman....

Bayram Ali Bayram

Yaşlı Bir Çınar Ağacı

Yaşlı bir çınar ağacı düşün,
Tarihten önce yeşermiş
Asya bozkırlarının kurak topraklarında...
Yenisey boylarında büyümüş,
Aral'dan, Orhun'dan gidermiş susuzluğunu,
Kök salmış,
Ta Altaylardan, Tanrı dağlarına...

Yaşlı bir çınar ağacı düşün,
Demirden dağların çevrelediği
Bir ovada büyümüş!
Sonra demirden dağların eritilmesiyle,
Gök yeleli bozkurdun izini süren kökleri,
Volga boylarını,
Hazar'ı geçmiş,
Urallar'ı aşmış,
Anadolu'da yeşermiş yeniden!
Fırat'tan, Dicle'den,
Sakarya'dan almış suyunu...

Anadolu'da yaşlı bir çınar ağacı,
Tam yedi bin yıl yaşında.
Yani
Yaşı tarihten daha büyük!
Bir kökü,
Asya bozkırlarında,
Bir kökü de
Ağustos zaferlerinin tarihe geçtiği,
Uygurlukların boy attığı
Çağların,
Şonsuzluğa aktığı bu topraklarda...

Yedi bin yıllık çınar ağacının.
Sen dalısın, ben dalıyım,
Biz dalıyız...
Sen,
Ben,
Biz,
Gövdesiyiz...
Hey...
Biliyor musun sen?
Biz tarihten daha büyüğüz...
Çünkü tarihi biz yazdık...

Bayram Ali Bayram

Yeniden Diriliş

Nehirler denize akar,
Zaman yarınlara!
Öfke, kin ve nefret, karanlığa...
Yağmur toprağa düşer,
Can vermek için tohumlara...

Hüzünlü bir sonbaharın bitiminde;
Issız dağların tepesindeki deli esintiler
Sönen yıldızların
Yalnızlığına sürükler
Uşüyen gecelerin ürpertisini...

Toprakların yüreklerinde filizlenir türküler!
Yer yarıp, gök delindiğinde,
Boy atar gelecek zamana doğru...
Daha iyi anlaşılır,
Yarınlardan sonraki günlerin neler getireceği,
Annelerin feryatlarını gördükçe...

Ve su verilir kılıca!
Granit kayaları yararak çıkış yolu açarken,
Bilenir kılıçlar...
Yeryüzüne iner Güneş,
Yol göstermek için
Bir kavmin dirilişine...

Kanat açar tutsak güvercinler,
Tufanın bittiğini anlatmak için!
Kartal kanatlarıyla silinir,
Tufandan geriye kalan izler,
Selam durarak yeni başlayan güne
Ak saçlı, heybetli dağlar;
Yeniden dirilişin doğuşunu karşılar
Kızaran ufuklardan...

Bayram Ali Bayram

Yeşeren Umut

Köyler serpilmiş dağların yamaçlarına,
Çok uzaklardan göz kırpan yıldızlar gibi.
Çık dağların doruğuna hele bir bak,
İçin ısınır karakişin ayazında...

Öğretmendim Çatalkaya Köyünde,
Çaresiz kalmıştım kar yollarımı kestiğinde.
Elmalı Köyünde doktordum...!
Bebeleri yaşama döndüren...
Harşit Çayı geçide kapandığında.
Umut ekmişim umutsuzluğun üzerine...

Turnalarla paylaşmışım sıla özlemini,
Yaşamadım yalnızlığın kahredici sıkıntısını.
Hep sılayı yaşadım gurbette,
Yıldızlar kadar uzaktaydı benden,
Hemencecik ulaşırdım, ellerimi uzattığımda...

Yitik sevda koymuştum adını düşlerimin,
Destansı bir yaşamla akarken zaman;
Koşmuşum ardı sıra...
Birlikte yaşarken sevinci,üzüntüyü;
İlmek ilmek sevgiyi dokumuşum yüreklere...

Tohumlar ekdim,güneş yanığından kavrulmuş
Bakır renkli kıraç topraklara.
Sulamışım yüreğimden süzülerek çağlayan
Abıhayat ırmağının sularıyla...

Bir de baktım ki
Çimlenen tohumlar fidan olmuş,
Fidanlar ağaç,
Meyveye durmuş ağaçlar;
Baharla birlikte.
Ufukta yaz var günlük güneşlik,
Ufukta yeşeren umut....

Bayram Ali Bayram

Yirmi Beş Kuruşluk Mutluluk

Mutlu olmak çok ucuzdu eskiden!
Yirmi beş kuruşa mutlu olurduk...
Ortaokul yıllarında,
Kasabanın fırınından,
Kocaman bir çeyrek ekmek alırdık.
Bayattı ama olsun....
Açlığımızı bastırmaya yeterdi...

Üç arkadaşlık,
Uzaktaki bir dağın yamacındaki köyden
Saatlerce yürüyerek gelirdik,
Kasabanın ortaokuluna.
Ayağımıza giydiğimiz
Trabzon imalatı lastik ayakkabı,
Deliniverirdi birkaç gün içinde...

Bazen çeyrek ekmeği borç alırdık,
Bir süre sonra biriken borcumuzu
Ödeyemeyince,
Yolumuzu değiştirerek
Kasabanın,
Başka bir semtinden geçerdik.

Aradan yıllar geçti!
Ben öğretmen oldum,
Arkadaşım Ahmet Polis,
Yılmaz İstanbul'da
Bir hastanede memur...

Yaz aylarında buluşur,
Borçlandığımız fırına gider,
Eski günleri anardık.
Yılmaz,
Kırk yıl önce yaşamını yitirdi.
Arkadaşım Ahmet ve ben,
Farklı illerde yaşıyoruz.

Yaşam sürecinde,
Ne kulu olduk paranın
Ne de tutsağı...
O kaçtı,
Biz kovaladık...
Hep köşe kapmaca oynadık...
Bir ömür boyunca,
Yetti bize,
Yirmi beş kuruşluk mutluluk

Bayram Ali Bayram

Yitik Zamandaki Yalnızlığım

Terk etmek istemiyorum,
Sevdamı, varoşlarında bıraktığım bu şehri.
Hep seni düşüneceğim,
Yitik yalnızlığımın
Akşamı izleyen saatlerinde...

Kan rengi şarap tortusunda,
Geçen yılların izi!
Sürükler beni her gün
Ulaşılmaz düşlerin ardı sıra,
Meydan okur yüreğim boşuna,
Söz geçiremediği zamana...

Umut vaat etmiyor sabahlar!
Her yeni doğan gün,
Batışı gibi kasvetli...
Yitik yalnızlığımı anımsatıyor bana,
Bir de, veda ettiğim umutlarımı...

Bir sabah uyandığım da,
Belki de seni bulacağım yeniden
Karanlığa tutsak düşen düşlerimde!
Yitik zamandaki sevdalarım,
Geri dönünceye dek,
Uğruna çıktığım çilelerle avunacağım!

Azgın fırtınaların,
Azametli kükreyişiyle
Yeniden yaşamı müjdeleyeceği zamanda,
Kıracağım yitik yalnızlığımın prangalarını!
Özgürlüğe atacağım,
Asırları adımlayan adımlarımı...

Bayram Ali Bayram

Yol

Gidemem seninle yolumuz sarpta,
Dağları karakiş vurdu vuracak.
Bu mevsimde buzlar yüzer ırmakta,
Dağların öfkesi tuttu tutacak...

Sıra dağlar geçit vermez uçsak da.
Yetişirler ardımızdan kaçsak da
Dağların ardına çadır açsak da
Zamann bizden hesap sordu soracak...

Yıllarca gözgöze olduk dağlarla,
Baharda can bulduk şirin bağlarla,
Kader dört yanımız demir ağlarla,
Bakarsın ansızın sardı saracak...

Uslanmayan gönlüm divane,deli;
Başımda esiyor kavak yelleri,
Bir de bakmışsın ki ilkbahar seli,
Dağlardan denize vardı varacak...

Bayram Ali der ki nice dağ aşım.
Hep dolu yaşadım,nice çağ aşım.
En sonunda gerçek aşka ulaştım;
Bu sevgiyle kalbim durdu duracak...

1996

Bayram Ali Bayram

Yolcu Ve Yaşam

Gölgesi suya düşerken nehir kenarındaki yabani kavakların,
Gülkurusu rengindeki akşamlara doğru yol alır güneş.
Yaşanılan zamanı anlatır kıraç topraklardaki ayak izleri,
Hüzünlü ezgiler yükselirken
Vadilere yaşam sunan mor dağların serin nefesinden...

Yelken açarsın azgın denizlere,
Barışık olmadığı bir akşamın erken vakitlerinde...
Sessizliği bulursun fırtınalarda,
Evrende yalnızlığa hüküm giymiş üşüyen yıldızlar gibi...

Yalnız geçersin kopuk bir zaman kesitinin cehenneminde,
Sarı sığın tutsaklığındaki ovaları...
Yalnız aşarsın,
Karakışta vahşi ölüm ısıklarının hüküm sürdüğü dağları...
Korkunç bir öykü yaşanırken cehenneme giden yolda,
Yönünün belirsiz olduğunu görürsün Araf'tan akan nehrin.
Yollarını kestiğinde çöl güneşinde kana susayan sırtlanlar,
Silinir belleğindeki gülkurusu rengindeki akşamlara dair anılar...

Bayram Ali Bayram

Yolcu Ve Yıllar

Rüzgar gibi geçerken yıllar!
Yol alır
Yorgun rüzgarların kanadına tutunan yolcu,
Yaşamın ufuklarında
Dizginlenemeyen atın üzerinde...
Ve dünya yuvarlağı
Sürüklenirken uzayın gizemli boyutunda,
Bilmem kaç milyar kez
Dönmüştür güneşin etrafında
Yorulmadan...

Zaman acımasız,
Zaman umursamaz yolcu,
Yolcu,
Durduramaz zamanın akışını.
Zaman,
Işık kanatlı bir at,
Yolcu ışık kanatlı atın üzerinde,
Yaşam,
İnişli çıkışlıdır kendi ekseninde...

Yolcu,
Yolun sonuna ulaştığında anlar;
Nice karanlıkları
Bir kurşun gibi delerek geçtiğini
Gün olmuş,
Azgın fırtınaların girdabında sürüklenmiş,
Gün olmuş,
Yeniden yaşam bulmuştur
Yaşamın anlaşılmaz çizgisinde...

Ve dünya yuvarlağı,
Sürüklenirken uzayın gizemli boyutunda,
Bilmem kaç milyar kez dönmüştür
Güneşin etrafında...
Ve yolcu
Işık kanatlı atın üzerinde
Yol alır yaşamın ekseninde
İneceği yere dek...

Yolcusu iner bir gün
Işık kanatlı atın.
Bir başka yolcusuyla sürdürür yolculuğunu
Evrenin bitimsizliğinde
Geride iz bırakmadan

Bayram Ali Bayram

Yolculuk

Sonbaharın hüznü düşen yaprakta,
Yaşamın izleri saçımda akta.
Gerçeklerin sırrı kara toprakta;
Sonbahar yağmuru göz yaşlarımdır.

Ben neden yalnızım koca dünyada,
Kalbim dayanamaz sessiz feryada,
Çok susadım bir yolcuyum deryada,
Nehirler gözyaşı nakışlarımdır.

Ömrümce çöllerde görürüm serap,
Bir hayal uğruna olmuşum harap,
Sen kulunu derde düşürme ya Rab,
Bak sana yalvaran bakışlarımdır.

Biz yolcuyuz yol bizimdir gideriz.
Gidenlerle Hak'ka selam ederiz.
Kalanları kimden sual ederiz,
Yolculuk Allah'a akışımızdır.

Bayram Ali Bayram

Yolların Türküsü

Yollar uzanır,
Zaman akar
Sonsuzluğun derinliklerine...
Ve sürer yolculuk,
Dönüşü olmayan zamanın,
Durdurulamayan akışında...

Nehirlerde sular akar,
Zamana oyduğu yatağından.
Geçmişin hüznünü yansıtır,
Vadilerde yankılanan çağlayışında...
Bitimli yolculuğunda;
Pınarlardan süzülen
Göz yaşlarını taşıyor aşıkların...

Düşler akar,
Gerçekleşmiş veya gerçekleşmemiş;
Kimi pembe, kimi uçuk, kimi ulaşılmaz.
İzi kalır,
Yaşanan acıların, özlemlerin;
Yaşlanan hüznünlü bakışlarda...

Döner yer yuvarlağı,
Yol alır karanlık evrenin sonsuzluğunda.
Süpernovalar yanar söner renk renk;
Milyarlarca ışık yılının gerisinden
Aydınlatır yolunu...
Ve yollar uzanır,
Zaman akar,
Sonsuzluğun derinliklerine...

Senfoniler yankılanır,
Hızla akıp giden zamanın
Gerisinde oluşan gizemli boşlukta.
Bir de
Neolitik çağdan beri dönen
Tekerleklerin sesleri,
Yolların türküsüyle ısıklılaşır
Kalın ve çatlamış dudaklarda...

Bayram Ali Bayram

Yorgun Bakışlar

Solarken yaşamın ufkunda
Yorgun bakışı,
Son arzusu yankılanıyordu
Çığlığının sessizliğinde!
Veda etmeden önce hüzünlü akşamlara...

Özlemleri, tutkuları, düşleri okunuyordu
Dalgın bakışlarının yalnızlığında...
Sırları vardı
Kimselere açamadığı,
Daha toprağa düşmeden önce
Buharlaşan gözyaşlarında...

Hüzün yüklü bulutlarla yolculuğa çıktı
Geriye bakmadan.
Yol aldı biten ömrün ufuklarında,
Tutkularına, düşlerine, özlemlerine
Veda ederek...
Son gün batımının pembeliğinde,
Hüzünden sisli bir izdi
Bir ömrün ardından geride bıraktığı...

Bayram Ali Bayram

Yorgun Kırlangıçlar

Bahar,
Nisanda gelir
Yurdumun karlı dağlarına...
Çiçekler açar bulutlarda
Şevdalı...

Kokusu vurur içeriye
Demir parmaklıkların arasından...
Yiğitliğin destanını okur
Karanlık duvarlarda!

Yorgun kırlangıçlar geçer
Pencerenin önünden,
Islak kanatlı...
Nice fırtınalar aşmış
Kıştan izler taşıyan!
Tutsağı olmadan ölüm korkusunun
Umutla kanat çırpır
Bahar sabahlarına.

Mevsim bahar duvarların ötesinde.
Yaşamak günübirlik...
Özgürlük kırlangıçların ıslak kanatlarında!
Kırlangıçlar,
Fırtınaların içinden uçar.
Ve
Nisanda gelir bahar
Yurdumun karlı dağlarına...
Karlı dağlar yüce,
Başları dimdik...
Çiçekler açar bulutlarda
Şevdalı...
Senin sevdan,
Benim sevdam...
Bizim sevdamız hey!
Bizim sevdamız...

Bayram Ali Bayram

Yorgun Raylar

Sakarya Ovasında uzanan yorgun raylar,
Geçmişin hüznünü fısıldar;
Sonsuzluğa doğru akıp giden zamana...

Lokomotifler gelir geçer üzerinden,
Ağır vagonları sürükler ardından;
Bezgin...

Yükü türküdür, ağıttır, hasrettir;
Yükü, hüzdür vagonların.
Sılayı gurbete, gurbeti uzaklara;
Türküleri, umutları hasretleri
Yüreklere taşır....

Sakarya boylarında söğüt ağaçları,
Salkım saçak.
Dallarına konan kuşlar;
Ağır ağır giden katarları izler
Zamanın gerisinden...

Rengini turna kanadının yeşilinden alan Sakarya,
Bir türküdür gönüllere akan...
Sakarya Ovasında yorgun raylar;
Ve Sakarya,
Destanlaşan tarihi taşır geçmiş zamandan.

Sakarya ovasında yorgun raylar,
Şanlı geçmişi anlatır
Yaşanan zamana.

Bayram Ali Bayram

Yorgun yolcu

Güneş battı yolumuzun geçtiği yerden,
Bir yorgunluk sardı
Söylediğim türküleri...
Anılarımda,
Yıldızlara yaktığım türkülerin
Canlılığı var yalnızca.
Ve bir de sen....

Tutkunum türkülere
Ta doğuştan...
Hele Güneş battıktan sonra,
Karanlığı aşan bir yol olur
Uzaklardan göz kırpan yıldızlara doğru.
Ve ağır ağır yol alır yorgun yolcu,
Güneşin doğacağı yere dek...

Bayram Ali Bayram

Yorgun Yolcu 2

Yola çıkardık geceden,
Akşamın bestesini çalmaya başlamadan
Solgun ay ışığı...
Yollar uzundu,
Taşlı, tozlu, çamurlu yollar
Bitmek bilmezdi bir türlü...

Bir dost gibiydi
Evrenin derinliklerinden ışık saçan yıldızlar,
Geçmiş nice bin yılların selamını getirirdi
Hesap dışı uzaklardan...
Aydınlatırdı yollarını Anadolu'nun
Çağlardaki yolculuğunda
Umut olurdu yüreklerimize!

Dünden kalma çiy inerdi
Bozkırdaki kurumuş otlara...
Yeniden can bulurdu çorak topraklar,
Bir kelebeğin ömrü kadar kısa olsa da
Umutlar yeşerirdi,
Kızamık çiçekleri solmadan önce
Gülümseyen gözlerinde...

Biz yıldızların ışıklarını alırken avuçlarımızın içine,
Kekik kokularını getirirdi
Dağların serin nefesi dostça...
Ve
Tarih nice asırları adımlarken
Sabaha kavuşmak için koşardık

Bayram Ali Bayram

Yürekler Ve Sevdalar

Sevdaları kadar büyüktü yürekleri.
Yürekleri,
Önce birer top ateşti,
Dağ başlarında tek tek yanan!
Sevdaları ateşten gömlek...

Sonra sevdaları büyüdü,
Dağlardan yüce,
Vatan kadar kutsal!
Tek vücut oldu kocaman yürekleri,
Sevdaları kadar büyüdü.

Ateşten gömleği giydiler,
Vatan toprağının dört bucağında...
Gökteki yıldızların,
Pembe ışıklarını hissettiler,
Kutsal vatan topraklarında,
Secdeye varan alınlarında...

Şaha kalkan yürekleri,
Büyüyen sevdaları,
Şafakla birlikte doğdu yeniden
Bir destanın içinden...

Biliyor musun?
Düşman yine pusuda!
Sınır tanımıyor,
Bir asra sığdıramadıkları kinleri...
Hava puslu...
Sular bulanık!

Bir ses çağırıyor,
Varoluş destanından
Duyuyor musun?
Çağlara hükmeden bir ses!
Karakalpaklı, gök yeleli
Bozkurt'un sesi!
Demirden dağları,
Eritmeye çağırıyor...
Demirden dağları,
Eritmeye çağırıyor...

Bayram Ali Bayram

Zamana Dair

Zaman duyarsızlığın girdabında tutsak!
Tarih dede, nasihatini yinelemede...
Uygarlıklar akıp giderken çağın yolculuğunda,
Sönmekte birer birer,
Kozmik yılların yaşlandırdığı yıldızlar gibi...

Yaşanılan asırların koyduğu kurallar geçersiz!
Kendi kurallarının da dışında olan,
Korkunun kuralları hakim geleceğe...
Ve ölüme mahkum özgürce yaşamak!

Bir yanda terörü kullanan
Gözü dönmüş, sözde uygar ülkeler...
Bir yanda ne zaman patlayacağı belli olmayan
Kanlı savaşlar...
Oysa bir zamanlar,
Savaşların da kuralları vardı!
Uygarlıkları imha etmeye planlanmış
Ölüm kusan silahlar,
Sınır tanımıyor vahşette...

İnsan hakları, demokrasi, özgürlük vesaire
Bunlar bir yana;
İnsan haklarının en kutsalı, en dokunulmazı
Yaşama hakkı hiçe sayılırken,
Tarih nasihatini yineliyor durmadan...

Bayram Ali Bayram

Zamandaki çizgiler

Çizgiler çizdim zamana
Nice yalçın kayalıkları geçtiğim
Dağ yollarında...
Karmaşık iklimini yaşadım
Bitmeyen zamanların,
Gün işiğına hasret
Karanlık mekanlarında...

Hep seni dūřundum, seni anlattım
Kınadından vurulan tūrkūlerde,
Őzgūrlūđe saldım
Tutsak dūřen dūřlerimi,
Uzağındayken yaşamın...

Sessizliği kırbaladım,
Uykusunu bozdum
Gecenin tam ortasında!
Yıkıldı sabahla arasındaki sisten duvar...
Ve haykırışı yankılandı,
Geçit vermez dağların doruklarından ovalara...
Biterken
Zamana çizdiğim çizgiler!
Resmettim őzgūrlūđu gūneře...

Bayram Ali Bayram

Zeki Zorlu Öğretmene.

ZEKİ ZORLU ÖĞRETMENE..

Sarıç'ın üstünde bir demet bulut,
Yayla çiçeğini sar bana gönder.
Özlemi bir ömür beklemek umut,
Rüzgarın önüne ser bana gönder.

Yüreğimde çağlar coşkun suları,
Kavuşturur deniz ile dağları.
Her dem anıyorum ben o çağları,
Kekik kokusunu ver bana gönder.

Doruğunda sert rüzgarlar eserdi,
Karakışta tipi yolu keserdi,
Her gece bir kıştı,günü beklerdi,
Mevsimde ilk düşen kar bana gönder...

Harşit Vadisi'nde,yamaçta köyler,
Al yeşil içine serpilmiş evler,
Uygarlığa köprü olmuş eserler,
Orda çocukluğum var bana gönder..

Ozanca söylerim ben Bayram Ali,
Başımda esiyor dağların yeli.
Yaşım yetmiş altı,yüreğim deli,
Karakışta ayva nar bana gönder...!

Bayram Ali BAYRAM

Bayram Ali Bayram